ÖNSÖZ 10
GİRİŞ 13
Evrimciler Arkeolojik Bulguları Açıklayamaz..17
Evrimcilerin Hayali Kronolojisi 24
Müminler Tarih Boyunca Medeni Bir Yaşam Sürmüşlerdir 29
Kültürel Birikim, Evrimsel Bir Süreç Yaşandığını Göstermez 35
MEDENİYET İLERLEDİĞİ GİBİ GERİLER DE.....37
Medeniyetimizden Geriye Kalacaklar... 45
Mağaralardaki Gelişmiş Sanat 57
GEÇMİŞ MEDENİYETLERİN HAYRANLIK UYANDIRAN İZLERİ..96
Geçmişin İzleri Evrimi Yalanlıyor 102
İnsanlık Tarihinin Şaşırtıcı Eserleri: Megalitler 109
Newgrange 111
Stonehenge 120
Tiahuanaco Şehrindeki Hayret Verici Kalıntılar..123
Sanat ve Bilim Yönünden Muhteşem Bir Medeniyet: Antik Mısır 132
Tıbbın Kökeni Antik Mısır'da..132
Eski Mısır'da Gelişmiş Metalurji 137
Şehir Planlamacılığı ve Alt Yapının Eski Mısır'daki Önemi 140
Antik Mısırlıların Tekstildeki Başarıları..142
Matematikte İleri Seviye 144

içindekiler

Sırlarla Dolu İnşa Teknolojisi 144
Piramitler Tekrar İnşa Edilmek İstense... 148

Sümer Medeniyeti 158
İleri Bir Medeniyet: Sümerler 160
Sümerler ve Bilim 164

Tarihin Evrimi İddialarını Çürüten
Bir Başka Medeniyet: Mayalar 172
Matematik Uzmanı Mayalar 176
Maya Takvimi 178
Mayaların Astronomi Bilgileri 179
Eski Maya Şehri Tikal'deki Yol Ağı 182
Mayaların Kullandığı Dişli Çarklar 183

Dilin Evrimi Açmazı 192

HAK DİN TARİHİN
İLK GÜNÜNDEN BERİ VARDIR 196
Dinlerin Evrimi Yanılgısı Nasıl Gelişti? 197
Hak Dinin Tahrif Edilmesi..200
Mezopotamya ve Mısır'da Elde Edilen Arkeolojik Bulgular 201
Hindistan'da Batıl Çok Tanrılı İnancın Kökeni 206
Avrupa Tarihinde Dinlerin Tahrif Edilmesi...207
Allah'ın Vahy Ettiği Hak Din 208

SONUÇ 210
Zamansızlık Gerçeğini Göz Ardı Etmemek 210
Zaman Kavramının Aslı 211
"Geçmiş" Kavramı Hafızamızdaki Bilgilerden İbarettir 212
Dünya Tarihi de Göreceli Bir Kavramdır 214
Samimi Düşünmek 216
EK BÖLÜM: DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ.................220

ÖNSÖZ

Bundan 700 bin yıl önce insanların, çok iyi inşa edilmiş gemilerle okyanus yolculukları yaptıklarını biliyor muydunuz? Ya da bize "ilkel mağara adamları" olarak tanıtılan insanların, gerçekte günümüzdeki ressamları aratmayacak bir yeteneğe ve estetik anlayışına sahip olduklarını hiç duydunuz mu? 80 bin yıl önce yaşamış olan ve bize evrimciler tarafından "maymun adam" gibi gösterilmeye çalışılan Neandertal ırkının, müzik aletleri yaptığını, giyim-kuşam zevkine sahip olduğunu, kızgın kumlarda biçimli sandaletlerle gezdiğini biliyor muydunuz?

Büyük olasılıkla bunların hemen hiçbirini daha önce duymamış olabilirsiniz. Aksine, bu insanların yarı maymun yarı insan, konuşma yeteneğinden yoksun, dik duramayan, sadece garip hırıltılar çıkaran, vahşi mağara adamları olduğu yanılgısına kapılmış olabilirsiniz. Çünkü bu büyük yalan, yaklaşık 150 yıldır dünyanın dört bir yanında insanlara telkin edilmektedir.

Bu telkinin amacı ise, materyalist felsefeyi ayakta tutabilmektir.

Materyalist, yani maddeci felsefe, Yaratıcı'nın varlığını inkar eder. Gerçekleri saptıran bu görüşe göre, evren ve madde ezelidir, yani bir başlangıcı dolayısıyla bir Yaratıcısı yoktur. Bu batıl inancın sözde bilimsel temelini ise evrim teorisi oluşturur. Çünkü materyalistler, evrenin bir Yaratıcısı olmadığını iddia ettikleri için bu evrendeki canlılığın ve düzenin nasıl ortaya çıktığına kendilerince bir açıklama getirmeleri gerekmektedir. Evrim teorisi bu amaçla kullanılan bir senaryodur. Bu senaryoya göre, evrendeki tüm düzen ve canlılık, tesadüflerin sonucunda kendiliğinden oluşmuştur. İlkel dünyada bulunan bazı cansız maddeler tesadüfen biraraya gelerek ilk canlı organizmayı oluşturmuşlardır. Milyonlarca yıl süren tesadüfler sonucunda ise bu ilk canlı organizmanın evrimleşmesiyle evrim zincirinin en sonunda bulunan insan meydana gelmiştir. Her biri imkansız olan milyonlarca aşamanın sonucunda meydana geldiği iddia edilen insanın tarihi de, yine bu senaryoya uygun olarak hikayeleştirilmiştir.

Hiçbir bilimsel delili olmayan bu anlatıma göre insanlık tarihi şöyledir: Nasıl ki canlılık ilkel bir organizmadan, en gelişmiş organizma olan insana kadar ilerlemişse, insanlık tarihi de en ilkel insan toplumundan en gelişmiş insan toplumuna doğru ilerleme göstermiş olmalıdır. Bu, bilimsel dayanağı olmayan bir varsayımdır. Ve bu varsayım, materyalist felsefenin ve evrim teorisinin iddialarına göre

hazırlanmış olan insanlık tarihinin temelini teşkil eder.

Evrimci bilim adamları, tek hücreden çok hücreye ve ardından maymundan insana doğru uzayan sözde evrim sürecini açıklayabilmek için, tarihin gelişimini de senaryolaştırmışlardır. Bunun için 'ilkel insan'ın yaşam şeklini açıklayan "mağara devri", "taş devri" gibi hayali dönemler uydurmuşlardır. "İnsanlar maymunlarla ortak bir atadan türemişlerdir" yalanını savunan evrimciler, bu iddialarını kendilerince kanıtlayabilmek için arayışa girmişler ve arkeolojik kazılarda buldukları her taş ya da ok parçasını veya bir çömleği bu doğrultuda yorumlamışlardır. Oysa karanlık bir mağarada postlara bürünerek oturan, konuşma yeteneği olmayan yarı insan yarı maymun canlılar, yalnızca birer hayal ürünüdür. **İlkel insan hiçbir zaman var olmamış, taş devri hiçbir zaman yaşanmamıştır.** Bunlar evrimcilerin bir kısım medyanın da yardımıyla oluşturdukları göz boyamalardan başka bir şey değildir.

Bunlar birer göz boyamadır; çünkü biyoloji, paleontoloji, mikrobiyoloji, genetik bilimler başta olmak üzere bilim alanında yaşanan gelişmeler bugün evrim iddiasını tamamen yıkmıştır. Canlı türlerinin birbirlerine dönüşüp evrimleştikleri iddiasının geçersizliği anlaşılmıştır. Aynı şekilde insan da maymun benzeri canlılardan evrimleşmemiştir. **İnsan, var olduğu günden bu yana insandır. Var olduğu günden bu yana da yüksek bir kültüre sahiptir. Dolayısıyla "tarihin evrimi" de hiçbir zaman gerçekleşmemiştir.**

Bu kitapta, "insan tarihinin evrimi" iddiasının geçersizliğini bilimsel delilleriyle ortaya koyacak, bilimsel bulguların yaratılış gerçeğini desteklediğini inceleyeceğiz. İnsan bu dünyaya evrimle değil, sonsuz bir güç ve akıl sahibi olan Allah'ın kusursuz yaratmasıyla gelmiştir.

İlerleyen sayfalarda bu gerçeğin bilimsel ve tarihsel delillerini okuyacaksınız.

GİRİŞ

Evrimci tarih anlayışına göre insanlık tarihi, insanın sözde evrimine paralel olarak çeşitli dönemlere ayrılarak incelenir. Pek çoğunuzun okul yıllarında ya da çeşitli gazete ve televizyon haberlerinde duymaya alışık olduğu taş devri, yontma taş devri, cilalı taş devri, bronz çağı, demir çağı gibi hayali kavramlar söz konusu evrimci kronolojinin önemli parçalarıdır. Çoğu insan bu hayali tabloyu hiç düşünmeden kabul eder ve insanlığın bir zamanlar sadece kaba taş aletler kullanılan, medeniyet ve teknolojinin bilinmediği bir dönem yaşadığını sanır.

Oysa arkeolojik bulgular ve bilimsel veriler incelendiğinde ortaya çok daha farklı bir tablo çıkar. Geçmişten günümüze kalan izler,

TAŞ DEVRİ HİÇBİR ZAMAN YAŞANMADI

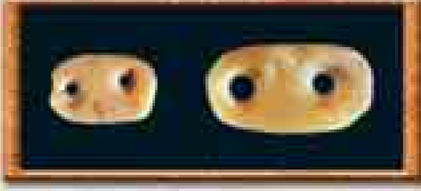
Geç Neolitik döneme ait taşlardan ve kabuklardan yapılmış bu kolye, dönemin insanlarının sanat ve estetik zevklerinin yanı sıra, böyle bir süs eşyasını meydana getirebilecek teknolojiye de sahip olduklarını göstermektedir.

Evrimcilerin sözde taş devri olarak nitelendirdikleri dönemde insanlar ibadetlerini yerine getiriyor, gönderilmiş elçilerin tebliğlerini dinliyor, binalar inşa ediyor, mutfaklarında yemek pişiriyor, aileleriyle sohbet ediyor, komşu ziyaretlerine gidiyor, terzilere kıyafetler diktiriyor, doktorlara tedavi oluyor, müzikle ilgileniyor, resimle uğraşıyor, heykel yapıyor kısaca normal bir yaşam sürüyorlardı. Arkeolojik bulguların da gösterdiği gibi teknolojide ve bilgi birikiminde tarih boyunca değişiklikler olmuş, ama insan hep insanca yaşamıştır.

MÖ 7-11 bin yıllarına ait olan kaplar, masa modeli ve kaşık, dönemin insanlarının yaşam düzenleri hakkında önemli bilgiler vermektedir. Evrimcilerin iddiasına göre bu dönemde insanlar henüz yerleşik düzene geçmişler ve yeni yeni medenileşmeye başlamışlardır. Oysa bu malzemeler, dönemin insanlarının kültürlerinin eksiksiz olduğunu, tam anlamıyla medeni bir yaşam sürdüklerini göstermektedir. Bu insanlar, tıpkı günümüzdeki insanlar gibi masalarda oturmakta, tabaklarda, çatal, kaşık, bıçak kullanarak yemeklerini yemekte, misafirlerini konuk etmekte, onlara ikramda bulunmakta, kısaca düzenli bir hayat yaşamaktaydılar. Elde edilen bulgular bütünüyle incelendiğinde, sanat anlayışlarıyla, tıp bilgileriyle, teknik imkanlarıyla, günlük yaşantılarıyla Neolitik çağ insanlarının tıpkı kendilerinden öncekiler ve sonrakiler gibi insani bir yaşam sürdükleri görülmektedir.

12 BİN YILLIK DÜĞME

Yanda - MÖ 10 binli yıllarda kullanılmış olan kemikten yapılmış bu düğmeler, dönemin insanlarının kıyafet kültürlerinin olduğunu göstermektedir. Düğmeyi kullanan bir toplumun dikişi, kumaşı, dokumacılığı da bilmesi gerekir.

12 BİN YILLIK BONCUKLAR

Aşağıda - Yaklaşık MÖ 10 bin yılına ait olan bu taşlar, arkeologların bulgularına göre bir tür boncuk olarak kullanılmaktaydı. Taşlardaki muntazam delikler dikkat çekicidir. Bu delikler, taşa taşla vurularak açılamaz. Böyle sert taşlarda bu derece düzgün delikler açabilmek için çelik veya demirden yapılmış aletler kullanılmış olmalıdır.

9-10 BİN YILLIK TIĞ ve İĞNELER

Üstte - MÖ 7 - 8 bin yıllarına ait olan bu tığ ve iğneler, dönemin insanlarının kültürel yaşamlarının önemli birer delilidir. Tığı ve iğneyi kullanan insanların evrimcilerin iddia ettiği gibi hayvani değil, tam anlamıyla insani bir yaşam sürdükleri açıktır.

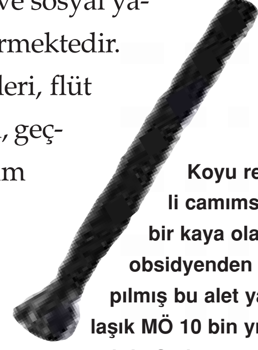
12 BİN YILLIK BAKIR TIĞ

Üstte - MÖ 10 binli yıllara ait olan bakır tığ, söz konusu dönemde madenlerin ve metallerin bilinip kullanıldığının bir delilidir. Kristal ya da tozumsu mineraller halinde olan bakır cevherleri, yaşlı ve sert kayalarda damarlar halinde bulunur. Bakırdan tığ yapan bir toplumun, bakır cevherini tanıması, bu cevheri, kayanın içinden çıkarmayı başarması ve işleyebilecek teknik imkanlara sahip olması gerekir. Bunu da evrimcilerin iddia ettiği gibi sözde ilkellikten yeni kurtulmuş varlıkların yapamayacağı açıktır.

Resimdeki flütler ortalama 95 bin yıllıktır. Bundan on binlerce yıl önce yaşayan insanların da gelişmiş müzik kültürü vardır.

insanların, tarihin her döneminde kültürleriyle ve sosyal yaşamlarıyla medeni bir hayat sürdüklerini göstermektedir. Arkeolojik kazılarda bulunan aletler, dikiş iğneleri, flüt kalıntıları, süs eşyaları, dekorasyon malzemeleri, geçmiş insanların kültürel olarak gelişmiş bir yaşam sürdüklerinin göstergelerindendir.

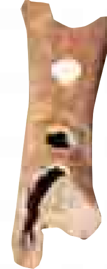
Koyu renkli camımsı bir kaya olan obsidyenden yapılmış bu alet yaklaşık MÖ 10 bin yılına aittir. Sadece taş darbeleriyle, obsidyenin böyle inceltilip şekillendirilmesi mümkün değildir.

Bundan yüz binlerce yıl önce de tıpkı günümüzdeki gibi, insanlar evlerinde yaşıyor, tarımla uğraşıyor, alışverişlerini yapıyor, tekstil ürünleri meydana getiriyor, yemeklerini yiyor, akraba ziyaretlerine gidiyor, müzikle ilgileniyor, resim yapıyor, hastalıkları tedavi ediyor, ibadetlerini yerine getiriyor kısaca normal günlük hayatlarını yaşıyorlardı. Allah'ın gönderdiği peygamberlere uyan insanlar Bir olan Allah'a iman ediyor, bazıları ise sapkınça putlara tapıyordu. Peygamberlere uyan müminler Allah'ın emrettiği ahlakı yaşarken, birtakım insanlar da batıl uygulamalarda bulunuyor, sapkın ayinler gerçekleştiriyorlardı. Günümüzde olduğu gibi tarihin her döneminde de, hem Allah'ın varlığına iman eden insanlar vardı, hem de putperest ve müşrik insanlar.

Kaşıklar, dönemin insanlarının bir mutfak kültürleri olduğunu göstermektedir. Bu, evrimcilerin iddia ettiği gibi sözde ilkel bir yaşantılarının olmadığının delilidir.

Elbette tarih boyunca bir yanda medeni bir yaşam

Tarihte hiçbir zaman ilkel zihne sahip varlıkların yaşamadığının delillerinden biri de, 40 bin yıllık bu flüttür. Bilimsel çalışmalar, günümüz Batı müziğinde kullanılan 7 nota esasına dayalı flütlerin on binlerce yıl önce de kullanıldığını göstermektedir.

süren insanlar varken bir yanda da daha basit ve ilkel koşullarda yaşayan toplumlar var olmuştur. Ancak bu, insanlık tarihinin sözde evrimine delil teşkil edecek bir durum değildir. Zira günümüzde de dünyanın bir köşesinde uzaya araç gönderilirken, bir diğer köşesinde insanlar henüz elektriğin varlığını dahi bilmemektedir. Ama bu durum ne uzay aracını yapanların zihinsel ve fiziksel olarak daha gelişmiş -sözde evrim sürecinde ilerlemiş-, ne de diğerlerinin daha geri -sözde hala maymun-insanlara daha yakın- olduklarını göstermez. Bunlar sadece kültür ve medeniyet farklılığının göstergeleridir, kültürel bir evrim yaşandığının değil.

Evrimciler Arkeolojik Bulguları Açıklayamaz

İnsanlık tarihini anlatan evrimci bir eseri incelediğinizde ilk dikkatinizi çekecek hususlardan biri, insanın sözde ilkel atalarının günlük hayatlarına dair detaylı tasvirlerdir. Kullanılan üsluptaki eminlikten, konu hakkında bilgisi olmayan biri, tüm bu anlatılanların bilimsel delillere dayandığını düşünebilir. Evrimci bilim adamları sanki o dönemde yaşamış, gözlem yapma imkanına sahip olmuş gibi detaylı hikayeler anlatırlar: İki ayağı üzerinde durmaya başlayan sözde atalarımızın elleri boş kalınca alet yapmaya başladıklarını, uzun dönemler boyunca sadece taşı kullandıklarını, tahtalar ve taşlardan başka hiçbir alet edavatlarının olmadığını, demiri, bakırı, tuncu kullanmayı çok daha ilerleyen dönemlerde öğrendiklerini söylerler. Ancak bu anlatılanlar bilimsel delillere değil, evrimcilerin ön yargılarına göre bulguları yanlış yorumlamalarına dayalı hikayelerdir.

Arkeolog Paul Bahn, insanlık tarihinin evrimi senaryosunun bir masaldan ibaret olduğunu şöyle ifade eder:

> **Bilimin o kadar büyük kısmı hikayelere dayanıyor ki!** Hikayeyi iyi bir anlamda kullanıyorum, ancak yine de hikaye işte. İnsanoğlunun evrimine dair geleneksel senaryoları düşünün: **Av ateşi, kamp ateşi, karanlık**

"Cilalı Taş" Aldatmacası

Eski medeniyetlerden günümüze kalan kalıntılarda taş işlemeciliği dikkat çekmektedir. Taşa bu derece detaylı ve düzgün şekil verilebilmesi için, çoğunlukla güçlü çelik aletler kullanılması gerekir. Taşı taşla yontarak, taşı taşa sürterek ince desenlerin ve şekillendirmenin yapılması mümkün değildir. Granit gibi sağlam taşların bu derece düzgün kesilmesi, üzerlerine desenler işlenmesi bunu yapabilecek teknik alt yapıyı gerektirir.

Pek çok taş kalıntıdaki parlama da, keskin ve düzgün kesimden kaynaklanmaktadır. Evrimci bilim adamlarının bu parlaklığı cila olarak nitelendirmeleri, bu dönemi de "cilalı taş devri" olarak kabul etmeleri bilim dışı bir yorumdur. Cilanın binlerce yıl boyunca muhafaza edilmesi mümkün değildir. Söz konusu taşlar iddia edildiği gibi cilalandığı için değil, düzgün kesildikleri için parlamaktadırlar. Bu, taşın kendi yapısından kaynaklanan bir parlamadır.

Yukarıdaki resimlerde görülen bileziklerden soldaki mermerden, sağdaki de bazalttan yapılmıştır. MÖ 8500-9000 yıllarına aitlerdir. Evrimciler bu dönemde, sadece taştan yapılmış aletlerin kullanıldığını iddia ederler. Bazalt ve mermer çok sert taşlardır. Bu taşların böylesine düzgün yuvarlak halkalar haline getirilmesi için, çelikten yapılmış keski ve işçilik malzemeleri kullanılmalıdır. Bileziklerin çelik aletler kullanılmadan kesilip şekillendirilmiş olması mümkün değildir. Bir kişiye bir parça taş verip, elindeki taşla, bazalt kitlesini, resimdeki gibi bir bilezik haline getirmesini istesek, bunda başarılı olabilir mi? Elbette taşı taşa sürterek, taşa taşla vurarak bileziği meydana getiremeyecektir. Ayrıca bu bulgular, o dönemde burada yaşayan insanların estetik anlayışa ve sanat zevkine sahip olan, kültürleri gelişmiş bireyler olduğunu göstermektedir.

Resimlerde elle yapılmış obsidyenler, kemik aletler, kancalar ve taştan yapılmış çeşitli malzemeler görülmektedir. Kemiğe taşla vurarak böyle düzgün şekillerin elde edilemeyeceği açıktır. Kaba taş darbeleri, kemiği sürekli dağıtıp parçalayacak, istenildiği gibi şekillendirilmesini engelleyecektir.

Aynı şekilde granit ve bazalt gibi en sert taşlardan yapılan bu malzemelerin de, taş darbeleriyle bu derece düzgün kesilmesinin, sivriltilip şekillendirilmesinin mümkün olmadığı açıktır. Bu taşlar, meyve keser gibi düzgün kesilmiştir. Taşların parlaklığı da evrimcilerin iddia ettiği gibi cilalanmış olmalarından değil, kesimden kaynaklanmaktadır. Bu eşyaları yapan insanlar, ellerindeki malzemeyi diledikleri gibi şekillendirebilecekleri demir veya çelikten yapılmış teknik cihazlara sahip olmalıdır. Sert taş parçaları ancak çelikle bu derece düzgün kesilebilir.

Bu taş kabartması 11 bin yıllıktır. Evrimcilerin iddialarına göre bu dönemde sadece kaba, taş aletler kullanılmaktadır. Oysa, taşı taşa sürterek böyle bir eser yapılamaz. Söz konusu kabartmanın nasıl böyle biçimli ve düzgün yapılmış olduğunu evrimciler akılcı ve mantıklı bir şekilde açıklayamaz. Bu ve benzeri eserlerin yapılabilmesi için demir veya çelikten aletler kullanan, akıllı insanlar olması gerekir.

mağaralar, ayinler, alet yapımı, yaşlanma, mücadele ve ölümle ilgili hikayeleri. Ne kadarı kemik ve kalıntılara, ne kadarı edebiyat ölçülerine dayanır? (Paul Bahn, *Arkeolojinin ABC'si*, s.16; Burak Eldem, *2012: Marduk'la Randevu*, İnkılap Kitabevi, İstanbul, 2003, s. 23)

Paul Bahn'ın net olarak ifade etmekten çekindiği sorunun cevabı açıktır, insanlık tarihinin sözde evrimi bilimsel değil tamamen "edebi" ölçülere dayanmaktadır.

Nitekim bu hikayelerde pek çok cevapsız husus, mantık çelişkisi ve bozukluğu vardır. Ancak evrimci dogmalarla düşünen bir kişi bu çelişkileri fark edemez. Örneğin evrimciler yontma taş devrinden bahsederler, ama o döneme ait aletlerin veya kalıntıların nasıl yontulup şekillendirilmiş olabileceğini anlatmazlar. Tıpkı "dinazorların sinekleri kovalarken kanat geliştirip uçmaya başladıklarını öne sürüp, sineğin ise nasıl uçtuğunu" hiçbir zaman açıklayamadıkları gibi, on binlerce yıl öncesine ait kalıntıların nasıl yapılıp biçimlendirildiğini de açıklayamazlar. Konunun bu yönünü tamamen unutmaya ve unutturmaya çalışırlar.

Oysa taşı yontup şekillendirmek çok zor bir iştir. Taşı taşa sürte-

rek, tarih öncesi kalıntılarda olduğu gibi, mükemmel düzgünlükte ve sivrilikte kesilmiş aletler elde etmek mümkün değildir. Granit, bazalt ya da dolerit benzeri sert taşların, parçalanıp dağılmadan, ağaç hamuru gibi incecik kesilmesi ancak çelik eğelerin, tornaların, levyelerin, rendelerin, taş kesimi ve şekillendirilmesinde kullanılan diğer aletlerin varlığıyla mümkündür. Yine on binlerce yıl öncesine ait bileziklerin, küpelerin, kolyelerin, kürelerin taş kullanılarak yapılamayacağı bellidir. Bu eşyalardaki ufak delikler taşla vurarak açılamaz. Üzerlerindeki süslemeler taşı sürterek meydana getirilemez. Söz konusu eserlerin muntazamlığı, bunları meydana getirmek için demir, çelik ve diğer metallerden yapılmış aletlerin kullanılmış olduğunu göstermektedir.

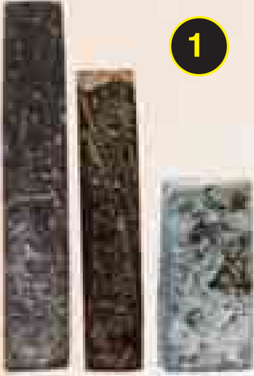

550 bin yıllık bu taş aletin, bu derece düzgün kesilip biçimlendirilebilmesi için demir veya çelik gibi sağlam metallerden yapılmış aletler kullanılması gerekir.

Pek çok arkeolog ve bilim adamı, söz konusu tarihi eserlerin veya kalıntının evrimcilerin iddia ettiği koşullarda yapılıp yapılamayacağını test etmiştir. Örneğin, 11 bin yıl önce inşa edilmiş olduğu tahmin edilen Göbekli Tepe'de bulunan blok taşlar üzerindeki işlemelerin nasıl yapılmış olabileceğini araştıran Prof. Klaus Schmidt şöyle bir deney yapmıştır: Evrimcilerin o dönemde kullanıldığını iddia ettikleri taşları işçilerin ellerine vererek, kayaların üzerine benzer kabartmalar çizmelerini istemiştir. Kayaları taşla şekillendirmeye çalışan işçiler 2 saat boyunca aralıksız çalışmaları sonucunda kaya üzerinde sadece belli belirsiz bir çizgi çizebilmişlerdir.

Benzer bir denemeyi herkes kendi evinde de yapabilir. Elinize granit gibi sert bir taş alıp, bundan 100 bin yıl önce yaşamış insanların yaptıkları mızrak uçlarının bir benzerini yapmaya çalışın. Ancak bu-

TAŞLA TAŞ YONTULMAZ

(1) MÖ 10 binli yıllara ait taş kakmalar

(2) MÖ 11 bin yılına ait havan tokmakları

(3) MÖ 10 bin yıllarına ait obsidyen alet

(4) MÖ 11 bin yılına ait taş eşyalar

(5) Malakit (bakır taşı) dolgu malzemesi kullanılarak yapılmış MÖ 9-10 bin yıllarına ait taş eşya

(6) MÖ 10 binli yıllara ait çivi görünümünde dolgu taş

(7) MÖ 10 bin yılına ait çekiç ucu

Bu resimde görülen taş aletler, ortalama MÖ 10 -11 bin yıllarına aittir. Buradaki taşlardan herhangi birini, evrimcilerin, o dönem insanlarının yaptıklarını iddia ettikleri gibi, bir başka taşla vurarak yapmaya çalıştığınızı düşünelim. Örneğin 4 numarada görülen taşlardaki düzgün oyukların aynısını açmaya çalışın. Elinizdeki kaya parçasına istediğiniz kadar taşla vurun, böyle düzgün bir delik açamazsınız. Bunu yapabilmek için, çelik gibi sağlam metallerden yapılmış aletler kullanmanız gerekir.

nun için bu granit parçası ve bir taştan başka elinizde hiçbir malzeme olmasın. Bu işlemde ne derece başarılı olabilirsiniz? Tarihi kalıntılardaki gibi mükemmel keskinlikte, simetride, düzgünlükte ve parlaklıkta bir parça meydana getirebilir misiniz? Daha da ileri gidelim 1 m^2 büyüklüğünde bir kaya alıp üzerine derinlikli bir hayvan resmi yapmaya çalışın. Kayaya elinizdeki taşla vurarak nasıl bir sonuç elde edersiniz? Çok açıktır ki çelik ve demirden yapılmış araç gereç olmadan, ne basit bir mızrak ucunu ne gösterişli bir taş işlemesini yapabilirsiniz.

Bu aşamada şunu da unutmamak gerekir ki, kullanılmış olan taş kesme ve biçimlendirme aletlerinin yapılması da ayrı bir uzmanlık alanıdır. Eğenin, levyenin, rende ve diğer aletlerin yapılabilmesi için de gerekli teknik alt yapının bulunması şarttır. Bu da, bu eserlerin meydana getirildiği dönemde koşulların oldukça iyi ve ileri olduğunu göstermektedir. Yani, evrimcilerin basit taş aletlerin kullanıldığı, tekniğin ve teknolojinin olmadığını iddia ettikleri "kabataş devri" sadece bir hezeyandan ibarettir, gerçekte böyle bir dönem yaşanmamıştır.

Öte yandan taşların kesilmesinde, düzetilmesi ve şekillendirilmesinde kullanılmış olan demir ve çelik malzemelerin günümüze kadar ulaşmamış olması da son derece doğaldır. Doğal koşullar altında, özellikle de nemli ve asitli ortamlarda, her türlü metal malzeme okside olacak, çürüyüp bozulacak ve yok olacaktır. Geriye ise yok olması çok daha uzun süre alan taş parçalar kalacaktır. Bu taş parçalara bakarak, dönemin insanlarının sadece taşı kullandıklarını öne sürmek ise bilimsel bir yaklaşım değildir.

Nitekim artık pek çok evrimci de, arkeolojik buluntuların Darwinizm'i desteklemediğini kabul etmektedir. Evrimci arkeolog Richard Leakey, arkeolojik bulguların özellikle de taş aletlerin evrim teorisiyle açıklanmasının mümkün olmadığını şöyle itiraf eder:

> Aslında, **Darwinist tezin yetersizliği arkeolojik kayıtlarla kesin olarak kanıtlanmıştır.** Eğer Darwinist sunum doğru olsaydı, bu durumda hem

arkeolojik kayıtlarda hem de fosil kayıtlarında iki ayaklılığın, teknolojinin ve gelişen beyin ölçülerinin delillerini görmemiz gerekirdi. Ama bunu görmüyoruz. **Tarih öncesi kayıtların tek bir yönü dahi bu tezin yanlış olduğunu göstermek için yeterli: taş aletler.** (Richard Leakey, *The Origin of Humankind*, Basic Books, New York, 1994, s. 12)

Evrimcilerin Hayali Kronolojisi

Evrimciler tarihi sınıflandırırken, buldukları eserleri teorilerine uygun olacak şekilde, dogmaları doğrultusunda yorumlayıp değerlendirirler. Bronz eşyaları çokça buldukları dönemi bronz çağı olarak adlandırır, demirin çok daha yakın bir dönemde kullanılmaya başlandığını öne sürerler. Metallerin en eski medeniyetler tarafından bilinmediğini iddia ederler.

Oysa, daha önce de belirttiğimiz gibi demir, çelik ve pek çok metal çabuk okside olup, aşınırlar. Taşa oranla çok daha kısa sürede, çürüyüp yok olurlar. Okside olması daha zor olan bronz gibi metaller ise diğer metallere oranla daha uzun süre muhafaza edilebilir. Bu durumda bronzdan yapılmış eserlerin daha eski tarihli olması, demirden yapılmış eserlerin ise daha yeni tarihli olması son derece doğaldır.

Ayrıca bronzu elde edebilmeyi bilen bir toplumun demiri bilmediğini öne sürmek, bronz elde edebilecek bilgiye ve teknik alt yapıya sahip olan bir toplumun diğer metalleri kullanmadığını iddia etmek mantıklı bir yorum değildir.

Bronz, bakıra kalay, arsenik ve antimon katılarak ve biraz da çinko eklenerek elde edilir. Bronzu elde eden kişi, öncelikle bakır, kalay, arsenik, çinko ve antimon gibi elementlerin kimya bilgisine sahip olmalıdır, bunları hangi derecelerde eritmesi gerektiğini bilmelidir, ge-

rekli eritmeyi ve alaşımı yapabileceği fırına ve malzemelere sahip olmalıdır. Bu sayılan bilgilerden habersiz olan birinin başarılı bir alaşım elde etmesi oldukça zordur.

Üstte MÖ 8 -10 binli yıllara ait, boncuk olarak kullanıldığı tahmin edilen bakır parçalar. Dönemin insanları bakır cevherlerini bulup işleyebilecek teknik alt yapıya sahiplerdi.

Örneğin bakır cevherleri, yaşlı ve sert kayalarda, kristal veya tozumsu mineral olarak bulunur. Bakırı kullanan toplumun öncelikle kayalarda bulunan toz halindeki cevheri tanıyabilecek bilgi seviyesinde olması gerekir. Daha sonra bulduğu bakırı yer altından çıkarabilmek için maden inşa etmesi, cevheri kayadan söküp çıkarabilmesi ve yüzeye taşıyabilmesi gerekir. Tüm bunların taştan tahtadan aletlerle yapılamayacağı açıktır.

Bakır cevherinin metale dönüşümü için cevherin kor ateşle karşılaşması gerekir. Bakırın eritilerek arıtılması için gerekli sıcaklık ise 1084.5^{0}C'dir. Bu esnada ateşe hava akımı sağlayan bir cihaz ya da körük kullanılması gerekir. Bakırla işlem yapan bir toplumun bu ısının sağlanabileceği bir fırını inşa etmiş olması, ayrıca bu fırında lazım olacak pota, maşa gibi aletleri de yapmış olması şarttır. Burada sadece bakırın işlenmesi için gerekli olan alt yapı, kısaca özetlenmiştir. Bronzun elde edilmesi için bakırın, kalay, çinko ve diğer elementlerle karıştırılması ise çok daha kapsamlı bir iştir. Çünkü her metal için farklı işlemler uygulanması gerekir. Tüm bunlar, metali işleyen, alaşımlar meydana getiren, madencilikle uğraşan toplumların detaylı bilgi sahibi olduklarının göstergesidir. Bu derece kapsamlı bilgiye sahip olan kişilerin, demiri bulamamış olduklarını iddia etmek ise mantıklı ve tutarlı bir açıklama değildir.

Öte yandan arkeolojik bulgular da, evrimcilerin eski dönemlerde

EVRİMCİLERİN AÇIKLAYAMADIĞI MİLYONLARCA YILLIK PARÇALAR

Evrim teorisine göre, canlılar belli aşamalar içinde evrimleşmiş, bakteriden insana kadar uzanan hayali gelişim senaryosunda her şey milyonlarca sene içinde, hayali bir evrim süreci dahilinde olmuştu. Bu senaryoda insan, en son evrimleşen canlı olmalı ve son 20.000 yıl içinde gelişimini tamamlamalıydı. Ama bilimsel bulgular ve fosil kayıtları, böyle bir gelişimi gösteren tek bir kanıt bile vermemiş, hatta bunun imkansızlığını göstermiştir.

Bu önemli gerçeği gösteren diğer bulgular ise, milyonlarca yıl öncesinden kalan, insanlara ait kullanım gereçleri, aletler ve süs eşyalarıdır. Darwinistler, günümüzden 100 milyon yıl önce, hatta 500 milyon yıl önce - ki bu tarih evrimcilerin yeryüzünde bakteri dışında hiçbir canlının yaşamadığını iddia ettikleri bir zamandır - yaşamış olan insanları, hayali evrim şemalarının hiçbir yerine yerleştirememektedirler. Elbette bunu yapmaları imkansızdır çünkü Allah, her canlıyı olduğu gibi insanı da yoktan yaratmış, "Ol" emri ile var etmiştir. Dolayısıyla bundan 100 yıl öncesinde yaşamış insanlara ait bulguları keşfetmek ne kadar olası ve makul ise, günümüzden 500 milyon yıl öncesine ait insanların eserlerini bulup incelemek de o kadar makuldür. Yoktan yaratan Allah, kuşkusuz tarihin her döneminde dilediği canlıyı var edebilir. Elbette bu, üstün güç ve kudret sahibi Allah için çok kolaydır. Darwinistlerin anlayamadığı gerçek budur ve bu nedenle Yaratılış Gerçeğini delillendiren bulgular karşısında bir açıklamaları yoktur. Bilimsel gerçeklerin çürüttüğü senaryolarını yinelemek dışında bir çözüm bulamazlar. Ama yapılan kazılar, her geçen gün, giderek artan delillerle evrim dogmasını yok etmektedir.

Resimde görülen metal küre, Güney Afrika'da milyonlarca yıl öncesine ait olduğu tahmin edilen bir yer katmanında bulunan birkaç yüz tane küreden biridir. Küreler, doğal herhangi bir olayla meydana gelmiş olması mümkün olmayan, çok ince işlenerek şekil verilmiş oluklar içermektedir. Bu bulgu, metalin en eski tarihlerden beri kullanıldığını, milyonlarca yıl önce de insanların metal üzerine ince oluk yapabilecek aletlere sahip olduklarını göstermektedir.

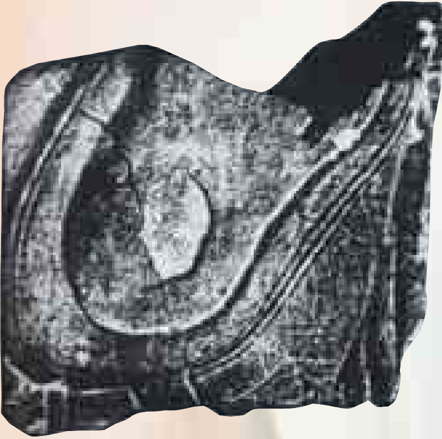
1912'de Oklahama'daki Thomas Büyükşehir Elektrik fabrikasında, iki işçi, fabrika kazanına kürekle kömür atarlarken şaşırtıcı bir bulgu ile karşılaştılar. Kömür parçalarından biri kaldırmak için oldukça büyüktü, bu nedenle işçilerden biri kömürü kırdı. Kömür parçasını kırdığında içinde demir bir çömlek olduğunu gördü. Çömlek kömürden çıkarıldığında, çömleğin kalıbı iki parça içinde de görülebiliyordu. Pek çok uzman, demir çömleğin etrafındaki kömürü inceledi ve çömleğin yaklaşık 300 - 325 milyon yıl önce yapıldığını belirlediler. Bu, demirin, MÖ 1200 yılları civarında kullanılmaya başladığını iddia eden evrimciler için açıklanması mümkün olmayan bir bulgudur.

Scientific American **dergisinin 1852 yılında yayınlanan 5 Haziran tarihli sayısında, yaklaşık 100 bin yıllık olan bir metal kabın kalıntılarının bulunduğu haberi yer almıştır. Araştırmalar, çanak şeklindeki bu kabın yapıldığı metalin, çinko ve yoğun gümüşün kullanıldığı bir alaşımdan meydana geldiğini göstermiştir. Ayrıca vazonun üzerinde ince işçilikle çiçek buketleri, üzüm asması ve taç desenleri işlidir. En eski çağlarda insanların metali kullanmadığı iddiasında olan evrimcilerin bu bulguyu açıklayabilmeleri mümkün değildir. Açıktır ki bu eseri meydana getiren kişiler, metal alaşımlarını yapan, metali işleyebilen gelişmiş bir kültür birikimine sahiptirler.**

Resimdeki havan ve tokmağı, 1877 yılında Table Mountain kömür madeninde bulunmuştur. 33 milyon yıllık kömür yatağında bulunan bu havan ve tokmağı, insanın her dönemde insani bir yaşam sürdüğünün delillerindendir.

Bu ayakkabı tabanı fosili, 213 milyon yıllık taş yatağında bulunmuştur. Bundan milyonlarca yıl önce yaşayan insanlar ayakkabılarıyla, kıyafetleriyle, yemek kültürleriyle, sosyal ilişkileriyle medeni bir yaşam sürmüşlerdir. Fosilin bilinen tek resmi 1922 tarihli bir New York gazetesinde yayınlanmıştır. İnsanlık tarihinin evrimi iddiasını yalanlayan bu gibi bulgular, evrimciler tarafından ya gizlenir ya da göz ardı edilir.

3 milyon yıllık çakıl taşı üzerine insan yüzüne benzer bir figür yapılmış. Çakıl taşında böyle düzgün delikler açabilmek oldukça zor bir iştir. Bunun için sert metalden yapılmış delik açma aletleri kullanılması gerekir. Evrimcilerin iddia ettiği gibi, son derece ilkel koşullarda bunun yapılmış olması imkansızdır.

metalin bilinmediği ve kullanılmadığı iddialarının doğru olmadığını göstermektedir. 100 bin yıllık metal kap kalıntısı, 2.8 milyar yıllık metal küreler, 300 milyon yıllık olduğu tahmin edilen demir çömlek, 27 bin yıllık kil parçaları üzerinde bulunan tekstil kalıntıları, magnezyum, platinyum gibi Avrupa'da birkaç yüzyıl önce eritilmesi başarılan metallerin bin yıllık kalıntılardaki izleri gibi sayısız buluntu, evrimcilerin iddia ettiği, kabataş devri, yontma taş devri, cilalı taş devri, bronz çağı, demir çağı sıralamasını alt üst etmiştir. Pek çok bilimsel yayında yer alan bu bulguların önemli bir kısmı, evrimci bilim adamları tarafından ya göz ardı edilmiş ya da müzelerin bodrumlarına saklanmıştır. Gerçek insanlık tarihi yerine, evrimcilerin hayal ürünü hikayeleri, insanlık tarihi gibi toplumlara tanıtılmıştır.

Müminler Tarih Boyunca Medeni Bir Yaşam Sürmüşlerdir

Allah tarih boyunca insanları hak dine davet edecek elçilerini göndermiştir. İnsanların bir kısmı elçilere itaat edip, Allah'ın varlığına ve birliğine iman etmişler, bir kısmı da inkarlarında direnmişlerdir. İnsanlığın ilk var olduğu günden itibaren insanlar, Bir olan Allah'a imanı ve hak din ahlakını, Rabbimiz'in vahyi ile bilip öğrenmişlerdir. Dolayısıyla evrimcilerin öne sürdüğü, "Bir olan Allah'a imanın ilk toplumlar tarafından bilinmediği" iddiası doğru değildir. (Bu konu kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı olarak açıklanmaktadır.)

Allah'ın tarihin her döneminde insanlara, kendilerini iman etmeye ve din ahlakını yaşamaya davet eden elçiler gönderdiği Kuran'da şu şekilde haber verilmiştir:

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar ola-

rak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe Kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (Bakara Suresi, 213)

20. Hanedanlık dönemine ait, alçı üzerine yapılmış resim.

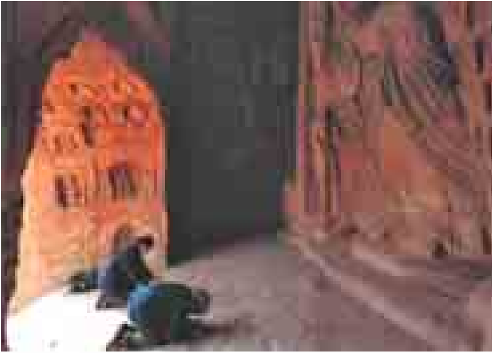
Tarihin her döneminde, günümüzde olduğu gibi, hak dinler de vardı batıl inanışlar da. Tarihin her döneminde iman edenler Allah'ın emri olan ibadetleri yerine getiriyorlardı.

Bir başka ayette de her topluma onları uyarmak, Allah'ın varlığını ve birliğini hatırlatmak, din ahlakını yaşamaya davet etmek için bir elçi gönderildiği şöyle bildirilmiştir:

...Hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (Fatır Suresi, 24)

Rabbimiz'in insanlara elçiler ve hak kitaplar göndermiş olmasına rağmen bazı insanlar zaman içinde aralarında anlaşmazlığa düşmüşler, hak din ahlakından uzaklaşmışlar ve bazı sapkın ve batıl inanışlara uymuşlardır.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de batıl inanışlara sahip olanlar, putlara tapanlar yaşamaktadır.

Kimileri putperest inanışlar geliştirmişler, toprağa, taşa, tahtaya, Ay'a, Güneş'e, sözde kötü ruhlara tapınma sapkınlığına düşmüşlerdir. Nitekim günümüzde de, hak dine inananlar olduğu gibi halen sapkınca ateşe, Ay'a, Güneş'e, tahta putlara tapanlar da vardır. Kimileri, Allah'ın varlığını ve birliğini bilmelerine rağmen, Rabbimiz'e birtakım ortaklar koşmuşlardır. Rabbimiz yine onlara elçiler göndermiş, aralarında anlaşmazlığa düştükleri konularda hak olan hükmü kendilerine bildirmiş, batıl inanışlarından arınıp hak din ahlakını yaşamaya onları davet etmiştir. Ve tarihin her döneminde iman edenlerle etmeyenler, salih müminlerle sapkın yollara uyanlar var olmuştur.

Tarih boyunca yaşamış peygamberlerle birlikte iman edenler, son derece medeni koşullarda, modern ve kaliteli bir yaşam sürmüşlerdir. Hz. Nuh döneminde de, Hz. İbrahim döneminde de, Hz. Yusuf döneminde de, Hz. Musa döneminde de, Hz. Süleyman döneminde de şimdiki gibi, toplumsal düzen içinde, modern bir hayat

yaşanmıştır. Her dönemde müminler namazlarını kılmış, oruçlarını tutmuş, Allah'ın bildirdiği sınırları korumuş, helal ve temiz bir hayat yaşamışlardır. Arkeolojik bulgularda elde edilen bilgilerin gösterdiği gelişmiş yaşam standartlarının en güzeline, en asil ve en temizine, Allah'a iman eden salih müminler sahip olmuşlardır. Yaşadıkları dönemin sağladığı her türlü imkanın en iyisini peygamberler ve samimi müminler, Allah rızasına uygun olarak, kullanmışlardır.

Nemrud dönemindeki her türlü teknolojik gelişme Hz. İbrahim ve onunla birlikte iman eden müminler tarafından en güzel şekilde

Sebe Melikesi'nin Hz. Süleyman'ı ziyaret edişini anlatan tablo

kullanılmıştır. Firavunlar döneminde sahip olunan teknik bilgi, Hz. Yusuf, Hz. Musa, Hz. Harun ve o dönemde yaşayan salih müminlerin de hizmetinde olmuştur. Hz. Süleyman döneminde mimaride, sanatta, ulaşımda elde edilen yüksek teknoloji en hikmetli şekilde kullanılmıştır. Rabbimiz'in Hz. Süleyman'a lütfu olan zenginlik ve ihtişam, nesiller boyunca hayranlık uyandırmıştır.

Unutmamak gerekir ki, bundan yüz binlerce yıl önce yaşamış insanların da günümüz toplumlarının da sahip olduğu her türlü bilgi ve imkan, Allah'ın insanlara bir lütfudur. Yüz binlerce yıl önce medeniyetlerini kuranlar, on binlerce yıl önce mağara duvarlarına estetik resimler yapanlar, piramitleri, zigguratları inşa edenler, dev taş anıtlar meydana getirenler, Amazon ormanlarının en yüksek noktalarına büyük yapılar yapanlar Allah'ın ilhamı ve öğretmesiyle bu eserleri meydana getirmişlerdir. Günümüzde atomun alt parçacıklarını inceleyenler, uzaya araç gönderenler, bilgisayarı en etkin şekilde kullananlar bunları, Allah dilediği için yapabilmektedirler. İnsanların var oldukları günden bu yana sahip oldukları her türlü bilgi, Allah'ın insanlara lütfu, kurdukları her medeniyet, Rabbimiz'in eseridir.

Allah insanı yoktan var etmiş ve ona dünya hayatı boyunca çeşitli imkanlar ve nimetler vermiştir. Verilen her nimet insan için bir denemedir. Sahip olduğu medeniyetin, teknolojinin ve imkanların Allah'ın birer lütfu olduğunu bilen, tüm bunlar için Rabbimiz'e şükreden kullarına, Allah nimetlerini artırır:

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size artırırım..." (İbrahim Suresi, 7)

Ve Allah salih kullarını hem dünyada hem ahirette güzel bir şekilde yaşatır. Kuran'da bu gerçek şöyle haber verilmiştir:

Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla ya-

şatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Bu ayetin bir tecellisi olarak, tarih boyunca yaşayan tüm Müslümanlar yaşadıkları dönemin en iyi imkanlarına sahip olmuşlar, medeni ve güzel bir yaşam sürmüşlerdir. Elbette imtihan ortamının gereği olarak kimi zaman zorluk ve sıkıntılarla da denenmişlerdir. Ancak bu sıkıntılar veya zor şartlar, medeni ve insanca bir yaşam sürmedikleri anlamına gelmez. Allah'ı inkar eden, inkarlarında direnen, güzel ahlakı yaşamayan ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranların sonu ise, ne kadar zengin, refah ve ileri bir medeniyet de olsalar, hüsran olmuştur. Üstelik bunların bir çoğu belki de günümüz toplumlarından dahi gelişmiş imkanlara sahip olan toplumlardır. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

***Hz. Meryem ve Azizler* Tablosu, Giovanni Bellini, 1505, Venedik**

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendi-

lerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (Rum Suresi, 9)

Kültürel Birikim, Evrimsel Bir Süreç Yaşandığını Göstermez

Evrimcilerin iddiası, ilk insanların sözde yarı maymun varlıklar olduğu, zaman içinde fiziksel özellikleriyle birlikte zihinsel özelliklerinin de geliştiği, kabiliyetler kazandıkları, medeniyetin bu nedenle evrimleşerek ilerlediğidir. Bilimsel bulgulara dayanmayan bu iddiaya göre, sözde ilkel atalarımız hayvani bir hayat yaşamışlar, insanlaştıkça medenileşmişler ve zihinleri geliştikçe kültürel olarak ilerleme kaydetmişlerdir. Vücudu tamamen tüylerle kaplı, üzerinde hayvan kürkleriyle ateş yakmaya çalışan, omuzlarında avladıkları hayvanlarla su kenarında yürüyen, mağaraların içinde hırıltılar çıkararak birbirleriyle anlaşmaya çalışan ilkel insan mizansenleri de bu bilim dışı iddianın ortaya attığı hikayelerden ibarettir.

Fosil kayıtları, bu hikayeyi desteklememektedir. Bilimsel bilgilerin gösterdiği sonuç, insanın insan olarak yoktan yaratıldığı ve var olduğu ilk günden itibaren de insani bir yaşam sürdüğüdür. Arkeolojik bulgular da, evrimcilerin yaptıkları kronolojiyi hiçbir şekilde desteklememektedir. Evrimcilerin "insanların yeni yeni konuşmayı öğrendiklerini" söyledikleri döneme ait olan arkeolojik bulgular, gerçekte insanların mutfakları olduğunu, aile hayatı yaşadıklarını göstermektedir. Evrimcilerin, "taş devri olarak iddia ettikleri" dönemlerde, beyin ameliyatları yapıldığı ortaya çıkmıştır. Evrimcilerin, "insanların sanatı bilmediklerini söyledikleri" dönem-

lere ait kazı alanlarında ise süs eşyaları ve boya hammaddeleri bulunmuştur. Kitabın ilerleyen bölümlerinde bunlar gibi pek çok örnek detaylı olarak incelenecektir.

Tüm bu örneklerin gösterdiği gerçek, hiçbir zaman ilkel hayvani bir hayatın olmadığıdır. Evrimcilerin öne sürdüğü gibi taşı taşla yontarak, taştan tahtadan başka hiçbir alet kullanmadan medeniyet dışı bir yaşam yaşanmamıştır. Her dönemde iman edenler insanca yaşamıştır. Her dönemde insana yakışacak gibi kıyafetler olmuş, insana yakışacak şekilde tabaklar, kaplar, kaşıklar, çatallar kullanılmış, insana yakışacak koşullarda oturulmuş, yatılmış, yemek yenmiş, sohbet edilmiş, insana yakışacak yapılar inşa edilmiş, insana yakışacak sanat eserleri meydana getirilmiştir. Doktorlar, öğretmenler, terziler, mühendisler, mimarlar, sanatçılar olmuş, toplum düzeni sağlanmıştır. Akıl ve vicdan sahibi olanlar, Allah'ın ilhamıyla, yeryüzündeki nimetlerden en güzel şekilde faydalanmışlardır.

Ancak elbette tarih boyunca teknolojik gelişme de yaşanmış, insanların bilgi birikimleri arttıkça teknoloji değişiklikler göstermiş, yaşanılan ortamın koşullarına uygun olarak yeni cihazlar geliştirilmiş, bilimsel buluşlar olmuş, kültürel değişimler yaşanmıştır. Ancak insanlık tarihinde yaşanan bilgi birikimi ve teknolojik ilerleme, evrimsel bir süreç yaşandığı anlamına gelmemektedir.

Bilginin sürekli artması son derece olağan durumdur. Bir insanın sahip olduğu bilgi seviyesi ilkokul çağında farklı, orta okul çağında farklı, üniversite çağında çok daha farklıdır. Bir kişinin hayatı boyunca bilgi seviyesinin sürekli artması, onun evrimsel bir süreç içinde olduğunu ve başı boş rastlantıların etkisiyle ilerlediğini göstermez. Benzer bir durum toplum hayatı için de geçerlidir. Toplumsal yaşamda da, ihtiyaçlar doğrultusunda yeni keşifler, buluşlar yapılır, yeni mekanizmalar icat edilir, bir başka kişi bu mekanizmayı daha da geliştirir. Sürekli kültür gelişimi yaşanır. Ancak bu, evrimsel bir süreç değildir.

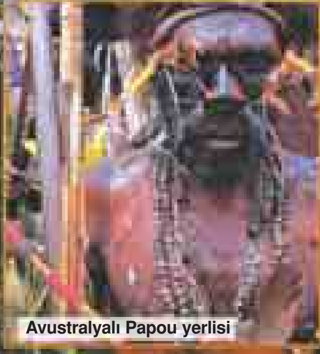
MEDENİYET İLERLEDİĞİ GİBİ GERİLER DE...

Darwinizm'in iddiası, insanın ve dolayısıyla sahip olduğu kültürün, ilkellikten medeniyete doğru ilerlediğidir. Ancak arkeolojik bulgular, insanlık tarihinin ilk gününden itibaren, toplumların çok ileri kültürlere sahip olduğu dönemler olduğu gibi, çok geri kültürleri yaşadıkları dönemler de olduğunu göstermektedir. Hatta çoğu zaman, son derece zengin medeniyetlerle geri medeniyetler aynı dönem içinde var olmuşlardır. Tarih boyunca, aynı dönemde yaşayan toplumların birçoğunun teknoloji ve medeniyet düzeyleri, sosyolojik ve kültürel yapıları, aynı bugün olduğu gibi birbirinden farklıdır. Örneğin günümüzde, Kuzey Amerika kıtası tıpta, bilimde, mimaride ve teknolojide oldukça ilerlemiş olmasına rağmen, Güney Amerika'nın çeşitli bölgelerinde teknoloji açısından oldukça geri, dünya ile hiçbir bağlantısı

olmayan toplumlar yaşamaktadır. Dünyanın pek çok bölgesinde hastalıklar en ileri görüntüleme teknikleri ve tahlillerle teşhis edilip, son derece modern koşullarda tedavi edilirken, diğer çeşitli bölgelerinde de hastalıkların sözde kötü ruhların etkisiyle meydana geldiği düşünülüp, sahte kötü ruhları kovma ayinleriyle hastalar iyileştirilmeye çalışılmaktadır. MÖ 3000'lerde yaşayan Sümerler, Eski Mısırlılar, İndus halkı gibi toplumlar, her açıdan günümüzde yaşayan bu kabilelerle -hatta bu kabilelerden ileride olan pek çok toplumlakıyas kabul etmeyecek bir medeniyete sahiptiler. Demek ki tarihin her döneminde medeniyet açısından gelişmişle geri kalmış toplum-

21. Yüzyıl - Kolombiya

Avustralyalı Papou yerlisi

21. yüzyılda dahi batıl inanışlara sahip pek çok toplum yaşamaktadır. Bu insanlar, kendilerine hiçbir fayda veya zarar vermeye güç yetiremeyen sahte ilahlara tapma yanılgısına düşmektedirler. Resimde, Arhuaco kabilesinin şefinin, kendilerine yapılan saldırıların ardından sözde yardım almak için yaptığı ayin görülüyor. Bu ayini düzenleme amaçlarını şefleri şu şekilde açıklıyor: "Dağı sakinleştirmek için doğadaki yaşlı ruhları yardıma çağırıyoruz." *(Natinoal Geographic* Türkiye, Ekim 2004)

lar birarada varlıklarını sürdürebilmişlerdir. Binlerce yıl önce yaşayan bir toplum, 20. yüzyıldaki bir topluluktan çok daha ileriye gidebilmiştir. Bu da bize gelişimin evrimsel bir süreç içinde oluşmadığını, yani tarih içinde ilkel toplumdan medeniye doğru bir gelişim bulunmadığını göstermektedir.

Elbette tarihsel süreç içerisinde her alanda büyük ilerlemeler kaydedilmiş, bilim ve teknolojide büyük gelişmeler sağlanmıştır. Fakat bu değişimleri evrimcilerin ve materyalistlerin iddia ettiği gibi bir "evrim" süreci olarak tanımlamak akılcı ve bilimsel bir yaklaşım değildir. Kültür ve tecrübe birikimi sayesinde teknoloji ve bilim gibi

Dünyanın bir ucunda insanlar, sözde "ölü ruhların dağları sakinleştirebileceğine" inanıp son derece ilkel koşullarda yaşarken, bir başka yerde insanlar gökdelenlerde yaşayıp, uçaklarla veya lüks teknelerle seyahat etmekte, oldukça konforlu bir yaşam sürmektedirler. Evrimcilerin iddialarının aksine hem ileri hem de geri medeniyetler aynı anda var olabilmektedir.

alanlarda sürekli bir gelişim söz konusudur. Ancak burada önemli olan nokta şudur; günümüz insanı ile binlerce yıl önce yaşayan bir kişi arasında, nasıl fiziksel özellikler açısından bir fark yoksa, zeka ve yetenek açısından da bir fark yoktur. 20. yüzyıldaki insanların beyin kapasitesi ve zekası daha çok geliştiği için daha ileri bir uygarlığa sahip olduğumuz düşüncesi, evrim teorisinin telkinleri sonucunda oluşan yanlış bir bakış açısıdır. Oysa günümüzde dahi farklı bölgelerdeki halklar farklı anlayışlara ve kültürlere sahip olabilmektedir. Örneğin, bugün Avustralya'daki bir yerlinin ABD'deki bir bilim adamının sahip olduğu bilgiye sahip olmaması onun zekasının ya da beyninin yeteri kadar gelişmediğini göstermez. Çok zeki olmasına rağmen, bu tip bir kabile içinde doğup hayatını sürdüren, hatta elektriğin varlığından dahi haberi olmayan birçok insan olabilir. Ayrıca farklı yüzyıllarda farklı ihtiyaçlar gelişmiş olabilir. Örneğin günümüz moda anlayışı ile Mısırlıların moda anlayışının aynı olmaması bizim kültürümüzün onlarınkinden daha ileride olduğunu göstermez. 20. yüzyılda medeniyetin işareti gökdelenlerken, Mısır döneminde uygarlığın kanıtı piramitler ve sfenkslerdi.

Önemli olan elde edilen bulguların nasıl bir bakış açısıyla değerlendirildiğidir. Bulguların, sözde evrimsel gelişim gösterdiği ön yargısıyla hareket eden bir kişi, ele geçen her türlü bilgiyi bu ön yargıya göre değerlendirecektir. Böylece hayali hikayelerle savını desteklemeye çalışacaktır. Bulduğu bir kemik parçasının üzerine, o bölgede yaşayan insanların neler hissettikleri, günlük yaşamlarını nasıl değerlendirdikleri, aile yapıları, sosyal ilişkileri gibi pek çok detayı, ön yargısına uygun şekilde ortaya koyacaktır. Bu kemik parçasından, o dönemde, yarı dik, vücudu tüylerle kaplı, hırıltılar çıkaran, taş aletler kullanan insanların yaşadığı sonucuna varan bir kişi, bilimsel deliller bunu gösterdiği için değil, ideolojisi bunu gerektirdi-

İnsanların içinde yaşadıkları koşullar, onların sözde ilkel bir zihne ve gelişmemiş özelliklere sahip olduğunu göstermez. Her dönemde farklı ihtiyaçlar gelişmiş, insanlar farklı koşullarda yaşamışlardır. Örneğin günümüz mimari anlayışı ile Mısırlıların mimari anlayışının aynı olmaması bizim kültürümüzün onlarınkinden daha ileride olduğunu göstermez. 20. yüzyılda medeniyetin işareti gökdelenlerken, Mısır döneminde uygarlığın kanıtı piramitler ve sfenkslerdi.

ği için böyle bir hikaye anlatmaktadır. Çünkü elde edilen veriler gerçekte böyle bir manzara ortaya koymamaktadır. Bu hayali manzara, Darwinist zihniyetin yorumlarıyla meydana getirilmektedir.

Bugün buldukları fosil kalıntılarına, yontulmuş taşlara, mağara duvarlarına çizilmiş resimlere bakarak o dönem hakkında detaylı yorumlar yapan bazı arkeologların durumu da bu örnekten çok farklı değildir. Ne var ki, eldeki delilleri ön yargılı bir yaklaşımla değerlendirerek sözde ilkel insanın neredeyse hayatının her anına ilişkin hikayeler yazan evrimcilerin sahte illüstrasyonları ve masalları, pek çok dergi ve gazetenin sayfalarını süsleyebilmektedir. İşte çağımızın tanınan evrimcilerinden Louis Leakey'nin sözde ilkel insanın günlük hayatına dair yazdığı senaryolardan biri:

> Bir an için 20-30 bin yıl kadar geriye giderek bir kaya sığınağında yer alan olayları birbiri ardından izleyebildiğimizi farz edelim: Taş devrinde yaşamakta olan bir avcı, vadide o günkü avının peşindeyken birden tepedeki dik yarın yanında bir kaya sığınağı görür. Burası bir arslan veya mağara ayısının ini olabileceğinden veya buranın başka bir aile tarafından iskan edilmiş olma ihtimali bulunduğundan, büyük bir dikkat ile buraya tırmanır. Epey yaklaşıp, buranın boş olduğunu gördükten sonra içine girer ve iyice araştırır. Buranın şimdi ailece oturmakta oldukları ufak sığınaktan çok daha elverişli olduğuna karar veren avcı, ailenin diğer kişilerini de alıp buraya getirmeye gider. Bundan sonra ailenin yeni evlerine gelip, yerleştiklerini görürüz. Bu yeni evin ateşi, ya eski evden büyük bir dikkat ve itina ile getirilen birkaç kor parçasından veya tahtayı tahtaya sürtmek suretiyle yakılır. (Taş devri insanının ateşi nasıl elde ettiği tam olarak bilinmiyorsa da, en eski devirlerden beri ateşten yararlandıkları ve onu kullandığı bir gerçektir. Çünkü mağara ve kaya sığınaklarındaki hemen hemen bütün yerleşme katlarında, ocaklar, günlük hayatın bir parçası olarak karşımıza çıkar.) Belki bundan sonra, ailenin bazı kişileri üzerlerinde yatacakları döşekleri hazırlamak üzere ot topla-

maya gideceklerdir. Ailenin diğer kişileri ise civardaki çalı ve fundalıklardan dal kesip yerleştikleri bu yeni evin ön tarafına kaba bir çit yaparlar. Bu arada evdeki eşyalar yerleştirilir ve çeşitli hayvan postları getirilip, yerlere serilir. Bundan böyle artık aile yeni evlerine yerleşmiş olup, hayat devam eder. Yiyecek temini için erkekler vahşi hayvanları avlar-

Elde edilen bulguları evrimci ön yargıyla değerlendiren bir bilim adamı, o dönem hakkında pek çok yorum yapabilir. Ancak bu yorumların bilimsel kabul edilebilmesi için net bulgularla ve verilerle desteklenmesi gerekir. Bugüne kadar evrimcilerin masallarını destekleyebilecek tek bir bilimsel bulgu dahi elde edilmemiştir. Hırıltılar çıkararak anlaştığı, mağaralarda yaşadığı, üstünde postuyla ateş kenarında oturduğu, kaba aletlerle avlandığı söylenen yarı insan yarı maymun varlıklar sadece evrimcilerin hayallerini yansıtmaktadır. Bilim ise insanın her zaman insan olarak var olduğunu göstermektedir.

lar. Kadınlar, av esnasında erkeklere yardım ettikleri gibi, yenecek meyveleri, kabuklu yemişleri ve kökleri toplarlar.[1]

En küçük detaylarına kadar tarif edilen bu senaryo herhangi bir bilimsel bulguya değil, tamamen yazarın hayal gücüne dayanmaktadır. Bu ve benzeri hikayeleri, çeşitli bilimsel kelimelerle süsleyip aktaran evrimciler, birkaç parça kemik parçasına dayanarak tüm bu detayları şekillendirmektedirler. (Üstelik bulunan bu fosiller, evrimcilerin iddialarının tam tersini göstermekte, evrim sürecinin asla yaşanmadığını ispatlamaktadır.) Oysa kemik parçalarının, eski dönemlerde yaşamış olan insanların hangi duygularla hareket ettiklerine, günlük yaşamlarında neler yaptıklarına, aralarındaki iş bölümünün nasıl olduğuna dair kesin bilgiler vermeyeceği açıktır. Ama bu gibi hayali senaryolar ve çizimlerle zenginleştirilen insanın evrimi masalı, evrimciler tarafından çok yoğun bir biçimde kullanılır. Evrim teorisinin ortaya atıldığı ilk günden itibaren bu dogmadan kendini kurtaramayan sayısız evrimci, yukarıdaki senaryonun değişik versiyonlarını üretmiştir. Amaç gerçekleri anlatmak değil, insanları telkin ve propaganda yoluyla ilkel insanın yaşadığına ikna etmektir.

Her ne kadar evrimci bilim adamları ellerinde hiçbir delil olmadığı halde böyle senaryolar üreterek iddialarını kanıtlamaya çalışsalar da, karşılarına çıkan her bulgu, tarafsız olarak değerlendirildiğinde, onlara bazı gerçekleri çok açık bir şekilde göstermektedir. Bu gerçeklerden biri şudur; insan var olduğu ilk günden beri insandır. Zekası, sanat ve estetik yeteneği gibi özellikleri tarihin tüm dönemlerinde aynıdır. Geçmişte de, evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel, yarı hayvan yarı insan yaratıklar değil, aynı bizler gibi düşünen, konuşan, sanat eserleri meydana getiren, bir kültür ve ahlak yapısına sahip insanlar yaşamıştır. Birazdan da değineceğimiz gibi arkeolojik ve paleontolojik bulgular kesin ve açık bir şekilde bu gerçeği ispatlamaktadır.

Medeniyetimizden Geriye Kalacaklar...

Bugün sahip olduğumuz dev medeniyetten bundan yüz binlerce yıl sonra geriye ne kalabileceğini bir düşünün. Binlerce yılın kültür birikimi; tablolar, heykeller, saraylar yok olacak, teknolojiye ait neredeyse hiçbir iz kalmayacaktır. Aşınmaya dayanıklı olarak tasarlanan pek çok malzeme dahi belirli bir süre içerisinde –doğal koşullar altında- aşınmaya başlamaktadır. Çelikler paslanmakta, betonlar aşınmakta, toprak altındaki tesisatlar çürümekte, tüm malzemeler onarım gerektirmektedir. Bir de bunların üzerinden on binlerce yıl geçtiğini, binlerce ton yağmura, şiddetli rüzgarlara, sellere, depremlere maruz kaldıklarını düşünün. Belki de geriye kalacak olan, aynı geçmişten bize kaldığı gibi, sadece işlenmiş iri taş parçaları, binaları meydana getiren blok taşlar ve bazı heykel kalıntıları olacaktır. Ya da günümüzün ileri medeniyetlerinden geriye günlük yaşamımızı tam olarak anlayabilecekler net bir iz kalmazken, Afrika'da, Avusturalya'da veya dünyanın bir başka yerinde yaşayan kabilelerden geriye bazı izler kalacaktır. Yani, sahip olduğumuz teknolojinin (televizyonlar, bilgisayarlar, mikrodalga fırınlar vs) izleri kalmayacak, ama belki de taş bir binanın ana hatları, büyük bir heykelin parçaları kalacaktır. O dönemin bilim adamları bu izlere bakarak, bizim yaşadığımız dönemdeki tüm toplumları "kültürel olarak geri" diye tanımlarlarsa bu, gerçeklerden ne kadar sapmış olduklarını göstermez mi?

Ya da bundan binlerce yıl sonra, üzerinde Çince yazılar bulu-

nan bir eseri keşfeden bir kişi, sadece bu bilgiye dayanarak, Çinlilerin garip işaretlerle anlaşan, geri kalmış bir tür olduğunu öne sürerse, bunun gerçeği yansıtmayan bir yorum olacağı açık değil midir? Veya şöyle bir örnek düşünelim: Rodin'in "Düşünen Adam" heykeli bütün dünyaca bilinir. Bu heykelin on binlerce yıl sonra geleceğin arkeologları tarafından bulunduğunu farz edelim. Eğer araştırmacıların söz konusu toplumun inançları ve yaşayışı hakkında birtakım ön yargıları varsa ve ellerinde yeterli tarihi belge yoksa, bu

Evrimci ön yargıyla hareket eden bazı arkeologlar günümüz sanat eserlerini, örneğin Rodin'in heykelini aratmayacak sanatsal değeri olan Güney Fransa'da Pireneler'in kuzey eteklerinde yer alan Tuc d'Audoubert Mağarası'ndaki bizon heykellerini sözde ilkel insanların yaptıklarını öne sürebilmektedirler. Ancak kullanılan teknik ve eserin estetik görünümü, bu eseri meydana getiren kişinin zihinsel ve fiziksel olarak günümüz insanından hiçbir farkı olmadığını göstermektedir.

heykeli çok farklı şekillerde yorumlayabilirler. O toplumda yaşamış insanların "düşünen bir adama taptıklarını" düşünebilir veya bu heykelin mitolojideki sözde bir tanrıya ait olduğunu iddia edebilirler. Ama bugün biz biliyoruz ki, "Düşünen Adam" heykeli sadece sanatsal amaçlarla yapılmış bir eserdir. Yani, günümüzden on binlerce yıl sonra yaşayan bir araştırmacının elindeki veriler yetersizse ve bir de, o döneme ait ön yargıları varsa, doğruya ulaşması neredeyse imkansızdır. Zira bu heykeli, sahip olduğu ön yargıya göre değerlendirecek ve zihninde buna göre bir senaryo oluşturacaktır. Bu nedenle

Bundan 6000 yıl sonra yaşayan insanlar Rodin'in "Düşünen Adam" heykelini bulsalar ve günümüzdeki bazı bilim adamları gibi ön yargıyla hareket ederek, 20. yüzyılda yaşayan insanlar hakkında, bu insanların "düşünen bir adama taptıklarını", henüz sosyalleşmediklerini vs iddia etseler, bu iddialar gerçeği ne kadar saptırdıklarını göstermez mi?

elde edilen verilerin ön yargısız ve tarafsız bir bakış açısıyla değerlendirilmesi, her türlü ön kabulden uzak, geniş düşünerek hareket edilmesi son derece önemlidir. Unutulmamalıdır ki, bugün elimizde toplumların evrimleştiğine ya da geçmiş toplulukların ilkel olduğuna dair hiçbir kanıt bulunmamaktadır. Öne sürülenler sadece varsayımlardan ibarettir ve evrimi savunan tarihçilerin ya da arkeologların taraflı yorumlarına dayanmaktadır. Örneğin, bir mağaranın duvarlarına çizilmiş hayvan figürleri, hemen ilkçağ adamının çizdiği ilkel resimler olarak tanımlanmıştır. Oysa bu resimler, dönemin sanatçılarının sanat anlayışlarını da ifade ediyor olabilirler. Çağının koşullarına göre son derece modern kıyafetler içinde bir sanatçı, yalnızca sanatsal gayelerle bu şekilleri resmetmiş olabilir. Nitekim, pek çok bilim adamı söz konusu mağara resimlerinin, ilkel bir zihnin ürünü olmasının imkansızlığını vurgulamaktadır.

Bir diğer örnek de keskin uçlu taşların sözde "maymun-insanın" yaptığı ilk aletler olarak yorumlanmasıdır. O dönemin insanları bu taşları şekillendirip dekoratif amaçla da kullanıyor olabilirler. Bulunan parçaların, dönemin insanları tarafından mutlaka alet olarak kullandıklarını gösteren bir kanıt yoktur. Bu bir varsayımdır. Evrimci bilim adamları, kazılar esnasında buldukları kanıtları taraflı bir bakış açısıyla incelemişler, kendilerince teoriyi kanıtlamak için fosillerin üzerinde oynamalar yapmışlar ya da sadece uygun gördüklerini alıp, diğerlerini bir kenara atmışlardır. Aynı oyun, tarihin evrim geçirdiğini göstermek amacıyla da oynanmıştır.[2] Amerikalı antropolog Melville Herskovits "tarihin evrimi" görüşünün ortaya çıkış şeklini ve evrimcilerin delilleri değerlendirme biçimini şöyle açıklamaktadır:

Kültürel evrimi savunan her araştırmacı kafasında tasarladığı insan ırkının gelişimi ile ilgili mizansene bir varsayım eklemiştir. Bu yüzden ay-

nı evrim teorisinde bilinçli seçilen kafataslarında olduğu gibi, burada da birbirini izleyen olaylar örnek olarak alınmamıştır. Belirtilen ilerlemelerin çoğu, bir kültürün sadece tek yönünü göstermektedir.[3]

Herskovits'in bu düşüncesini doğrulayan en önemli örneklerden biri, evrimci etnograf Morgan'ın yaptığı çalışmalardan biridir. Morgan, ilkelden gelişmişe doğru evrim süreci yaşandığını iddia ettiği bir toplumun, ataerkil ve tek eşli bir yapıya ulaşmak için geçirdiği evreleri incelemiştir. Ancak bu araştırmayı yaparken, dünyanın dört bir yanında, birbirleriyle hiçbir ilgisi olmayan farklı toplumları örnek olarak almış, ulaşmak istediği sonuca göre bu toplumları bir sıraya dizmiştir. Yüz binlerce kültür içinde neden sadece tezine uygun olan toplumları seçtiği açıkça ortadadır. Herskovits, Morgan'ın tarihi kendi fikirlerine göre nasıl yeniden yorumladığını şöyle açıklamaktadır:

> Morgan, tarihte soyu belirleyen ataerkil ve tek eşli sisteme nasıl geçildiğini açıklarken, ilk önce çok ilkel bir Avustralyalı kabiledeki ana erkil yapıyı almış, daha sonra Amerikan Kızılderililerine geçerek, burada nesli belirleyici faktörün erkek olmasını örnek olarak göstermiş, daha sonra protohistorik tarihin ilk devirlerinde erkek egemen, daha çok tek eşli Yunan kabilelerini sosyal evrim zincirine eklemiş, son olarak da tek eşli, erkek egemen toplum olarak günümüz medeniyetini, göstererek evrim zincirini oluşturmuştur.[4]

Herskovits, Morgan'ın bu hayali zincirini, "Bu seri, tarihsel yaklaşım açısından uydurmadır" şeklinde tanımlamaktadır.

GİZLENEN GERÇEK TARİH

Tarih hakkında öğrendiklerimiz çoğunlukla yalnızca kitaplardan okuduklarımızdır. İnsanların çok büyük bir bölümü bu kitaplarda yazılanlardan hiçbir zaman kuşkuya kapılmaz ve hemen herkes bu bilgileri peşinen kabul eder. Ancak özellikle insanın tarihi söz konusu olduğunda, bize sunulan tarih anlayışını bir kez daha gözden geçirmek gerekir. Çünkü bu anlayış çoğunlukla, günümüzde biyoloji, moleküler biyoloji, paleontoloji, genetik, biyogenetik, antropoloji gibi pek çok bilim dalı açısından hiçbir geçerliliği kalmamış olan bir teoriye, evrim teorisine göre şekillendirilmektedir. Evrim teorisinin bilimsel olarak çöküşüyle birlikte, bu teoriye göre düzenlenmiş tarih anlayışı da çökmüştür.

Tarih bilimci Edward A. Freeman, tarih bilgilerimizin gerçekleri ne derece yansıttığı konusunda şunları ifade etmektedir:

> Bütün tarihsel araştırmalarda yüz yüze geldiğimiz gerçekler, insana ait istek ve kaprislerin yönlendirmesi doğrultusunda ortaya çıkmıştır. Ve kanıtlar, bilgiyi aktaranların güvenilirliğine bağlıdır. Bu kişiler, bilinçli olarak aldatabilirler, ya da kötü bir niyet olmaksızın yanlış yönlendirebilirler. Bir insan, yalan söyleyebilir, yanlış yapabilir.[5]

Bu durumda, bize aktarılan tarihin doğruluğundan nasıl emin olabiliriz?

Bunun için öncelikle tarihçilerin ve arkeologların bize sundukları tarihsel bilgilerin objektifliğinden ve kesinliğinden emin olmamız gerekir. Çünkü tarih, pek çok soyut kavramda olduğu gibi, her düşünceden insan için farklı bir anlam taşıyabilir. Bir olay, bilgi veren kişiye ve bakış açısına göre çeşitlilik gösterebilir. Olayların yorumları, özellikle "şahit" olmamış kişilerce anlatıldığında bambaşka bir görünüm alabilir.

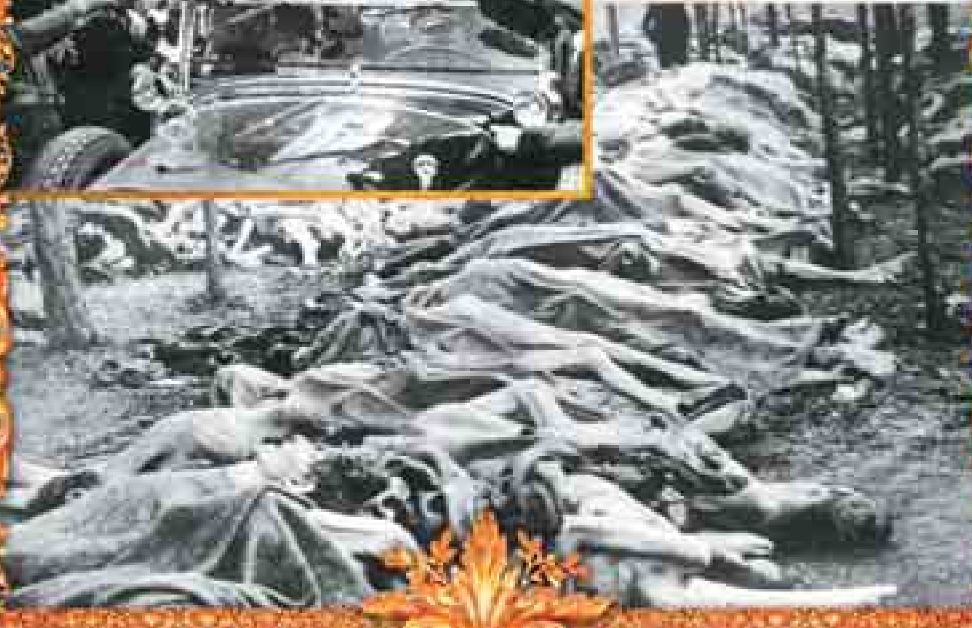
"Tarih" geçmiş olayların kronolojik şekilde kaydedilmesiyle tanımlanır. Bu olaylara verilen anlam ve önem, "tarihçi"nin sunuş tarzına bağlıdır. Örneğin bir savaşın tarihini yazan kişinin, savaşı kazanan tarafın haklı veya haksız olduğunu düşünmesi, verdiği bilgiyi etkileyebilir. Söz konusu tarihçinin sempati duyduğu top-

luluk diğer tarafın bölgesini işgal etmiş ve sayısız gaddarlık yapmış olsa dahi, bu tarihçi onu "kahraman" olarak tanımlayabilir.[6] Örneğin birbirine düşman olan iki ülkenin tarih kitaplarına bakacak olursak, bu kitaplarda aynı tarihi olayların tamamen farklı açılardan yorumlandığını görürüz.

İşte günümüzde evrim taraftarı tarihçilerin ve bilim adamlarının yaptıkları da tam olarak budur: Biyolojik ve tarihsel açıdan somut bir delile dayanmamasına rağmen, insanın sözde evrimsel tarihi, topluma adeta kesin bir doğru olarak sunulmaktadır. Teoriyi çürüten güçlü deliller göz ardı edilmekte, elde edilen bulgular tamamen bu bilim adamlarının ön yargıları doğrultusunda yorumlanmakta, birtakım bilim adamlarının ideolojik olarak sahip çıktıkları teori adeta bir kanun gibi tanıtılmaya çalışılmaktadır.

II. Dünya Savaşını yorumlayan bir tarihçi eğer nasyonal sosyalist bir görüşe sahipse sadece yandaki resmi göz önüne alarak Hitler'i kendince bir kahraman olarak tanıtabilir. Oysa Buchenwald toplama kampında çekilen aşağıdaki fotoğrafta Hitler'in neden olduğu katliamlardan sadece bir örnek görülmektedir.

ON BİNLERCE YIL SONRA GERİYE KALACAKLAR...

İnşaatta, sanayide, teknolojik ürünlerde, dekorasyonda, günlük yaşamın pek çok alanında sıkça kullanılabilen maddelerin ömrü, insanlık tarihiyle kıyaslandığında oldukça sınırlıdır. Bundan on binlerce yıl önce-

ki insanlar son derece estetik ahşap konaklarda yaşıyorlarsa, geriye bunu gösterecek çok fazla delil kalmaması son derece normaldir. Bizim medeniyetimizin de herhangi büyük bir felaketle yok olduğunu varsayalım, bundan yüz binlerce yıl sonrasına acaba neler kalacaktır? Dönemin insanları elde edecekleri birkaç kemik ve taş parçasına dayanarak bizleri ilkel olarak nitelendirseler, bu yorum gerçeği yansıtır mı?

Resimlerde görülen günümüz taş evlerinin, bundan on binlerce yıl sonraki görünümlerinin Çatalhöyük'teki kazılarda ortaya çıkarılan harabelerden farksız olacağı açıktır. Doğal şartlar altında önce ahşap, sonra metaller çürüyecek ve muhtemelen geriye sadece taş duvarlar, blok taşlar, kase ve saksılardan parçalar kalacaktır. Bu durumda dönemin arkeologlarının 2000'li yıllarda insanların ilkel bir hayat yaşadıklarını iddia etmelerinin gerçeği yansıtmayacağı açıktır. Günümüzde evrimcilerin içinde bulundukları durum da bundan farklı değildir.

Çırağan Sarayı'nın yanmış, iç mimarisinin ve dekorasyonunun yok olmuş hali. Saray'ı bu haliyle değerlendiren bir kişi, bir zamanlar ne kadar ihtişamlı olduğunu tam olarak gözünde canlandıramayabilir.

Günümüzdeki herhangi bir binadan on binlerce yıl sonra geriye sadece birkaç blok taş parçası kalacaktır. Ahşap malzemeler, metaller, demirden yapılmış eşyalar çürüyecektir. Örneğin, Çırağan Sarayı'ndan geriye ne sarayın duvarlarındaki süslü tablolar, ne son derece estetik mobilya takımları, ne gösterişli perdeler, ne perdelerin asıldığı kornişler, ne halılar, ne avizeler ve ne de diğer aydınlatma malzemeleri kalır. Bu malzemeler çürüyüp yok olur. Bundan on binlerce yıl sonra Çırağan Sarayı'nın kalıntılarını bulan kimseler, sadece birkaç parça işlenmiş sütun, büyük parça taş ve belki de sarayın bazı temellerini göreceklerdir. Bunlara bakarak, dönemimizde yaşayan insanların henüz yeni yerleşik hayata geçtiklerini, o nedenle iri taşları üst üste koyarak sözde ilkel ev benzeri yerlerde yaşadıklarını, daha yeni sosyalleştiklerini öne sürseler, bunun son derece yanlış bir yorum olacağı açıktır.

Çırağan Sarayı'nın restore edilip, dekorasyonunun tamamlanmış hali

Geçmişten günümüze kalan kalıntılar da tıpkı Çırağan Sarayı gibi son derece estetik binaların izleri olabilir. Bu kalıntıların üzerine mobilyalar yerleştirilse, perdeler, halılar ve avizelerle dekorasyon yapılsa, ortaya çok gösterişli binalar çıkar.

Kuran'da da geçmişte yaşamış olan kavimlerin sanat, mimari, kültür ve bilgi olarak ileri toplumlar oldukları haber verilmiştir. Bir ayette, geçmiş toplumların "kuvvet ve eser bakımından" üstün oldukları şöyle bildirilir:

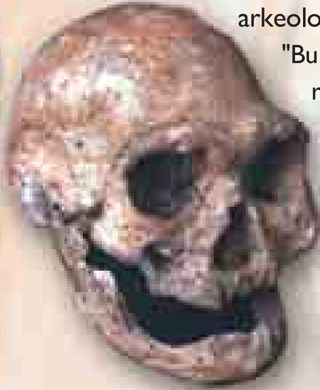
Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler... (Mümin Suresi, 21)

1.5 Milyon Yıl Önce Yaşayan İnsanlar da Yaşlıları Koruyup Kolluyorlardı

2005 yılında, Dmanisi, Gürcistan'da bulunan bir fosil, insanlık tarihinin evrimi senaryosunun gerçekleri yansıtmadığını bir kez daha ortaya koydu. Evrimcilerin bilim dışı iddialarına göre ilk insanlar, bencil ve hayvani bir yaşam sürüyorlardı. Aile yaşamları veya toplumsal düzenleri yoktu. Arkeolog David Lordkipanidze tarafından bulunan, yaşlı bir insana ait kafatası fosili, bu iddiaların doğru olmadığını gösterdi.

Bulunan fosil, yaşlı bir insana aitti ve tek bir dişi dışında hiçbir dişi yoktu. Bilim adamları bu insanın tek hastalığının dişlerinin eksikliği olmadığını, başka hastalıkları da olduğunu düşünmektedir. Bu insanın dişlerini kaybetmiş olmasına ve hastalıklarına rağmen, ileri yaşa kadar hayatını sürdürmesi, yaşadığı toplumda kendisine bakıldığını, ilgi gösterildiğini kanıtlayan önemli bir bilgidir. Fosili bulan arkeolog Lordkipanidze de konuyla ilgili şunları söylemektedir: "Bu kişinin hasta bir birey olduğu açıktır. Bunun, hasta kişilerin toplumun diğer üyeleri tarafından bakıldığını gösteren önemli bir örnek olduğunu düşünüyoruz." *(Discover Special Issue, Vol. 27, No 1, s. 28)*

Evrimciler, fosilin yaşadığı tarihten en az 1.5 milyon yıl sonra insanların sosyal olarak geliştiklerini, kültürel davranışlar gösterdiklerini öne sürerler. Söz konusu fosil ise evrimcilerin bu iddialarını yalanlamaktadır. Bundan milyonlarca yıl önce de insanların hastalara şefkat, merhamet ve ilgi gösterdiklerini, onlara baktıklarını, onları koruyup kolladıklarını göstermektedir. Bu bulgu tarihin hiçbir döneminde insanların hayvani bir yaşam sürmediklerini, her zaman insanca yaşadıklarını bir kez daha göstermektedir.

***Discover* dergisi yılın önemli bilimsel gelişmelerini değerlendirdiği özel sayısında, evrimcilerin senaryosunu yıkan önemli bir bulguya yer verdi. Milyonlarca yıl önce de insanların hastalara baktıklarını, onlara ilgi gösterdiklerini ortaya koyan bu bulgu, "Homo Erectus* Aile Büyüklerine İlgi mi Gösteriyordu?" başlığıyla yayınlandı. Bu fosilin ortaya koyduğu gerçek, tarihin hiçbir döneminde insanların hayvani bir yaşam şekli sürmedikleri, insanların hep insanca yaşadıklarıdır.**

(*) Evrimciler, Homo Erectus'un insanın sözde evriminde, maymunla insan arasında bir tür olduğunu iddia ederler. Oysa, günümüz insanının iskeleti ile Homo erectus iskeleti arasında hiçbir fark yoktur. Homo Erectus'un iskeleti tamamen diktir ve Homo Erectus bir insan ırkıdır.

Mağaralardaki Gelişmiş Sanat

Evrimciler, sözde maymunumsu insanların Avrupa'da bundan yaklaşık 30-40 bin yıl önce, Afrika'da biraz daha eski bir dönemde ani bir geçiş süreci yaşadıklarını, böylece birdenbire modern insanlar gibi düşünme ve üretme kabiliyeti kazandıklarını öne sürerler. Çünkü bu döneme ait arkeolojik bulgular evrim teorisiyle açıklanması mümkün olmayan delillerdir. Darwinist iddiaya göre, neredeyse 200 bin yıl boyunca değişmeden kalan taş-alet teknolojisinin yerini birdenbire, daha ileri ve hızla gelişen el sanatları teknolojisi almıştır. Bir süre önce ağaçlardan inen ve modernleşmeye başlayan sözde ilkel adam, birdenbire sanatsal kabiliyetler geliştirmiş, mağara duvarlarına oyarak veya boyayarak şaşırtıcı güzellikte resimler yapmaya başlamış, kolyeler, gerdanlıklar gibi son derece estetik süs eşyaları üretmiştir. Peki ne olmuştur da böyle bir gelişme yaşanmıştır? "Yarı maymun ilkel varlıklar" neden ve nasıl birdenbire sanata eğilim göstermişlerdir? Evrimci bilim adamları bunun nasıl olup da gerçekleştiğini hiçbir şekilde açıklayamaz, ancak birtakım varsayımlar öne sürerler. Evrimci Roger Lewin, Darwinistlerin bu konuda içine düştüğü sıkıntıyı, *Modern İnsanın Kökeni* kitabında şu sözlerle ifade eder: *"Hala eksik durumdaki arkeolojik kayıtların her bakımdan belirsizliğinden olacak, bilim adamları bu soruya başka başka yanıtlar veriyorlar."*[7]

Arkeolojik bulguların gösterdiği gerçek ise, insanın var olduğu günden itibaren kültürel anlayışa sahip olduğudur. Bu anlayışta zaman zaman ilerlemeler, zaman zaman gerilemeler, keskin değişimler yaşanmış olması mümkündür. Ancak bu, evrimsel bir süreç yaşandığı değil, kültürel bir gelişim ve değişim yaşandığı anlamına gelmektedir. Evrimcilerin, "ani değişiklik" olarak nitelendirdikleri sanatsal eserlerin ortaya çıkışı da, biyolojik (özellikle zihinsel yetenek) olarak insanın gelişimini gösteren bir durum değildir. O dönemde yaşayan insanlar birtakım toplumsal değişimler yaşamış olabilirler, sanat ve üretim anlayışları değişmiş olabilir, ama bu bilgiler, insanın ilkellikten modernliğe geçiş yaptığını gösteren veriler değillerdir.

Lascaux'daki mağaralarda bulunan duvar resimlerinden bir örnek. Bu resmin, sözde maymunluktan henüz kurtulmuş ilkel bir insan ürünü olmadığı açıktır.

Geçmiş insanların geride bıraktıkları arkeolojik izlerle, evrimcilere göre olması gereken anatomik ve biyolojik izlerin birbirleriyle tutarsızlığı da Darwinizm'in bu konudaki iddialarını bir kez daha geçersiz kılmaktadır. (Darwinizm'in temel iddiası olan insanın sözde soy ağacını bilimsel olarak yıkan bilgiler için bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*.) Evrimci iddiaya göre, insanın kültürel gelişiminin de biyolojik gelişimiyle doğru orantılı olması gerekir. Örneğin, insanlar önce basit çizgilerle sanatsal duygularını ifade etmeli, daha sonra bu çizgiler biraz daha gelişmeli, bu gelişme yavaş yavaş ilerleyerek sanatsal yetenek doruk noktasına ulaşmalıdır. Oysa, insanlık tarihine ait bulunan ilk sanatsal izler bu varsayımı temelden sarsmaktadır. Sanat tarihinin ilk örnekleri olarak kabul edilen mağara resimleri, oymaları ve kaya kabartmaları dönemin insanının çok üstün bir sanat anlayışına sahip olduğunu göstermektedir. Mağaralarda araştırmalar yapan bilim adamları, bu resimleri sanat tarihinin en önemli ve değerli çalışmalarından biri olarak değerlendirmektedirler. Resimlerdeki gölgelemeler, perspektifin kullanımı ve zarif çizgiler, kabartmalarda ustaca yansıtılan derinlik hissi, oymalarda güneş ışığının çarpmasıyla meydana gelen estetik oynamalar, evrimcilerin açıklayamayacakları özelliklerdir. Çünkü bunlar Darwinist iddiaya göre çok daha ileride ortaya çıkması gereken bir gelişmedir.

Fransa, İspanya, İtalya, Çin, Hindistan ve Afrika'nın çeşitli yerlerinde, kısaca dünyanın farklı bölgelerinde bulunan pek çok mağara resmi, geçmiş insanın kültürel yapısı hakkında çok önemli bilgiler sunmaktadır. Bu resimlerde kullanılan üslup ve boyama teknikleri, araştırmacıları şaşkınlığa düşürecek kalite ve üstünlüktedir. Darwinist bilim adamları bu resimleri ön yargıyla değerlendirmekte, duydukları şaşkınlığa rağmen, söz konusu eserleri evrim hikayelerini süsleyebilmek için taraflı bir şekilde yorumlamaktadırlar. Günümüz

insanının yapısına henüz ulaşmış varlıkların, son derece ilkel koşullar içinde yaşadıkları mağaralarda, korktukları ya da avladıkları hayvanların şekillerini resmettiklerini söylemektedirler. Oysa bu eserlerde kullanılan teknikler söz konusu resmi yapan sanatçıların çok derin bir kavrayışa, kavradıklarını etkileyici bir şekilde resmedebilme yeteneğine sahip olduklarını göstermektedir. Kullanılan boyama teknikleri ise hiç de tahmin edildiği gibi ilkel bir koşulda yaşamıyor olabileceklerinin bir diğer göstergesidir. Üstelik, mağara duvarlarına yapılmış bu resimler dönemin insanlarının mağaralarda yaşadığını gösteren bir delil değildir. Bu eserleri meydana getiren sanatçılar, pekala, yakın civarda bir evde yaşıyor ama eserlerini söz konusu mağara duvarlarına yapmayı tercih ediyor da olabilirler. Neyi resmedeceğini hangi duygu ve düşünceyle seçtiği ise sadece sanatçının bileceği bir şeydir. Bu resimler üzerine pek çok yorum yapılabilir, ama yapılabilecek en gerçek dışı yorum bunların ilkellikten henüz kurtulmuş varlıklar tarafından yapıldıklarıdır. Nitekim, *BBC*'nin internette yayınlanan bilim sayfasında yer alan 22 Şubat 2000 tarihli haberde mağara resimleriyle ilgili olarak şu satırlara yer verilmektedir:

> Bunların ilkel adamlar tarafından yapıldığı düşünülüyordu... Ancak iki bilim adamının yaptığı çalışmalara göre, antik ressamlarla ilgili bu kanaat tamamen yanlış. Onlar bu resimlerin kompleks ve modern toplumun kanıtları olduğunu düşünüyorlar.[8]

Günümüz sanat anlayışının pek çok eseri de, binlerce yıl sonra aynı mantıkla değerlendirilseydi, 21. yüzyıl toplumunun ilkel bir kabile mi yoksa gelişmiş bir medeniyet mi olduğu sorusu birçok tartışmaya neden olabilirdi. Bundan 5000 sene sonra günümüz ressamlarının tabloları hiç zarar görmeden bulunsa ve günümüzle ilgili hiçbir tarihi belge kalmamış olsa o dönemin insanları çağımız hakkında ne düşünürlerdi? Van Gogh'un ya da Pablo Picasso'nun eser-

lerini bulan geleceğin insanları, evrimci mantığa göre hareket ediyor olsalar, günümüz toplumu için nasıl yorumlar yaparlardı? Manzara resmi çizen Claude Monet'den dolayı "Daha sanayi gelişememiş, insanlar tarım hayatı yaşıyorlardı" veya Kandinsky'nin soyut resimlerinden dolayı, "Henüz okuma yazma bilmeyen gelişmemiş insanlar çeşitli karalamalarla anlaşabiliyorlardı" yorumunu yapmak günümüz hakkında onları doğru sonuçlara ulaştırabilir miydi?

Günümüzün sanat anlayışı, gelecek nesiller tarafından evrimci ön yargılarla değerlendirilse toplumumuzla ilgili çok farklı kanaatler oluşabilir. Geleceğin evrimcileri Pablo Picasso'nun, Salvador Dali'nin veya bir başka sürrealist ressamın eserlerine bakarak, günümüz insanlarının da sözde ilkel olduklarını öne sürebilirler. Ama bu, hiçbir şekilde gerçeği yansıtmayan bir yorum olur.

Ortada: Pipolu Adam, Pablo Picasso
Gitar, Pablo Picasso

Solda: Öfkeli At, Salvador Dali
Sağda: Saat Patlaması, Salvador Dali

Resimler, resmi yapan kişilerin sanat anlayışını yansıtır. Ancak bu resimlere bakarak dönemin insanlarının ne yedikleri, hangi koşullarda yaşadıkları, sosyal ilişkilerinin nasıl olduğuna dair yorumlar yapmak ve bu yorumların kesin doğru olduğunu iddia etmek bilimsel bir yaklaşım değildir. Evrimcilerin ısrarla, dönemin insanlarını kendilerince ilkel olarak nitelendirmeleri ise ön yargılı tutumlarının bir neticesidir. Resmedilmiş insan figürlerinin üzerinde, kalın balık sırtı kumaş olduğu görülmektedir. Bu da evrimcilerin iddia ettiği gibi, bir zamanlar insanların yarı çıplak dolaşan, ilkel varlıklar olmadıklarını göstermektedir.

Cezayir'de bulunan yaklaşık 9000 yıl öncesine ait duvar resimleri

Tuc d'Audoubert Mağarası'ndaki bizon kabartmaları

MAĞARA RESİMLERİNDEKİ ÜSTÜN BOYA TEKNİĞİ

Fransız Pireneleri'ndeki Niaux Mağarası, eski dönemde yaşayan insanların yaptıkları birbirinden etkileyici resimlerle doludur. Resimler üzerinde yapılan karbon testleri bu eserlerin yaklaşık 14 bin yıl önce yapıldıklarını göstermektedir. Niaux Mağarası'ndaki resimler 1906 yılında gün ışığına çıkarılmışlardır ve o günden bu yana da detaylı olarak incelenmektedirler. Mağaranın en süslü bölümü, Siyah Salon olarak adlandırılan karanlık bir kesimdeki yüksek bir oyuktan oluşan köşedir. Bizon, at, geyik ve dağ keçisi resimlerinin olduğu bu bölümle ilgili olarak, *Modern İnsanın Kökeni* kitabında Roger Lewin şu yorumu yapmaktadır: *"... kompozisyonlar, yapılışlarında yaratıcılık ve bilincin etkili olduğu izlenimini vermektedir."*[9]

Bu resimlerle ilgili bilim adamlarının ilgisini çeken en önemli unsurlardan biri de kullanılan boyama tekniğidir. Yapılan araştırmalar, bu resimlerde doğal ve yerel kaynakların biraraya getirilerek özel karışımlar elde edildiğini göstermektedir. Şüphesiz bu, ilkellikten henüz çıkmış varlıkların yapamayacağı bir düşünme, planlama ve üretme yeteneğinin göstergesidir. Roger Lewin, bu boyama tekniğini şöyle anlatmaktadır:

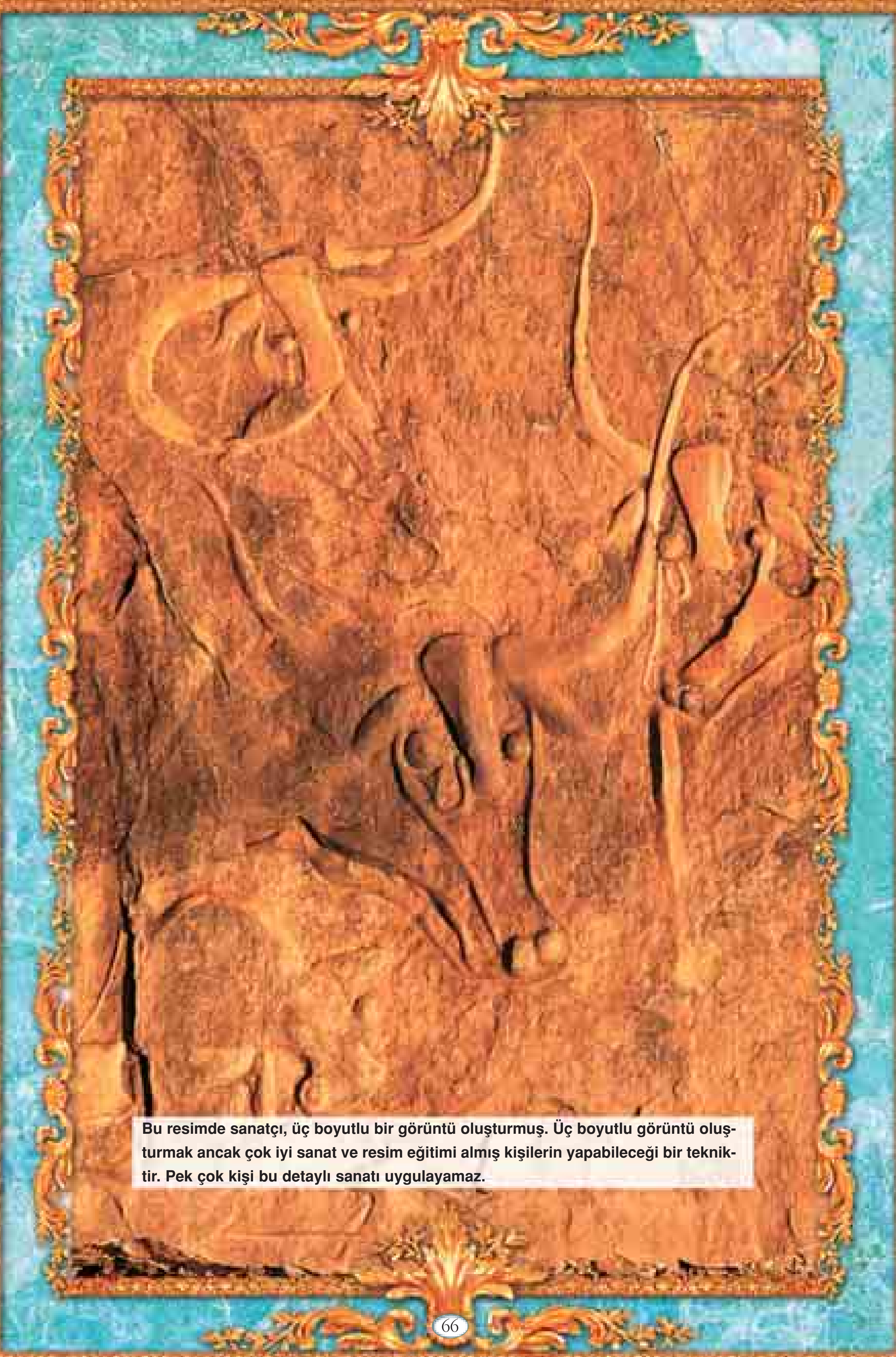
> Boya yapımında kullanılan maddeler (pigmentler) ve mineral dolgu maddeleri, Üst Paleolitik insanlarca özenle seçilerek, özel bir karışım oluşturmak üzere 5-10 mikrona dek inceltiliyordu. Siyah boya, tahmin edileceği gibi, odun kömürü ve manganezdioksitti. Ancak ilgi, daha çok, dolgu maddeleri üzerine yoğunlaşmıştı. Dolgu maddeleri, renklere canlılık verdiği gibi, adından da anlaşılacağı üzere, boyayı kalınlaştırmaya da yarar. Dört değişik türü olduğu anlaşılan bu maddeleri, araştırmacılar birden dörde kadar sıralamışlardır: Talk, barit, potasyum feldispat ve biyotit (mika) ağırlıklı feldispat potasyum. Clottes ve arkadaşları bu dolgu maddelerini kendileri

de denemişler ve çok etkili olduğunu görmüşlerdir.[10]

Görüldüğü gibi kullanılan teknik, son derece ileridir. Bu da açık bir gerçeği yeniden gözler önüne sermektedir: Geçmişte ilkel olarak adlandırılan herhangi bir varlık yaşamamıştır. İnsan ilk var olduğu günden beri, düşünme, konuşma, akletme, kavrama, değerlendirme, plan yapma, üretme yeteneği olan üstün bir varlıktır. Resimlerini renklendirmek için dolgu maddesi kullanan, bu dolgu maddelerini hazırlamak için tarik, barit, potasyum feldispat ve biyotit gibi kimyasalları başarıyla biraraya getiren kimselerin sözde maymunsuluktan yeni çıkmış, henüz medenileşmiş varlıklar olduklarını iddia etmek akla ve mantığa aykırıdır.

Mağara resimlerinde kullanılan boyalar, kimya eğitimi almış bir üniversite öğrencisinin dahi elde etmesinin oldukça zor olduğu bir karışımla yapılmıştır. Çok kompleks formüllü bu boya karışımlarını, kimya mühendisleri ancak laboratuvarlarda elde edebilirler. Talk, barit, potasyum feldispat ve biyotit gibi maddelerin kullanımıyla elde edilen boyaların, detaylı bir kimya bilgisi gerektirdiği açıktır. Bu bilgiye sahip olan insanları ise sözde "yeni gelişmiş" olarak nitelemek mümkün değildir.

Bu resimde sanatçı, üç boyutlu bir görüntü oluşturmuş. Üç boyutlu görüntü oluşturmak ancak çok iyi sanat ve resim eğitimi almış kişilerin yapabileceği bir tekniktir. Pek çok kişi bu detaylı sanatı uygulayamaz.

Tarihleri MÖ 35 binli yıllara kadar uzanan mağara resimlerindeki boyalarda dönemin insanları, mangan oksid, demir oksid, demir hidroksid, dentin kili (omurgalı hayvanların dişlerindeki kolajen ve kalsiyum tuzundan meydana gelen iç kısım) gibi elementler ve maddeler kullanıyorlardı. Kimya eğitimi olmayan bir insandan, bu resimlerden herhangi birindeki boyayı elde etmesi istense, bu kişi hangi elementi kullanacağını, bu elementi nereden, nasıl bulabileceğini, hangi elementi hangisiyle, nasıl karıştırması gerektiğini bilemez. Ayrıca dönemin insanlarının sadece kimya konusunda değil, hayvan anatomisi konusunda da bilgili oldukları anlaşılmaktadır. Omurgalı hayvanların dişlerindeki kolajen ve kalsiyum tozlarından oluşan maddelerden faydalanmaları bunun bir göstergesidir.

Sağ alttaki at resmi, Niaux Mağarası'ndaki resimlerden biridir. Yapılan çalışmalar bu resmin yaklaşık 11 bin yıl öncesine ait olduğunu göstermiştir. Resmin, bölgede yaşayan atlarla olan benzerliği, resmi yapan kişinin yeteneğini göstermesi açısından dikkat çekicidir. Bu resimleri yapanların, gelişmiş bir sanat anlayışına sahip kişiler olduğu açıktır. Söz konusu resimlerin mağara duvarlarına yapılmış olması, bu kimselerin ilkel koşullarda yaşadığını gösteren bir delil kesinlikle değildir. Sadece kişisel seçimleri nedeniyle tuval olarak bu duvarları kullanmış olmaları oldukça yüksek bir ihtimaldir.

BLOMBOS MAĞARASI'NDA BULUNAN ESERLER, İNSANIN EVRİMİ SENARYOSUNU BİR KEZ DAHA YIKIYOR!

Güney Afrika sahillerindeki Blombos Mağaralarında yapılan kazılarda elde edilen veriler, insanın evrimi senaryosunu bir kez daha alt üst etti. *Daily Telegraph* gazetesi konuyla ilgili haberi, "Taş Devri Adamı O Kadar Saf Değilmiş" (Stone Age Man Wasn't So Dumb) başlığıyla verdi. Birçok gazete ve dergide ise haber, "eski insanlarla ilgili teorilerin tamamen değiştirilmesi gerektiği" şeklinde yorumlandı. Örneğin *BBC News* konuyu şu şekilde bildiriyordu: *"Bilim adamları bu buluşun, modern düşünme yöntemlerinin tahmin edilenden çok daha önce gelişmiş olduğunu gösterdiğini düşünüyorlar."*[11]

Blombos Mağaralarında, bundan 80 bin -100 bin yıl öncesine ait toprak boya kalıpları bulunmuştu. Bu kalıpların hem vücut hem de sanat eserlerinin boyamasında kullanıldığı tahmin edilmekteydi. Bu buluştan önce bilim adamları, insanın düşünme, kavrama ve üretme yeteneğinin geliştiğini gösteren verilerin en erken 35 bin yıl önce ortaya çıktığını öne sürüyorlardı. Bulunan bu kalıplar ise söz konusu iddiayı tamamen sarstı. Evrimci bilim adamlarının sözde ilkel, hatta yarı maymunsu olarak nitelendirdikleri bu dönemin insanları, tıpkı günümüz insanları gibi kavrama ve üretme yeteneğine sahipti.

Blombos Mağarası'nda bulunan üstte görülen boncuklar ve bulunan çeşitli süs malzemeleri, dönemin insanlarının estetikten anlayan, sanatı bilen, güzellikten hoşlanan kişiler olduğunu göstermektedir. Bunlar sözde ilkel varlıklar tarafından meydana getirilmiş olamaz.

CHAUVET MAĞARASI'NDAKİ OLAĞANÜSTÜ RESİMLER

Chauvet Mağarası 1994 yılında keşfedildi ve bulunan resimler, bilim dünyasında büyük yankı uyandırdı. Bundan önce Ardeche'deki sanat eserleri, Lascaux'daki 20 bin yıllık resimler ya da İspanya Altamira'daki 17 bin yıllık eserler de ilgi çekmişti ama Chauvet'deki eserler çok daha eski bir zamana aitti. Karbon-14 yöntemiyle yapılan tarihlendirme çalışmaları sonucunda, bu resimlerin yaklaşık 35 bin yıllık olduğu ortaya çıktı. *National Geographic* dergisinde Chauvet'deki eserlerle ilgili şu yorum yapılmaktaydı:

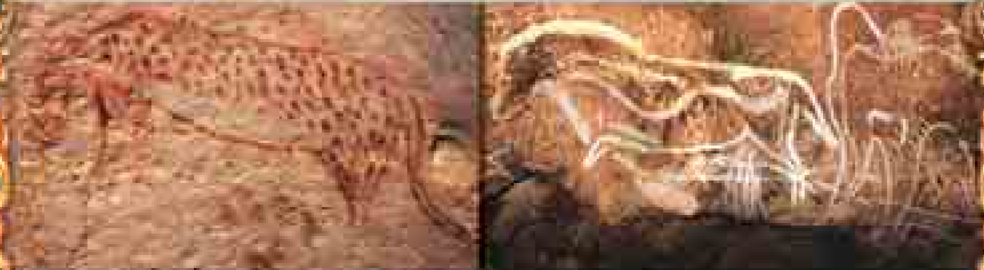
Mağaranın ilk fotoğrafları uzmanlar kadar kamuoyunu da büyüledi. On yıl-

Chauvet Mağarası'ndaki "Atlar Paneli", yaklaşık 6 metre uzunluğunda bir duvar tablosudur. Saldırı halindeki gergedanlar, gür yeleli atlar, bizonlar, aslanlar ve uzun boynuzlu bir tür sığır sürüsünün resmedildiği bu tablo, hayranlık uyandırıcı bir estetiğe sahiptir. Evrimcilerin ilkel çizimler bekledikleri bir dönemde sanatın bu derece gelişmiş olması, Darwinist iddialara göre açıklanması mümkün olmayan bir durumdur.

lar boyunca akademisyenler sanatın ilkel çizimlerden canlı, natüralist resimlere doğru kademeli olarak ilerlediği kuramını ortaya koymuşlardı... Daha ünlü mağaralarda yer alan resimlerin yaklaşık iki katı yaşında olan Chauvet'deki resimler, sadece tarih öncesine ait sanatın bulunduğu en yüksek noktayı değil, aynı zamanda sanatın bilinen en eski başlangıcını temsil ediyordu. [12]

Mağara resimlerindeki gelişmiş sanat anlayışı karşısında, evrimci *National Geographic* dergisi bu resimleri, "Bizim gibi insanlar" başlığıyla sundu.

Solda Chauvet Mağarası'nda kırmızı boya maddesi kullanılarak resmedilmiş leopar resmi. Sağda ise yaklaşık 6 metre uzunluğundaki panelin atlar bölümünden bir kesit görülmektedir.

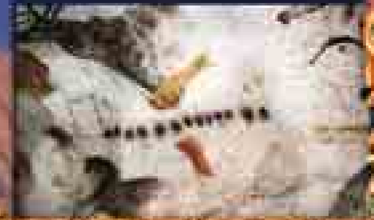
LASCAUX MAĞARALARINDAKİ 16.500 YILLIK ASTRONOMİ HARİTALARI

Münih Üniversitesi'nden araştırmacı Dr. Micheal Rappenglueck, Lascaux Mağaralarında yaptığı incelemeler neticesinde, bu mağaraların duvarlarında yer alan resimlerin astronomik anlamlar taşıyor olabileceğini ortaya çıkarmıştır. Mağara duvarlarında yer alan figürler, fotogrametri yöntemi kullanılarak bilgisayar ortamında yeniden yapılandırılmış ve ortaya çıkan geometrik çizim, dairelerin, açıların ve düz çizgilerin birer anlam taşıyor olabileceğini göstermiştir. Bilgisayar ortamında yapılan hesaplamalara, ekliptik eğrilik, ekinoksun eksen sapması, yıldızların düzenli hareketleri, Ay'ın ve Güneş'in çap ve yarı çap ölçümleri, evrendeki kırılmalar ve bastırılmalarla ilgili tüm değerler eklenmiştir. Ve yapılan incelemeler sonucunda bu çizimlerin bazı yıldız takımlarını ve Ay'ın belirli hareketlerini işaret ettiği görülmüştür. *BBC* kanalı bilim ve teknik bölümü konuyla ilgili şu bilgilere yer vermiştir:

Bilim adamlarının araştırmalarına göre, at resminin alt kısmında yer alan noktalar, Ay'ın 29 günlük devrini göstermektedir.

Geyik resminin altına çizilmiş olan 13 noktalı dizi ise, Ay'ın bir ay içindeki döngüsünün yarısını temsil etmektedir.

LASCAUX MAĞARASI'NDAKİ İNEK FİGÜRLERİ

LASCAUX MAĞARASI'NDAKİ BİZON FİGÜRLERİ

Resimlerde hareketlilik ve canlılık mükemmel bir şekilde yansıtılmıştır. Bu resimler, akademik eğitim alan kişilerin yapabileceği kalitede, son derece estetik çalışmalardır. Böyle mükemmel sanat eserleri ortaya çıkaran kimselerin zihinsel olarak geri olduklarını söylemek mümkün değildir.

Solda - Lascaux Mağarası'ndan
Rotunda'nın kuzey duvarı
Üstte - Lascaux Mağarası'ndan
17.000 yıllık hayvan figürleri
Altta - At figürü

Orta Fransa'da bulunan Lascaux Mağaralarındaki ünlü duvar resimlerinde tarih öncesine ait (gece) gökyüzü haritası keşfedildi. 16.500 yıllık tarihe sahip olduğu tahmin edilen harita, günümüzde Yaz Üçgeni (summer triangle) olarak bilinen üç parlak yıldızı gösteriyor. Lascaux çizimleri arasında ayrıca, Pleidas yıldız kümesinin de haritası bulundu... 1940'larda keşfedilen duvarlar atalarımızın sanatsal kabiliyetini gösteriyordu. Ancak bugün artık söz konusu çizimlerin, onların bilimsel bilgi seviyesini de gösterdiği anlaşılmıştır.[13]

Darwinistlerin iddialarına göre, bu resimleri yapanlar sözde ağaçlardan henüz inmiş, zihinsel gelişimlerini henüz tamamlamaya başlamış varlıklardır. Ancak gerek bu resimlerin sanatsal değerleri, gerekse son araştırmaların gösterdiği neticeler, evrimcilerin bu iddialarını geçersiz kılmaktadır. Söz konusu resimleri yapanlar hem üstün bir estetik anlayışa, hem gelişmiş sanat tekniğine, hem de araştırmaların gösterdiğine göre bilimsel bilgiye sahip insanlardır.

BBC NEWS

Oldest lunar calendar identified

By BBC News Online science editor Dr David Whitehouse in France

What could be the oldest lunar calendar ever created has been identified on the walls of the famous, prehistoric caves at Lascaux in France.

The interpretation that symbolic paintings, dating back 15,000 years, show the Moon going through its different phases comes from Dr Michael Rappenglueck, of the University of Munich.

"They were aware of all the rhythms of nature. Their survival depended on them" — Dr Michael Rappenglueck

"En Eski Ay Takvimi Tanımlandı" başlığıyla *BBC*'nin internet sitesinde yer alan haber, Darwinistlerin "toplumların evrimi" iddiasını bir kez daha çürüten bilgiler içermekteydi.

KUZEY AFRİKA'DAKİ KAYA KABARTMALARI VE RESİMLERİ, EVRİMCİLERİ HAYRETE DÜŞÜRÜYOR

Yaklaşık 7 bin yıllık olan bu zürafa kabartmaları, görenlere "sürünün hareket halinde olduğu hissini" verecek mükemmellikte yapılmış. Bu eserin düşünebilen, muhakeme yeteneği olan, kendisini ifade edebilen, üretebilen, sanat anlayışı olan insanların ürünü olduğu çok açıktır.

Üstteki 7 bin yıllık duvar resminde görülen flüt çalan insan figürü, dönemin insanlarının müzik bilgisine ve kültürüne dolayısıyla, gelişmiş bir zihniyete ve medeniyete sahip olduklarını göstermektedir. Alttaki resimde ise günümüzde Botswana'da yaşayan yerlilerden biri, benzer bir müzik aletini çalarken görülüyor.

Yine yaklaşık 7 bin yıllık olan bu resimde, müzik aleti çalan bir adam görülmektedir. Yandaki diğer resimde de, Botswana'da yaşayan Dzu yerlilerinden biri benzer bir müzik aletini çalarken görülmektedir. 7 bin yıl önce kullanılan bir müzik aletinin çok benzerinin bugün halen kullanılıyor olması dikkat çekici bir durumdur. Bu, Darwinistlerin iddiasını yıkan örneklerden biridir. Darwinizm'in iddia ettiği gibi medeniyet hep ileri gitmemekte kimi zaman da binlerce yıl aynı şekilde kalmaktadır. Bu adam 7 bin yıldır var olan bir müzik aletini kullanmaya devam ederken, dünyanın öbür ucunda en gelişmiş müzik aletleriyle senfoniler bestelenmekte, her iki kültür de aynı dönemde yaşanmaktadır.

TARİHİN İLK ŞEHRİ OLARAK KABUL EDİLEN ÇATALHÖYÜK, EVRİMİ REDDEDİYOR

MÖ 9000 yılına ait olduğu kabul edilen Çatalhöyük, tarihin ilk şehirlerinden biri olarak nitelendirilmektedir. İlk buluntularla birlikte, arkeoloji dünyasında büyük tartışmalar başlamış, evrimci iddiaların bir kez daha geçersizliği görülmüştür. Arkeolog James Melaart -kendisini de hayrete düşüren- bölgedeki gelişmişliği şu şekilde anlatmaktadır:

Neolitik dönemin önde gelen toplumlarından biri olan Çatalhöyük'teki gelişmiş toplumun sahip olduğu teknolojik özellikler hayrete düşürücüdür... Örneğin, obsidyen (sert bir volkanik cam türü) bir aynayı nasıl olup da hiç çizmeden parlatmışlardır, ya da taş boncuklarda günümüzün çelik iğnelerinin dahi açmakta zorlanacağı delikleri açmayı nasıl başarmışlardır? Ne zaman ve nasıl bakırı, kurşunu ve diğer metalleri eritmeyi öğrenmişlerdir?[14]

Bulgular Çatalhöyük'te yaşayan insanların gelişmiş şehircilik anlayışına, planlama, tasarlama, hesaplama yapma kabiliyetine sahip olduklarını, sanat anlayışlarının ise tahmin edilenden çok daha ileri olduğunu göstermiştir. Kazı ekibinin günümüzdeki lideri Prof. Ian Hodder, burada elde edilen bulguların evrimci iddiaları geçersiz kıldığını şöyle ifade etmektedir:

Nereden geldiği belli olmayan şaşırtıcı bir sanatları var. Çatalhöyük'ün coğrafi konumunu da açıklamak bayağı zor. Dönemine ait yerleşim yöreleriyle doğrudan bir coğrafi bağlantısı yok... Ortaya çıkarılan sıvaüstü resimler dönemine göre çok ileri. Bu insanlar bu sanat seviyesine neden ve nasıl ulaştılar?... Sorulması gereken esas soru bu: Bir grup insan nasıl olup da bu kadar muazzam bir kültürel başarı sağlayabiliyor? Aniden ve yoktan son derece önemli sanat eserleri oluşturmuşlar... **Bildiğimiz kadarıyla Çatalhöyük'te elde edilen kültürel gelişmede bir evrim bulunmuyor.**[15]

EVRİMCİLERİ ŞAŞIRTAN 400 BİN YILLIK MIZRAKLAR

Almanya'nın Schöningen şehrinde 1995 yılında, Alman arkeolog Hartmut Thieme tarafından birtakım ahşap kalıntılar bulundu. Bunlar, dikkatlice ve özenle yapılmış mızraklardı, yani bulunan en eski tarihli avlanma aracıydılar. Bu buluntular, evrimciler arasında büyük şaşkınlığa neden oldu, çünkü evrimci görüşe göre sistematik avlanma modern insanın ortaya çıktığı varsayılan bundan yaklaşık 40 bin yıl öncesinde başlamış olmalıydı. Hatta bu hikayeye uygun olması için daha önce bulunan Clacton ve Lehringen mızrakları göz ardı edilmiş, bunların sadece yeri kazmakta kullanılan sopalar veya kar sondaları olduğu iddia edilerek, yaşları küçültülmüş ve evrim yalanı devam ettirilmeye çalışılmıştı.[16]

Mızrakların tarihleri ise çok daha eskiyi gösteriyordu: Yaklaşık 400 bin yıl öncesini... Üstelik Schöningen mızraklarının yaşı o kadar kesindi ki, konuyla ilgili *Nature* dergisinde yazısı yayınlanan Sheffield Üniversitesi arkeologlarından Robin Dennell, bu mızrakların yaşını değiştirmenin ya da bunlarla ilgili sahte yorumlarda bulunmanın mümkün olmadığını şöyle ifade ediyordu:

Ama Schöningen buluntuları hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde mızraktırlar, bunları kar sondası veya kazı sopaları olarak nitelendirmek, elektrikli matkapların kağıt ağırlığı olduğunu iddia etmekten farklı değildir.[17]

Bu mızrakların evrimci bilim adamlarını şaşırtmasının bir nedeni de, mızrakların yapılabilmesi için gerekli olan planlama, hesaplama,

üretme yeteneklerinin o dönemde yaşayan sözde ilkel insanlarda olmadığı yanılgısıdır. Oysa bu mızraklar, plan yapabilen, hesap yapabilen, aşamalı düşünebilen bir zihnin ürünleridir. Her bir mızrak için yaklaşık 30 yaşındaki ladin ağacının gövdesi kullanılmıştır ve her bir mızrağın uç kısmı ağacın en sert olan yerinden yani tabanından yapılmıştır. Her bir mızrak, tıpkı modern ciritlerde olduğu gibi eşit oranla tasarlanmıştır; ağırlık merkezi, uç noktanın 1/3 uzaklığındadır. Tüm bu bilgiler karşısında Robin Dennell şu yorumu yapmaktadır:

> Bu mızraklar, önemli bir zaman ve kabiliyet yatırımı –uygun ağacın seçilmesi, biçimin belirlenmesi ve en son aşamada gerekli şekillendirmenin tasarlanması. Diğer bir deyişle, bu insanlar gelişigüzel "beş dakikalık bir kültürle" yaşamıyorlardı. Daha ziyade, derin bir planlama, gelişmiş bir tasarım ve ahşabı şekillendirmek için sabır görüyoruz ve tüm bunlar, sadece modern insanlarda görebildiğimiz özellikler.[18]

Mızrakları bulan arkeolog Thieme ise şunları söylemektedir:

> Orta Pleistosen gibi erken bir çağda böyle gelişmiş mızrakların kullanılmış olması, eski insan tavırları ve kültürleri hakkındaki pek çok teoriyi yeniden gözden geçirmemizi gerektirmektedir.[19]

Hartmut Thieme ve Robin Donnell'in de ifade ettikleri gibi, Darwinistlerin insanlık tarihiyle ilgili öne sürdükleri iddialar gerçekleri ifade etmemektedir. Gerçek şudur; insanlık hiçbir zaman evrim geçirmemiştir. Geçmişte geri medeniyetler olduğu gibi son derece gelişmiş ve ileri medeniyetler de yaşamıştır.

URFA, GÖBEKLİ TEPE'DEKİ MEDENİYET İZLERİ

Urfa yakınlarındaki Göbekli Tepe'deki kazılarda, bilim adamları tarafından "olağanüstü ve benzersiz" olarak nitelendirilen buluntular elde edilmiş, üzerinde hayvan rölyeflerinin olduğu, çapı 20 metreyi, boyu insan boyunu aşan dev T şeklinde sütunlar ortaya çıkarılmıştır. Bu sütunlar dairesel olarak dizilmişlerdir. Bilim dünyasını asıl etkileyen özellik ise, bu alanın yaşıdır: Göbekli Tepe'deki alan günümüzden 11 bin yıl önce inşa edilmiştir. Evrimci iddiaya göre, dönemin insanları ilkel taş aletlerle bu görkemli yapıyı inşa etmişlerdir. Bu yanılgıya göre, söz konusu mühendislik harikası, bundan 11 bin yıl önce en ilkel araçlarla çalışan toplayıcı-avcı insanların eseridir. Elbette bu inanılması mümkün olmayan bir hikayedir. Nitekim Göbekli Tepe'deki kazı ekibinin başkanlığını yürüten Prof. Klaus Schmidt de bu gerçeği ifade etmektedir:

> O dönemde yaşayan insanların tıpkı bu gün olduğu gibi düşünme kapasiteleri olduğu görülmektedir. Hep düşündüğümüz gibi ilkel insanlar değillerdir. Ağaçtan inip uygarlık kurmaya çalışan maymun benzeri yaratıklar oldukları düşünülmemelidir. Zeka yönünden bakacak olursak bize benzedikleri görülmektedir.[20]

Arkeolog Klaus Schmidt, bu dev boyuttaki taşların o günün koşullarında nasıl taşındıklarını, nasıl şekillendirildiklerini ortaya çıkarabilmek için kazı ekibiyle birlikte küçük bir deney yapmıştır. Bu deneyde, makinelerin yardımı olmaksızın, sadece tarih öncesi insanların kullandığı ilkel aletlerle devasa bir kaya bloğunu işlemeye çalışmışlar ve çok kısa bir mesafeye taşımayı denemişlerdir. Gerçeklerine oranla daha küçük bir kaya bloğu üzerinde çalışmayı tercih etmişlerdir. Ekibin bir kısmı kütükler, ipler ve kol güçleriyle doğal ve basit kaldıraçlar yaparak taş üzerinde çalış-

maya başlamış, diğerleri de ellerinde taşlarla MÖ 9000 yılında yaşayan taş ustaları gibi sert bir zeminde oluk açmaya çalışmışlardır. (Evrimci tarih anlayışına göre, o günlerde metal araçlar olmadığından, taş devrinin insanlarının sert ve keskin uçlu çakmak taşını kullandığına inanılmaktadır.) Taşı oymaya çalışan işçilerin 2 saat boyunca durmaksızın devam eden çalışmaları sonucunda, ortaya sadece belli belirsiz bir hat çıkmıştır. Taşı taşımaya çalışan ekibin 4 saatlik yoğun çalışması neticesinde ise, 12 adam ağır kaya bloğunu sadece 7 metre hareket ettirmeyi başarabilmişlerdir. Yapılan bu deney sonucunda tek bir taş çember alanı oluşturmak için yüzlerce işçinin aylarca çalışması gerektiği ortaya çıkmıştır. Bu basit

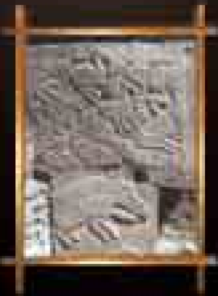
Resimlerde, Göbekli Tepe'de bulunan T biçimli taşlar görülmekte. Bazılarının üzerinde aslan figürü bulunmaktadır.

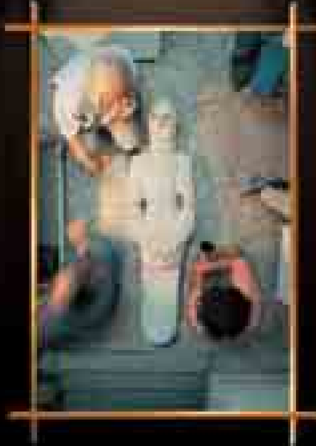
deney bile açıkça ortaya koymaktadır ki, dönemin insanları evrimci bilim adamlarının ileri sürdüğü gibi ilkel koşullara değil, çok büyük ihtimalle son derece gelişmiş imkanlara sahiptiler.

Evrimci anlayışın bir diğer çelişkisi de bu eserlerin meydana getirildiği dönemi, "çanak çömleksiz Neolitik çağ" olarak adlandırmalarıdır. Bu gerçek dışı yoruma göre, bu dönemin insanları henüz çanak çömlek yapacak teknolojiye ulaşmamışlardı. Heykeller yapabiliyor, dev taşları taşı-

Bu eserlerin bulunduğu dönem evrimcilerin sözde "taş devri" olarak adlandırdıkları, sadece taş aletlerin kullanıldığını iddia ettikleri dönemdir. Bulunan eserler ise bu iddianın doğru olmadığını göstermektedir. Sadece taş kullanarak bu kayalar üzerine söz konusu desenlerin işlenemeyeceği, bu heykelin şekillendirilemeyeceği açıktır. Taşa taşla vurarak kayanın üzerinde bu derece düzgün bir hayvan figürü elde edilemez. Taşa taşla vurularak heykelin gözleri, burnu, ağzı biçimlendirilemez.

Bölgede bulunan bazı sütunlar üzerine işlenmiş olan aslan motifleri.

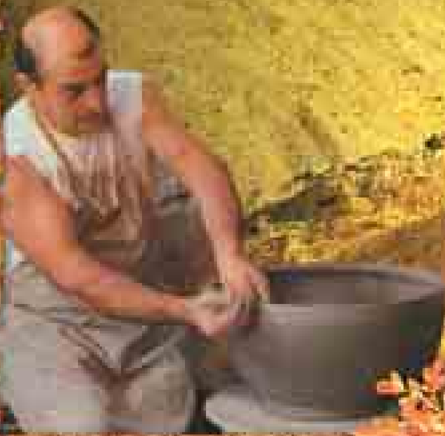
Göbekli Tepe'de bulunan bir insan heykeli.

Göbekli Tepe'de yapılan kazılarda ortaya çıkarılan bir yaban domuzu heykeli.

yabiliyor, bunları estetik sütunlar haline getirebiliyor, bunların üzerlerine hayvan kabartmaları işleyebiliyor, duvarları resimle süsleyebiliyor, mühendislik ve mimari bilgiyi kullanabiliyor ama henüz çanak çömlek yapmayı bilmiyorlar demek, sadece evrimci ön yargıları savunabilmek için ısrarla söylenen bir kandırmacadır. Kuşkusuz ki sözü edilen eserler bu insanların tahmin edilenden çok daha ileri bir ilme, teknolojiye ve medeniyete sahip olduklarını göstermektedir. Bu T şeklindeki büyük sütunların, nasıl işlendiğinin, oraya nasıl getirildiğinin açıklaması olması gerekir. Bu da söz konusu insanların iddia edildiği gibi ilkel olmadıklarını gözler önüne sermektedir. Nitekim *Bilim Teknik* dergisinde yer alan bir haberde, Göbekli Tepe'de elde edilen buluntuların, insanlık tarihine dair yaygın bir yanılgıyı açığa çıkardığı ifade edilmektedir: "Bu yeni veriler, insanlık tarihine ilişkin önemli bir yanılgıyı ortaya koyuyor."[21] Bu yanılgı, insanlık tarihinin evrim aldatmacası doğrultusunda yorumlanmasıdır.

Geçmiş dönemlerde yaşayan insanlardan geriye kalan ve sıkça rastlanılan izlerden biri de çanak çömleklerdir. Bugün de halen pek çok insan çömlek yapımıyla geçimini sağlamaktadır. Günümüzden geriye yalnızca bu çömlek parçaları kalsa ve bunları bulan geleceğin bilim adamları, bizlerin henüz metali işlemeyi bilmeyen geri bir medeniyet olduğumuzu öne sürseler, bu iddialarında ne kadar doğruluk payı olurdu?

8 Bin Yıl Önce Profesyonel Yöntemlerle Diş Tedavisi Yapılıyordu

Pakistan'da yapılan kazı çalışmaları bundan 8 bin yıldan çok daha uzun yıllar önce, dişçilerin diş çürümelerini dolguyla tedavi ettiklerini göstermiştir. Columbia Üniversitesi arkeologlarından Andrea Cucina, Pakistan'da yürüttüğü kazı çalışmalarında bundan 8-9 bin yıl öncesine ait kesici dişlerde küçük delikler fark etmiştir. Yaklaşık 2.5 mm çapındaki bu küçük deliklerin muntazamlığından etkilenen Cucina, konuyla ilgili araştırmalarını derinleştirmiştir. Daha sonra elektron mikroskopları kullanılarak yapılan incelemeler, söz konusu minik deliklerin bakteriler tarafından meydana getirilemeyecek kadar düzgün olduklarını ortaya koymuştur. Yani bunlar bakteriler tarafından meydana getirilen delikler değil, bilinçli müdahale ile oluşturulan, tedavi amaçlı deliklerdir. Minik deliklerin bulunduğu dişlerin hiçbirinde, herhangi bir çürük izine de rastlanmamıştır. Bu da, *New Scientist* dergisinin ifadesiyle, "Tarih öncesi dişçilerinin, işlerinde ne kadar başarılı olduklarının bir delilidir."[22]

Evrimci görüşe göre bu dönem, sözde insanların maymunlardan daha henüz ayrıldıkları, son derece ilkel koşullarda yaşadıkları, hatta çanak çömlek yapmayı dahi yeni yeni belli bölgelerde öğrendikleri bir dönemdir. Evrimcilere göre böylesine ilkel koşullarda yaşayan insanların nasıl olup da, ellerinde hiçbir teknoloji olmadan, birtakım taş aletlerle dişlerde muntazam delikler açıp dolgular yaptıkları ise bir muammadır. Açıktır ki, diş tedavisini gerçekleştiren bu insanlar ne ilkeldir ne de ilkel koşullara sahiptirler. Tam tersine, hastalığı teşhis edebilecek, tedavi yöntemleri ortaya koyabilecek düşünce yapısına ve bu yöntemleri başarıyla uygulayabilecek teknik imkanlara sahiptirler. Bu da -bir kez daha- Darwinistlerin, toplumların ilkellikten modernliğe doğru sürekli evrimleştiği yanılgısını geçersiz kılmaktadır.

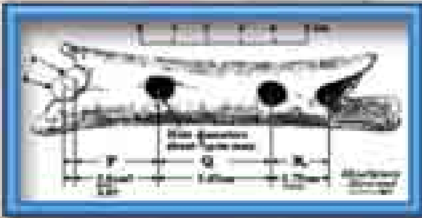
Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hala izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir.
(Hud Suresi, 100)

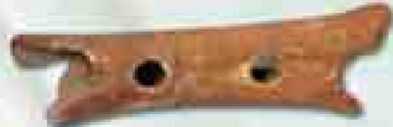

ESKİ İNSANLARIN MÜZİK TUTKUSU

Sanatın her dalı gibi müzik de sadece insana hastır. Bundan yaklaşık 100 bin yıl önce yaşamış olan insanların müziğe karşı olan ilgisi, söz konusu kişilerin günümüz insanlarıyla hemen hemen aynı zevklere sahip olduğunun bir başka göstergesidir. Bilinen en eski müzik aleti Libya'nın Haua Fteah isimli yöresinde bulunan ve 70.000 ile 80.000 yıllık olduğu tahmin edilen kuş kemiğinden yapılmış bir flüttür.[23] Ayrıca Doğu Kırım'da incelemelerin yapıldığı Prolom II isimli sitede 41 tane düdük bulunmuştur.[24] Prolom II sitesinin ise 90.000 ila 100.000 yıl öncesine dayandığı keşfedilmiştir.[25]

Ancak bu dönemin insanlarının müzik bilgisi bununla da kalmamaktadır. Bir müzikolog olan Bob Fink, Kuzey Yugoslavya'daki bir mağarada arkeolog Ivan Turk tarafından 1995 Temmuzu'nda bulunan, bir ayının uyluk kemiğinden yapılmış olan eski bir kemik flütteki delikleri analiz etti. Karbon testine göre yaşının 43.000 ile 67.000 yıl arasında olduğu düşünülen bu aletin 4 nota çıkardığını ve flütte yarım tonlar ve tam tonların da olduğunu tespit etti. Bu keşif, sözkonusu insanların Batı müziğinin temel formu olan yedi nota ölçüsünü kullandıklarını göstermektedir. Flütü inceleyen Fink, "eski flütün üzerindeki ikinci ve üçüncü delikler arasındaki mesafenin, üçüncü ve dördüncü delikler arasındaki mesafenin iki katı" olduğunu belirtmektedir. Bunun anlamı birinci mesafenin tam notayı, ona komşu olan mesafenin de yarım notayı temsil ettiğidir. "Bu üç nota inkar edilemez bir şekilde diatonik ve modern yahut antika olsun standart diatonik bir ölçekteki gibi ses çıkarır"[26] diyen Fink, bunları kullananların müzik kulağı ve bilgisi olan insanlar olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Neandertal ırkından bir insan tarafından yapılmış olan bu flüt, o dönemde Batı müziğinin temel formu olan yedi nota ölçüsünün kullanıldığını göstermektedir. Flütün yapımı ayrı, kullanılması ayrı bir bilgi birikimi, kültür ve beceri gerektirmektedir.

Bütün bu eserler ve arkeolojik buluntular evrim teorisi tarafından açıklanması mümkün olmayan pek çok soruyu gündeme getirmektedir. İnsanların maymunlarla ortak bir atadan geldikleri yanılgısını savunan Darwinizm bu soruların hiçbirini açıklayamaz. Örneğin, on binlerce yıl önce sözde hırıltılar çıkarıp, hayvani bir yaşam sürdüğünü iddia ettikleri maymunumsu varlıkların neden ve nasıl sosyalleşmeye başladıkları sorusu evrimciler için çok büyük bir açmazdır. Bu maymunumsuların neden ağaçlardan yere indikleri, nasıl iki ayakları üzerinde durmaya başladıkları, akıllarının ve yeteneklerinin ne şekilde geliştiği gibi sorular karşısında evrim teorisi bilimsel ve akılcı cevaplar veremez. Bu konuda ileri sürülen açıklamalar yalnızca birtakım ön yargılardan ve hayal ürünü hikayelerden ibarettir.

Evrimcilere "Dallardan dallara atlayarak dolaşan maymunlar, ne olmuştur da yere inmeye karar vermişlerdir?" diye sorarsanız, bunu iklim koşullarının gereği diye cevaplarlar. "Diğer maymunlar da onları taklit ederek yere inebilecekken, neden dallarda dolaşmayı tercih etmişlerdir? Ya da bu iklim koşulları neden sadece bir kısım maymunu etkilemiştir? Aynı iklim koşullarında yaşayan diğer maymunları yere inmekten alıkoyan nedir?" gibi ilk planda aklınıza gelen pek çok soru ise evrim teorisi tarafından akılcı ve mantıklı bir şekilde cevaplanamaz. "Yere inen maymunlar nasıl olmuştur da iki ayakları üzerinde yürümeye başlamışlardır?" diye bir soru sorarsanız evrimciler bu soruya da kendilerince farklı açıklamalar getirmeye çalışırlar. Örneğin bazı evrimciler, diğer güçlü hayvanlardan korunma ihtiyacı nedeniyle bu maymunumsuların arka ayakları üzerinde dik durmaya karar verdiklerini söylerler. Ama bu açıklamaların hiçbiri bilimsel değildir.

Öncelikle iki ayaklılığın evrimi diye bir şey söz konusu bile değildir. İnsan iki ayağı üzerinde dik yürür. Bu, başka hiçbir canlıda rastlanmayan, çok özel bir hareket şeklidir. Burada belirtilmesi gereken en önemli noktalardan biri iki ayaklılığın bir avantaj olmadığıdır. Zira, maymunların hareket şekli insanın iki ayaklı yürüyüşünden daha kolay, hızlı ve verimlidir. İnsan ne bir şempanze gibi ağaçlar arasında daldan dala atlayarak ilerleyebilir, ne de bir çita gibi saatte 125 km. hızla koşabilir. Aksine insan, iki ayağı üzerinde yürüdüğü için, yerde çok daha yavaş bir biçimde hareket edebilir ve bu nedenle doğadaki canlıların en savunmasızlarından biridir. Dolayısıyla, evrim teorisinin kendi mantığına göre, maymunların iki ayaklı yürümeye yönelmelerinin hiçbir anlamı yoktur. Aksine, evrimin hikayelerine göre insanlar dört ayaklı hale gelmelidirler.

Evrimci iddianın bir diğer çıkmazı ise, iki ayaklılığın Darwinizm'in "aşama aşama gelişme" modeline kesinlikle uymamasıdır. Evrimin temelini oluşturan bu model, evrimin bir aşamasında iki ayaklılıkla dört ayaklılık arasında "karma" bir yürüyüş olmasını zorunlu kılar. Oysa İngiliz paleoantropolog Robin Crompton, 1996 yılında bilgisayar yardımıyla yaptığı araştırmalarda bu çeşit bir "karma" yürüyüşün imkansız olduğunu göstermiştir. Crompton'un vardığı sonuç şudur: Bir canlı ya tam dik, ya da tam dört ayağı üzerinde yürüyebilir.[27] Bu ikisinin arası bir yürüyüş biçimi, enerji kullanımının aşırı derecede artması nedeniyle mümkün olmamaktadır. Bu yüzden yarı-iki ayaklı bir canlının var olması mümkün değildir.

Bu sözde ilkel varlıkların nasıl akıllı ve sosyal davranışlar geliştirdikleri sorusunun cevabı da evrimcilerin hezeyanlarına göre, toplu halde yaşadıkları, böylece akıllı ve sosyal davranışlar geliş-

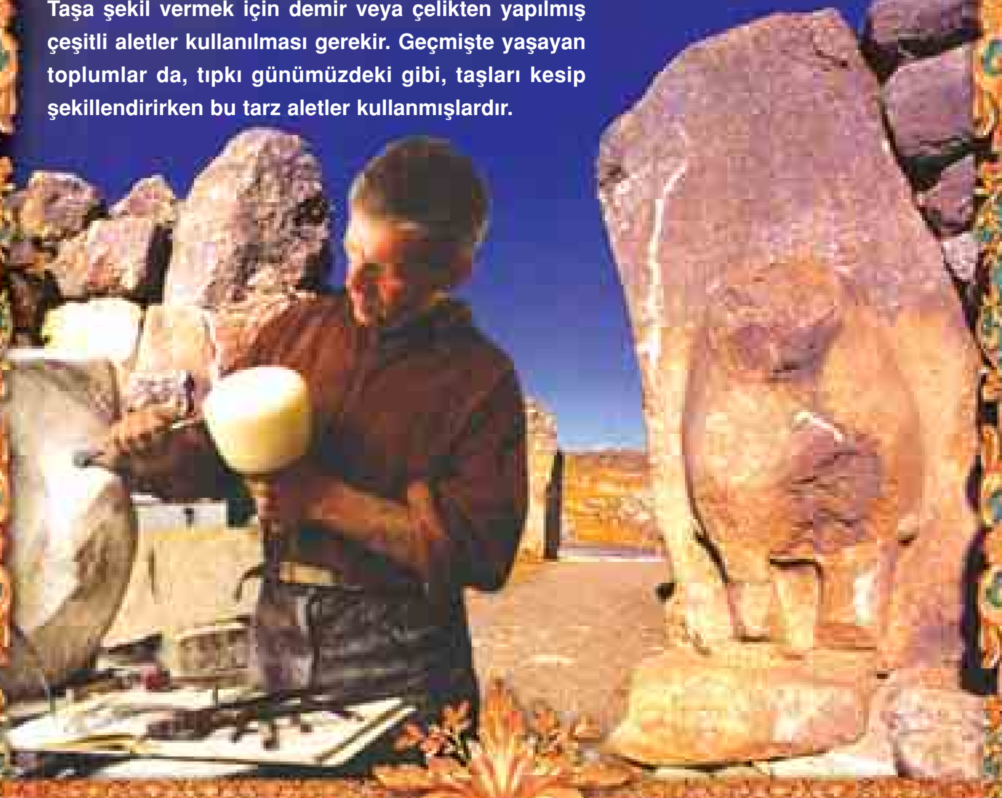
EVRİMCİLERİN, TEORİLERİNİ SAVUNACAK HİÇBİR BİLİMSEL DELİLLERİ YOKTUR

Evrimciler, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiği iddiasını delilsiz olarak kabul ederler, ancak bu evrimin nasıl olduğu sorusuna "bilmiyoruz, belki gelecekte bir gün anlarız" şeklinde hiçbir bilimsel değeri olmayan bir cevap verirler. Örneğin evrimci paleoantropolog Elaine Morgan şu itiraflarda bulunur:

İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: 1) Neden iki ayak üzerinde yürürler? 2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? 3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? 4) Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: 1) Henüz bilmiyoruz. 2) Henüz bilmiyoruz. 3) Henüz bilmiyoruz. 4) Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir. (Elaine Morgan, *The Scars of Evolution*, New York: Oxford University Press, 1994, s. 5)

tirdikleridir. Oysa sürü halinde yaşayan yalnızca bu sözde ilkel varlıklar değildir. Goriller, şempanzeler, maymunlar ve daha pek çok hayvan türü sürüler halinde yaşamaktadır. Ama bunların hiçbiri insanlar gibi akıllı ve sosyal davranışlar geliştirmemiştir. Hiçbiri sanatsal yapılar inşa etmemiş, astronomiyle ilgilenmemiş, dev anıtlar yapmamış, kısaca akıl ve yetenek sergileyememiştir. Çünkü akıllı ve bilinçli davranış yalnızca insanlara has özelliklerdir. Geçmişten günümüze izi kalan tüm bu eserler de, bizler gibi akıl ve şuura sahip, hesaplama, planlama, üretme yeteneği olan insanlar tarafından meydana getirilmiştir. Bu insanların ilkel koşullarda yaşadıkları iddiası ise bizzat arkeolojik bulgular tarafından yalanlanmaktadır.

Taşa şekil vermek için demir veya çelikten yapılmış çeşitli aletler kullanılması gerekir. Geçmişte yaşayan toplumlar da, tıpkı günümüzdeki gibi, taşları kesip şekillendirirken bu tarz aletler kullanmışlardır.

EVRİMCİLERİN ÖNE SÜRDÜĞÜ İNSANLIK TARİHİ TABLOSUNU YALANLAYAN BULGULAR

Arkeolog Micheal A. Cremo ve Richard L. Thompson tarafından hazırlanan Forbidden Archeology (Yasaklanmış Arkeoloji) kitabında sunulan deliller, evrimcilerin öne sürdükleri insanın tarihi tablosunu alt üst etmektedir. Bu bulgular, evrimci anlayışa göre, hiç umulmadık dönemlerde umulmadık kalıntıları ortaya koymaktadır. Örneğin, 1950'lerde Kanada Ulusal Müzesi'nden araştırmacı Thomas E. Lee, Huron Gölü kuzeyinde, Sheguiandah'daki buzulların bıraktığı tortuların içinde gelişmiş taş aletler bulmuştur. Bunların yaşlarının 65 bin ile 125 bin arasında olduğu meydana çıkınca, araştırma sonuçlarının yayınlanması ertelenmiştir. Çünkü bilim dünyasına hakim olan yanılgıya göre, Kuzey Amerika'ya ilk insanların gelişi 120 bin yıl önce Sibirya'dan olmuştu ve bunun daha önce olduğunun iddia edilmesi mümkün değildi.

Kitapta verilen bir başka örnek de şöyledir: Arjantin, Miramar'da arkeolog Carlos, Ameghino Pliosen dönemine ait bozulmamış 3 milyon yıllık oluşumlarda bola taşları bulmuştur. Aynı katmanda, artık Güney Amerika'da soyu tükenmiş bir Güney Amerika memelisi kemiği bulmuştur. Bu kemiğin içine gömülü durumda bir çakmak taşı ok ucu da vardı. Daha sonra bir başka araştırmacı aynı oluşumun içinde bir insan çenesi parçası buldu. Oysa Darwinistlere göre, bola taşları ve ok uçları yapabilen insanlar ancak 100-150 bin yıl önce ortaya çıkmıştı. Dolayısıyla, 3 milyon yıl öncesine ait bola taşları, bu taşların içinde bulunan kemikler ve ok ucu evrimciler için açıklanması mümkün olmayan bulgulardır. Ve bu durum evrim teorisinin bilimsel bulgularla çeliştiğini bir kez daha göstermektedir.[28]

İngiliz araştırmacı-yazar Micheal Baigent ise *Ancient Traces* (Antik İzler) kitabında, 1891 yılında 260-320 milyon yıllık bir altın zincirin bulunduğunu anlatmaktadır. Bu zincirin 8 karat altın ve 16 karat başka bir metalin alışımından yapılmış olduğu anlaşılmıştır. Bir kömür parçasının içinden çıkan bu altın zincirin orta kısmı iyice eskiyip aşınmış, ama uç kısımları sağlam durumdadır ve iki ucu birbirine sıkıca bağlıdır. Aşınmış kısımın, kömür içine iyice işlemiş izi de vardır. Tüm bunlar, bulunan zincirin, kömür parçası kadar eski olduğunu göstermektedir. Kömürün çıkarıldığı madendeki yatakların tarihi ise 260-320 milyon yıl arasındadır. (Cremo and Thompson, *Forbidden Arc-*

haeology, s. 392) Evrimcilerin, insanın dahi olmadığını iddia ettikleri bir dönemde, medeniyetin önemli göstergelerinden biri olan altın takının bulunması, evrimcilerin çizdiği insanlık tarihi tablosunu yerle bir etmektedir.

Bir toplumun mücevher kullanması, süs eşyaları meydana getirmesi, o toplumun medeni bir yaşam sürdüğünün önemli delillerindendir. Üstelik altın zincirin yapılabilmesi hem uzmanlık hem de teknik donanım gerektiren bir iştir. Taştan aletler kullanarak ham altından düzgün bir zincir meydana getirilemez. Açıktır ki, günümüzden milyonlarca yıl önce yaşayan insanlar da, takı ve mücevheri biliyor, estetikten zevk alıyor, insani bir yaşam sürüyorlardı.

İnsanlık tarihinin evrimi teorisini yıkan bulgulardan biri de, 387 milyon yıllık olduğu tahmin edilen demir çivi parçasıdır. Sir David Brewster tarafından British Association for the Advancement of Science (İngiliz Bilimsel Gelişme Birliği)'ne sunulan raporda yer alan bilgiye göre, çivi kum taşı içinde bulunmuştur. Kum taşının çıkarılmış olduğu taş yatağı Erken Devonian dönemine aittir, yaklaşık 387 milyon yaşındadır. (Brewster, *Queries and Statements Concerning a Nail Found Embedded in a Block of Sandstone,* II, s. 51)

Burada sadece birkaç örneğine yer verdiğimiz bulgular, insanın evrimcilerin iddia ettiği gibi hiçbir zaman yarı hayvan-yarı insan bir varlık olmadığını, asla hayvani bir yaşam sürmediğini göstermektedir. Micheal Baigent, benzer örnekleri saydıktan sonra konuyla ilgili şöyle bir yorum yapmaktadır:

> ... Açıktır ki, bu verilerin hiçbiri dünya tarihiyle ilgili klasik tutucu bilimsel anlayış tarafından açıklanamaz... Aslında bu deliller -sadece örneklerini incelediklerimizden bir teki bile-, göstermektedir ki, modern insan yeryüzünde çok uzun zamandan beri yaşamaktadır. (Micheal Baigent, *Ancient Traces*, s. 14)

Baigent'in klasik tutucu olarak nitelediği evrimci zihniyet, gerçekten de bu bulgular karşısında çaresizdir. Arkeoloji tarihi, bu gibi binlerce örnekle doludur. Ancak evrimci zihniyet bu önemli örnekleri özenle halktan gizler, kendisi de göz ardı eder. Darwinistler ideolojilerini ne kadar ayakta tutmaya çalışsalar da, evrimin bir yalan olduğu Yaratılış'ın ise reddedilmesi mümkün olmayan bilimsel bir gerçek olduğu tüm delilleriyle ortadadır. Allah insanı yoktan yaratmış, ona ruhundan üflemiş ve bilmediklerini öğretmiştir. Allah'ın ilhamıyla insan, var olduğu ilk günden bu yana insan gibi bir hayat sürmüştür.

"Ayn Gev 1" Kazı Alanında Elde Edilen Bulgular, Tarihin Evrimi Tezini Yalanlıyor

Yapılan araştırmalar, binlerce yıl önce yaşayan insanların, günümüzde köylerde kullanılan aletlerin benzerlerini kullandıklarını ortaya koymaktadır. Bugünkü Filistin topraklarında MÖ 15.000'e ait olan "Ayn Gev I" adlı kazı yerinde, konut olarak kullanılan yuvarlak bir kulübenin temellerinde tahıl öğütme taşları, taş bir havan ve oraklar bulunmuştur. Bu aletlerin en eskileri MÖ 50.000 seneden daha evvelki zamanlara aittir.[29]

Kazılarda bulunan bütün bu objeler, insanoğlunun ihtiyaçlarının her dönemde aynı olduğunu ve -sahip oldukları teknolojiyle doğru orantılı olmakla birlikte- buldukları çözümlerin de birbirine benzediğini gözler önüne sermektedir. Tahıl öğütme taşları, havan, orak gibi günümüzde çeşitli köylerde en çok kullanılan ve ihtiyaç duyulan aletler o dönemde de kullanılmışlardır.

GEÇMİŞ MEDENİYETLERİN HAYRANLIK UYANDIRAN İZLERİ

August Comte, Herbert Spencer, Lewis Henry Morgan gibi ideologlar tarafından farklı dönemlerde ortaya atılan ve daha sonra Charles Darwin'in teorisiyle birleştirilen, sosyo-kültürel evrim kavramının yanılgılarına göre, tüm toplumlar ilkellikten medeniyete doğru bir evrim geçirmektedir. 19. yüzyılın sonlarında gelişen ve Birinci Dünya Savaşı döneminde etkisini gittikçe artıran bu yanılgı, ilerleyen yıllarda ırkçılık, sömürgecilik, öjeni gibi bir çok acımasız akım ve uygulamanın sözde bilimsel temelini oluşturdu. Dünyanın değişik bölgelerinde yaşayan farklı kültürlere, renklere, fiziksel özelliklere sahip çeşitli

toplumlar, bu bilim dışı anlayış öne sürülerek insanlık dışı muamelelere tabi tutuldu.

Adam Ferguson, John Millar, Adam Smith gibi yazarlar ve düşünürler tüm toplumların dört temel aşamadan geçerek sözde evrimleştiklerini öne sürüyorlardı. Bu dört aşama şunlardı: Avcılık ve toplama, hayvancılık, tarım ve son olarak da ticaret. Evrimci iddialara göre sözde maymunsuluktan yeni kurtulan ilkel insan yaptığı basit aletlerle sadece avlanıyor ve etraftaki bitkileri, yemişleri vs. topluyordu, zihni ve yetenekleri biraz daha ilerledikçe evcil hayvan yetiştirmeye başladı, daha sonra tarımla uğraşabilecek kadar gelişti ve en son olarak da ticaretle uğraşabilecek zeka ve yetenek kapasitesine ulaştı. Ancak arkeoloji ve antropoloji gibi bilim dallarında yaşanan gelişmeler ve elde edilen bulgular, "kültürel ve toplumsal evrim hikayesinin" bu temel iddiasının bir geçerliliğinin olmadığını ortaya koydu. Tüm bunlar yalnızca materyalistlerin,

Günümüzde çok ileri medeniyetlerin yanı sıra, oldukça geri medeniyetler de varlığını sürdürmektedir. Ancak toplumların sahip oldukları teknolojik imkanların geri veya ileri olması bir toplumun diğerinden zihinsel ve fiziksel olarak daha gelişmiş ya da geri kalmış bir tür olduğunu göstermez.

insanı akılsız hayvanlardan evrimleşmiş bir canlı gibi gösterme ve felsefi olarak inandıkları bu masalı bilimde yerleştirme çabalarından başka bir şey değildi.

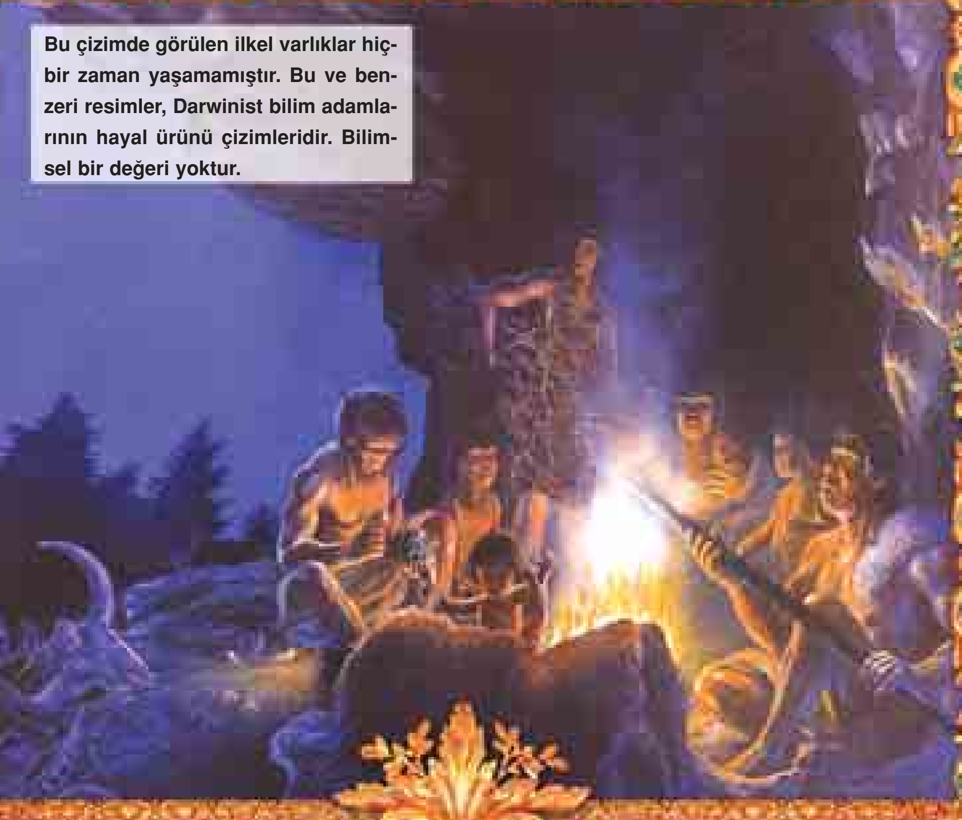
Açıktır ki, insanların avcılıkla ya da tarımla geçimlerini sağlamış olmaları, onların zihinsel yetenekleri açısından daha ileri ya da geri olduklarını göstermez. Yani, avcılıkla geçinen bir toplum daha geri ve zihinsel olarak maymunlara sözde daha yakın olduğu için avcılıkla uğraşmaz. Ya da bir toplumun tarımla uğraşması onun maymunsuluktan iyice uzaklaştığı anlamına gelmez. Toplumların uğraşıları, insanların bir başka canlıdan türediğini gösteren unsurlar da değildir. Bu uğraşılar, sözde evrimsel bir süreçle

İnsanların avcılıkla ya da tarımla geçimlerini sağlamış olmaları, onların zihinsel yetenekleri açısından daha ileri ya da geri olduklarını göstermez. Yani, avcılıkla geçinen bir toplum daha geri ve zihinsel olarak maymunlara sözde daha yakın olduğu için avcılıkla uğraşmaz. Ya da bir toplumun tarımla uğraşması onun maymunsuluktan iyice uzaklaştığı anlamına gelmez.

zihinsel ve yetenek olarak daha gelişmiş bireyler meydana getirmez, yeni bir canlı türü ortaya çıkaramaz. Günümüzde de teknolojik olarak geri kalmış pek çok kabile, yalnızca avcılık ve toplayıcılıkla uğraşmaktadır. Ancak bu durum onların, daha az insan olduklarını kesinlikle göstermez. Aynı durum bundan yüz binlerce yıl önce yaşayan insanlar için olduğu gibi, bundan on binlerce yıl sonra yaşayacak insanlar için de geçerlidir. Ne geçmişte yaşayanlar ilkel insanlardır, ne de gelecekte yaşayanlar daha gelişmiş farklı bir tür olacaktır.

Yaşam şekli açısından toplumlara evrimsel bir medeniyet tarihi çizmek bilimsel olmayan bir bakış açısıdır. Bu bakış açısı, arkeolo-

Bu çizimde görülen ilkel varlıklar hiçbir zaman yaşamamıştır. Bu ve benzeri resimler, Darwinist bilim adamlarının hayal ürünü çizimleridir. Bilimsel bir değeri yoktur.

jik kazılarda elde edilen bazı buluntuların Darwinist bilim adamlarınca materyalist ideolojinin ön yargılarına uygun olarak yorumlanmasına dayanmaktadır. Bu batıl inanışa göre taş aletler kullanan insanların homurtular çıkararak dizleri bükük ve kambur şekilde yürüyen, hayvanımsı davranışlarda bulunan maymun adamlar oldukları varsayılmaktadır. Halbuki bulunan hiçbir kalıntı, bunları kullananların zihin gücünün kapasitesine dair somut ipuçları vermez. Daha önce de belirttiğimiz gibi bu bir tasvir işidir; örneğin günümüzden yüz bin yıl sonra bu döneme ait değişik şekillerdeki modern sanat eserleri bulunmuş olsa ve gelecekteki insanların çağımıza ait başka hiçbir bulguları olmasa, büyük bir olasılıkla bu eserlerden yola çıkarak çağımız insanları ve sahip oldukları teknoloji hakkında çok daha farklı yorum ve tasvirler yapılabilecektir.

Toplumların evrimi iddiası, görüldüğü gibi hiçbir bilimsel bulguya dayanmayan hayal ürünü hikayelerden ibarettir. Ve bu hikayelerin temeli, insanın sözde maymunsu bir zihne sahip olduğu yanılgısını savunan bilim dışı bakış açısıdır. Harvard Üniversitesi'nden evrimci antropolog William Howells, bu gerçeğe dair şu itirafta bulunmuştur:

> Evrim teorisi bedenle ilgili değil ama davranışla ilgili başka sorular da gündeme getirmektedir. Bunlar felsefeyle ilgilidir, [bilimsel] gerçekleri bulmak çok daha güçtür. Davranış, kafatası gibi fosilleşmez veya taştan aletler gibi günümüze ulaşmaz ve bu durumda bizler [eski dönemlerde] neler olmuş olabileceğine dair çok küçük işaretlere sahibizdir; hipotezlerin test edilmesi neredeyse imkansızdır.[30]

Nitekim son dönemlerde sosyal bilimcilerin büyük bir çoğunluğu evrimci görüşün yanlışlıklarını kabul etmektedirler. Bu bilim adamları sosyal evrim teorisinin şu noktalarda bilimle çeliştiğini söylemektedirler:

1. Teori etnik ayrımcılıkla derinden bağlantılıdır; farklı toplumlar hakkında taraflı değerlendirmeler yapar, örneğin yalnızca Batılı toplumları medenileşmiş olarak değerlendirir.

2. Bütün toplumların aynı yolu ya da yöntemleri izleyerek ilerlediğini ve aynı hedeflere sahip olduğunu öne sürer.

3. Toplumu materyalist bir bakış açısıyla değerlendirir.

4. Bulgularla büyük oranda çelişmektedir. İlkel koşullarda yaşayan pek çok toplum, modern olarak kabul edilen çeşitli toplumlardan daha medeni değerlere sahiptir, yani barışsever ve eşitlikçidir. Birçoğu beslenme koşullarına bağlı olarak da çok daha sağlıklı ve güçlüdür.

Bu maddelerde de açıkça görüldüğü gibi, toplumların ilkelden medeniye doğru ilerlediğini öne süren evrimci anlayış, bilimsel değerlerle ve gerçeklerle uyumlu değildir. Bu, materyalist ideolojinin etkisiyle öne sürülen zorlama yorumlara dayalı bir teoridir.

Geçmiş medeniyetlerin geride bıraktıkları izler ve eserler de, evrimcilerin "tarihin ve kültürlerin evrimi" aldatmacasının yanılgılarını gözler önüne sermektedir.

Geçmişin İzleri Evrimi Yalanlıyor

Geçmiş medeniyetlere dair buluntular, evrim teorisinin "ilkelden medeniyete doğru ilerleme" iddialarını geçersiz kılmaktadır. Tarihin akışını incelediğimizde karşımıza çıkan gerçek, insanın her zaman günümüz insanıyla aynı zekaya ve yaratıcılığa sahip olduğudur. Yüz binlerce yıl önce yaşamış insanların ürettikleri eserler ve geride bıraktıkları izler, evrimci iddialardan bambaşka manalar taşır. Bu izleri incelediğimizde görürüz ki, geçmişte yaşamış insanlar da, zekalarıyla, yetenekleriyle yaşadıkları her çağda yeni keşifler yapmışlar, ihtiyaçlarını karşılamışlar ve kendi uygarlıklarını inşa etmişlerdir.

Gönderilen elçiler, içinde bulundukları kavmin gelişmesine ve büyük değişim yaşayıp ilerlemesine vesile olmuşlardır. Peygamberler, Allah'ın ilhamıyla, detaylı ilmi bilgiye sahiptirler. Örneğin Hz. Nuh gemi yapma teknolojisini bilmektedir. Kuran'da yer alan bilgiden Hz. Nuh'un inşa ettiği geminin buharlı bir gemi olduğu anlaşılmaktadır. (En doğrusunu Allah bilir.) Bu bilgiye, ayette yer alan **"... tandır feveran ettiği zaman..."** ifadesiyle dikkat çekilmektedir.

> **Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. (Hud Suresi, 40)**

Tandır, halen çeşitli bölgelerde kullanılan bir tür ocaktır. Feveran etmek, fışkırmak ve kaynamak anlamındadır. Hz. Nuh'un gemisinin,

tandırın feveran etmesiyle yani ocağın (kazanın) kaynamasıyla hareket etmeye hazır hale geldiği anlaşılmaktadır. Nitekim Elmalılı Hamdi Yazır tefsirinde de, Hz. Nuh'un gemisinin "kazanla çalışan yani bir tür buharlı gemi" olduğu açıklanmaktadır:

> Tennur: Lugatta kapalı bir ocak, bir fırındır ki, dilimizde "tandır" olarak kullanılır. Feveran kelimesi de biliniyor ki, kuvvet ve şiddetle kaynamak ve fışkırmaktır.... Yani geminin yelkenli bir gemi değil, kazanla çalışan bir vapur olduğunu hatırlatır niteliktedir. (http://www.kuranikerim.com/telmalili/hud.htm)

Hz. Süleyman döneminde de, bu kutlu peygamber vesilesiyle bilim, sanat ve teknolojide çok önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Örneğin Kuran'da Hz. Süleyman döneminde uçak gibi hızlı ulaşım araçlarının kullanıldığına işaret edilmektedir:

> **Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik)... (Sebe Suresi, 12)**

Bu ayet-i kerimede ulaşılması oldukça uzak olan mesafelere, Hz. Süleyman döneminde kısa sürede ulaşılabildiğine dikkat çekilmektedir. Bu, günümüzdeki uçak teknolojisine benzer bir teknoloji kullanılan, rüzgarla hareket eden vasıtalara işaret etmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Ayrıca Kuran'da, Hz. Süleyman döneminde "kaleler,

heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar" yapıldığı haber verilmektedir.

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (Sebe Suresi, 13)

Bu ayetten, Hz. Süleyman'ın çok gelişmiş inşaat ve mimari teknolojisi kullandırttığı anlaşılmaktadır.

Ayette, Hz. Süleyman'ın emrinde bina ustaları ve dalgıçlar olduğu bildirilmiştir:

... Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (Sad Suresi, 36-37)

Dalgıç cinlerin Hz. Süleyman'ın emrinde olması, o dönemde deniz altındaki zenginliklerin işlendiğine işaret etmektedir. Deniz altındaki petrol, altın gibi kıymetli madenlerin çıkarılıp işlenmesi, insanlara faydalı ve kullanılır hale getirilmesi için çok yüksek bir teknoloji gerekmektedir. Hz. Süleyman döneminde bu teknolojinin kullanıldığına dikkat çekilmektedir.

Bir başka ayette ise, Hz. Süleyman'ın **"erimiş bakırı sel gibi"** kullandığı haber verilmiştir. (Sebe Suresi, 12) Erimiş bakırın kullanılması ile, Hz. Süleyman döneminde elektrik kullanılan yüksek bir teknolojinin varlığına da işaret edilmektedir. Bilindiği gibi bakır, elektriği ve ısıyı en iyi ileten metallerden biridir ve bu yönüyle elektrik sanayinin temelini oluşturmaktadır. Ayette geçen "sel gibi akıttık" ifadesiyle, muhtemelen Hz. Süleyman döneminde yüksek miktarda üretilen elektriğin, teknolojide pek çok alanda kullanıldığına dikkat çekilmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Kuran ayetlerinden Hz. Davud'un da demiri işlemeyi ve zırh sanatını çok iyi bildiği anlaşılmaktadır. Ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

... Ve ona demiri yumuşattık. Geniş zırhlar yap, (onları) düzenli bir

biçime sok ve hepiniz salih ameller yapın, gerçekten Ben, sizin yaptıklarınızı görenim (diye vahyettik). (Sebe Suresi, 10-11)

Kuran'da Hz. Zülkarneyn'in, iki dağ arasına, dönemin toplumları tarafından "aşılabilmesi ve delinmesi mümkün olmayan" bir set inşa ettiği haber verilmektedir. Ayette bildirildiğine göre, Hz. Zülkarneyn bu seti inşa ederken demir kütleleri ve eritilmiş bakır kullanmıştır:

"Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır (katran) dökeyim." (Kehf Suresi, 96)

Bu bilgi, Hz. Zülkarneyn'in betonarme teknolojisinden faydalandığına işaret etmektedir. İnşaat sektöründe kullanılan en sağlam malzeme demirdir. Binaların ya da köprü, baraj gibi mimari eserlerin sağlamlığının artırılması için mutlaka demir kullanılması gerekir. Ayetten anlaşıldığına göre, Hz. Zülkarneyn de demirleri uç uça getirmiş ve üzerlerine dökülen harç ile sağlam bir betonarme yapı oluşturmuştur. (En doğrusunu Allah bilir).

Eski Orta Amerika medeniyetlerinin yazıtlarında ise, beyaz kıyafetler içinde gelen, uzun boylu, sakallı bir kişiden bahsedilmektedir. Bu yazıtlarda, kısa bir süreyi içine alan bir dönemde, tek İlah inancının yayıldığı ve sanat ve bilimde ani bir gelişme kaydedildiği bildirilmektedir.

Antik Mısır toplumuna da Hz. Yakup, Hz. Yusuf, Hz. Musa, Hz. Harun gibi birçok peygamber gönderilmiştir. Mısır medeniyetinin sanatta ve bilimde belli dönemlerde yaşadığı hızlı gelişmelerde bu elçilerin ve onlara inanan insanların büyük etkisi olmuş olabilir.

Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini takip eden Müslüman bilim adamları da, astronomi, matematik, geometri, tıp gibi bi-

lim dallarında çok önemli keşifler gerçekleştirmişlerdir. Bu bilgiler vesilesiyle, bilimde ve toplumsal yaşamda büyük değişimler ve çok önemli ilerlemeler olmuştur. Bu Müslüman bilim adamları ve çalışmalarından bazıları şöyledir:

Abdüllatif el-Bağdadi, anatomi konusundaki çalışmaları ile tanınmaktadır. Alt çene ve göğüs kemiği gibi vücuttaki birçok kemiğin anatomisi hakkında geçmişte yapılmış hataları düzeltmiştir. Bağdadi'nin *El-İfade ve'l-İtibar* adlı eseri 1788 yılında düzenlenerek, Latince, Almanca ve Fransızca'ya çevrilmiştir. Makalatün fi'l-Havas isimli eseri ise beş duyu organını incelemektedir.

İbn-i Sina, birçok hastalığın nasıl tedavi edilebileceğini açıklamıştır. En ünlü eseri olan *El-Kanun fi't-Tıb* Arapça yazılmış ve 12. yüzyılda Latince'ye çevrilerek Avrupa üniversitelerinde 17. yüzyıla kadar temel ders kitabı olarak kabul edilmiş ve okutulmuştur. *El-Kanun*'da söz edilen tıbbi bilgilerin büyük bir bölümü bugün dahi geçerliliğini korumaktadır.

Zekeriya Kazvini, Aristo'dan beri süregelen beyin ve kalple ilgili birçok yanlış düşünceyi çürütmüştür. Kalp ve beyinle ilgili bilgileri bugünkü bilgilerimize son derece yakındır.

Zekeriya Kazvini, **Hamdullah Müstevfi el-Kazvini** (1281-1350) ve İ**bnü'n-Nefis**'in anatomi üzerine olan çalışmaları modern tıp biliminin temelini oluşturmuştur.

Ali bin İsa'nın üç ciltlik göz hastalıkları üzerine yazdığı T*ezkiretü'l-Kehhalin fi'l-Ayn ve Emraziha* isimli eserinin birinci cildi tamamen göz anatomisine ayrılmış olup çok değerli bilgiler mevcuttur. Bu eser daha sonraları Latince'ye ve Almanca'ya çevrilmiştir.

Beyruni, Galilei'den 600 yıl önce dünyanın döndüğünü kanıtlamış, Newton'dan 700 sene önce dünyanın çapını hesaplamıştır.

Ali Kuşçu, Ay'ın ilk haritasını çıkarmıştır ve bugün Ay'da bir bölgeye onun ismi verilmiştir.

Sabit Bin Kurra, Newton'dan asırlar önce diferansiyel hesabını keşfetmiştir.

Battani, trigonometrinin ilk kaşifidir.

Ebu'l Vefa, ise trigonometriye "sekant-kosekant" terimlerini kazandırmıştır.

Harizmi, ilk cebir kitabını yazmıştır.

Mağribi, bugün Paskal üçgeni olarak bilinen denklemi Pascal'dan 600 yıl önce bulmuştur.

İbn-i Heysem, optik biliminin kurucusudur. Roger Bacon ve Kepler onun eserlerinden faydalanmışlar, Galilei de onun eserlerinden faydalanarak teleskobu bulmuştur.

Kindi, ise Einstein'dan 1100 yıl önce izafi fizik ve izafiyet teorisini ortaya atmıştır.

Pasteur'den yaklaşık 400 sene önce yaşayan **Akşemseddin** ilk olarak mikropların varlığını keşfetmiştir.

Ali Bin Abbas, ilk kanser ameliyatını gerçekleştirmiştir.

İbn-i Cessar, cüzzamın sebep ve tedavi şekillerini açıklamıştır.

Burada sadece birkaçına yer verilen Müslüman bilim adamları, Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in yolunu izleyerek, modern bilimin temelini oluşturacak önemli keşiflerde bulunmuşlardır.

Görüldüğü gibi, tarihte birçok kavim gönderilen elçiler vasıtasıyla sanatta, tıpta, teknolojide ve bilimde gelişmeler sağlamışlardır. Peygamberlere itaat edip uyarak, bu mübarek insanların teşvikleri ve tavsiyeleriyle onlardan öğrendikleri bilgileri geliştirmişler ve bunları sonraki nesillere de aktarmışlardır. Ayrıca tarih boyunca zaman zaman hak dinden uzaklaşıp batıl inanışlar geliştiren toplumlar, bu mübarek elçilerin tebliğleriyle yeniden tek İlah inancına dönmüşlerdir.

Geçmiş devirlere ait bulgulara bu şekilde ön yargısız bakıldığında, "insanlık tarihi"nin doğru ve net olarak anlaşılması mümkün olur.

Ayrıca daha önce de belirttiğimiz gibi, günümüzle benzer bir şe-

kilde tarihin hemen her döneminde ileri ve geri medeniyetler birarada aynı dönem içerisinde var olmuşlardır. Nasıl ki günümüzde bir yanda uzay teknolojisi yaşanırken, diğer yanda dünyanın çeşitli bölgelerinde insanlar ilkel koşullarda yaşamlarını devam ettiriyorlarsa, geçmişte de bir yanda görkemli Mısır medeniyeti varken, diğer yanda oldukça geri medeniyete sahip toplumlar var olmuştur. Son derece gelişmiş şehirler inşa eden, ileri bir teknolojiye sahip oldukları bıraktıkları izlerden açıkça anlaşılan Mayalar, Venüs'ün yörüngesini hesaplayıp, Jüpiter'in uydularını keşfederken, aynı dönemde Avrupa'nın pek çok bölgesinde insanlar dünyanın Güneş Sistemi'nin merkezinde olduğuna inanıyordu. Mısırlılar başarılı beyin ameliyatları yaparlarken, diğer bazı bölgelerde insanlar hastalıkların sözde kötü ruhların etkisiyle oluştuğunu sanıyorlardı. Sümerler hukuk sistemleri, edebiyatları, sanat anlayışları, astronomi bilgileriyle Mezopotamya'da köklü bir medeniyet inşa ediyorlarken, dünyanın bir başka köşesinde henüz yazıyı kullanmayan topluluklar vardı. Dolayısıyla, nasıl ki günümüzde sadece ileri medeniyetler yaşamıyorsa, geçmiş de sadece geri medeniyetlerin var olduğu bir dönem değildi.

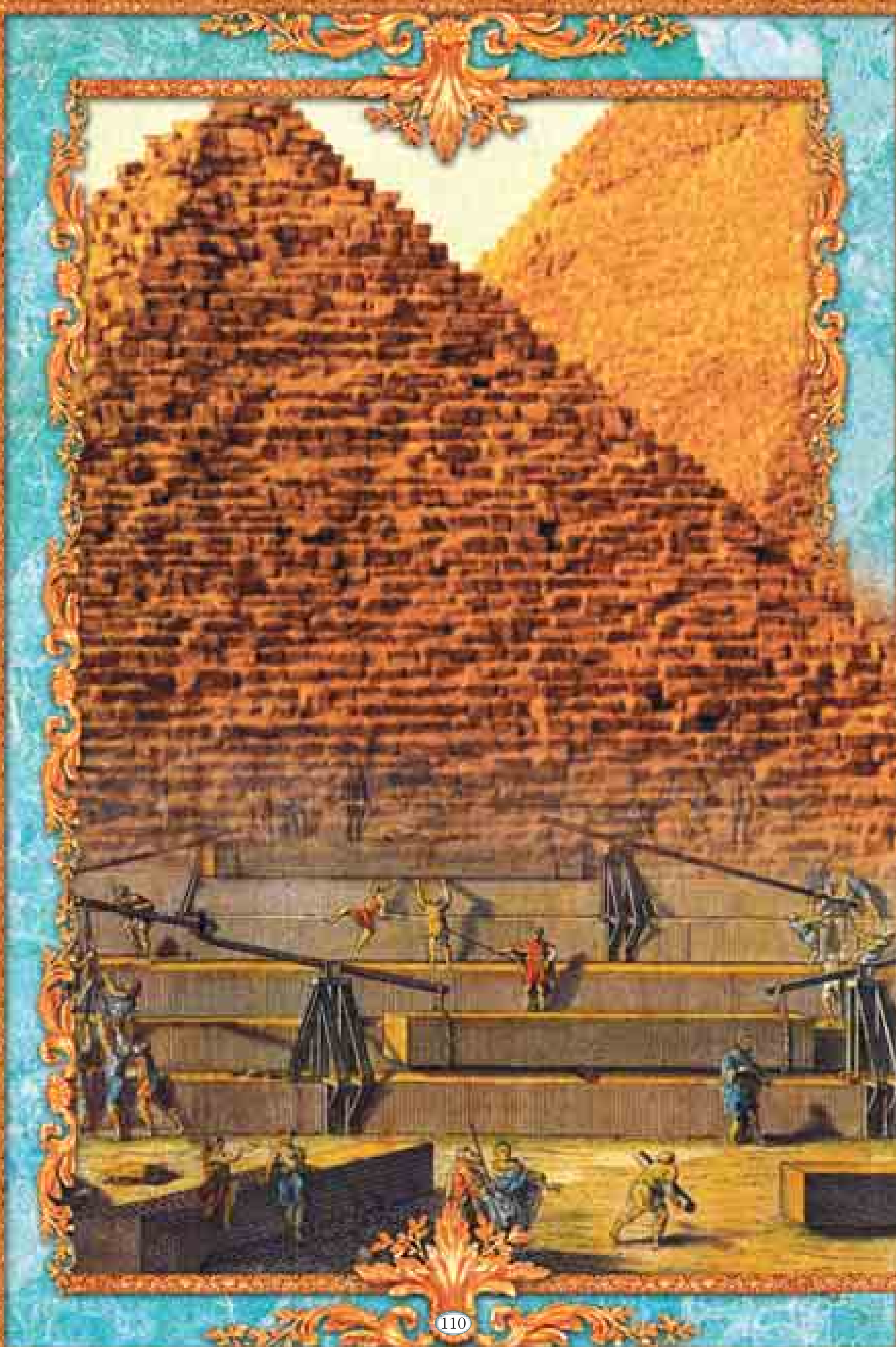
Kitabın buraya kadar olan bölümlerinde tarihin farklı dönemlerine ait delilleri ve bundan yüz binlerce ya da on binlerce yıl önce yaşamış insanların kültürlerinin örneklerini inceledik. Daha yakın tarihe baktığımızda ise yine "insanın her zaman insan olduğu" gerçeğinin delillerinden biri ile karşılaşırız. Karşımızda sözde "maymunsu"luktan yeni kurtulmuş "ilkel" insanlar değil, binlerce yıldır süregelen bir medeniyetin torunları oldukları anlaşılan uygar insanlar vardır.

20. yüzyılda gelişen teknolojiyle arkeolojik çalışmalar büyük bir hız kazanmış ve bu hızla birlikte insanlık tarihinin gerçek yüzüne ait önemli deliller toprak altından birer birer toplanmaya başlanmıştır. Böylece binlerce yıl önce, Mısır'da, Orta Amerika'da, Mezopotamya'da ve diğer bölgelerde yaşanan hayatın, pek çok yönden günümüzle paralellik gösterdiği ortaya çıkmıştır.

İnsanlık Tarihinin Şaşırtıcı Eserleri: Megalitler

Megalit, büyük taş bloklardan oluşan yapıtlara verilen isimdir. Bu yapıtlar farklı amaçlarla inşa edilmiştir. İnsanlık tarihine bakıldığında, geçmişten günümüze pek çok megalitin kaldığı görülmektedir. Bu yapıtların en şaşırtıcı yönlerinden biri, bazıları bin tondan daha ağır olan taş blokların, söz konusu yapıların inşasında nasıl kullanıldıklarıdır. Bu dev taşlar ne şekilde inşaat alanına getirilmiş, hangi teknikler kullanılarak kaldırılmışlardır. O dönemin insanları bunları nasıl üst üste koyarak bu yapıtları inşa etmişlerdir? Genellikle taşların uzak bölgelerden taşınmasıyla inşa edilen bu megalitler, birer inşaat ve mühendislik harikası olarak değerlendirilmektedir. Bu tip eserleri meydana getiren insanların ise, oldukça ileri bir teknolojiye sahip olmaları gerektiği açıktır.

Bu yapıtların meydana getirilmesi için öncelikle planlanmaları gerekir, bu planın inşaatın yapımında çalışacak tüm insanlara doğru ve eksiksiz olarak bildirilmesi şarttır. Plan yapılırken, yapıtın nereye nasıl inşa edileceğini gösteren teknik çizimler yapılmalıdır. Üs-

telik bu teknik çizimlerdeki hesaplamaların hatasız olması gerekir, çünkü en küçük bir hesaplama hatası yapıtın inşasını imkansız hale getirebilir. Tüm bunların yanı sıra, inşaatın gerçekleşebilmesi için organizasyonun da kusursuz olması gerekir. Çalışanların koordinasyonunun sağlanması, ihtiyaçlarının (yemek, dinlenme vs) karşılanması, inşaatın istenildiği gibi ilerlemesi ve neticelenmesi için önemli hususlardır.

Bu yapıtları inşa eden insanların, tahmin edilenin ötesinde bir bilgi birikimine ve teknolojiye sahip oldukları açıkça görülmektedir. Kitabın önceki sayfalarında da değindiğimiz gibi, medeniyet her zaman ileri gitmemekte, kimi zaman da gerilemektedir. Hatta, çoğu zaman da ileri ve geri medeniyetler aynı tarih döneminde dünyanın farklı köşelerinde birarada yaşayabilmektedirler.

Piramitlerin nasıl bir inşaat tekniği ve teknolojisi kullanılarak yapıldıkları bugün dahi tam olarak anlaşılabilmiş değildir. Günümüz teknolojisiyle insanların yapımını anlamakta zorlandığı bu dev eserleri, bundan yaklaşık 2500 yıl önce insanlar büyük bir beceriyle inşa etmişlerdir.

Söz konusu megalitleri inşa eden insanların da ileri bir medeniyeti yaşamış olmaları -arkeolojik ve tarihsel kanıtların gösterdiği gibi- oldukça yüksek bir ihtimaldir. Çünkü ortaya koydukları eserler, kapsamlı matematik ve geometri bilgisine sahip olduklarını, engebeli arazilerde, sabit noktaları ölçüp üzerine yapıt inşa edebilecek teknik bilgiyi bildiklerini, coğrafi konumları belirleyebilecek malzemeler (pusula gibi) kullandıklarını, gerektiğinde kilometrelerce uzaklıktan inşaatları için gerekli malzemeleri nakledebildiklerini göstermektedir. Tüm bunları birtakım ilkel malzemeler ve sadece insan gücü kullanarak başarmadıkları açıktır. Nitekim, günümüz araştırmacıları ve arkeologları tarafından yapılan pek çok deney, evrim teorisinin öne sürdüğü koşullarla, bu yapıtların inşa edilmiş olmasının imkansız olduğunu gözler önüne sermiştir. Evrimcilerin öne sürdüğü hayali koşulları günümüz şartlarında oluşturarak, benzer yapıtlar inşa etmeye çalışan araştırmacılar, büyük bir başarısızlıkla karşı karşıya kalmışlardır. Söz konusu araştırmacılar, değil benzer bir yapıyı inşa etmek, bu yapıtların temel malzemeleri olan taşları bir yerden diğerine taşımakta dahi büyük zorluklarla karşılaşmışlardır. Bu da bir kez daha göstermektedir ki, dönemin insanları evrimcilerin öne sürdükleri gibi geri bir hayat yaşamıyorlardı. Sanattan zevk alıyor, mimariyi iyi biliyor, inşaat teknolojisini ustaca kullanıyor, astronomik incelemelerde bulunuyorlardı.

Geçmiş medeniyetlerden geriye, çoğu zaman taş blokların, kütlesel taş yapıların ya da yüz binlerce yıl öncesinden sadece birtakım taş aletlerin kalmış olması ise son derece olağan bir durumdur. Birtakım taş yapıtlara ve eserlere bakarak dönemin insanlarının sadece taşı kullanıp işleyebilen, teknolojiden uzak geri medeniyetler olduğunu öne sürmek ise makul değildir. Bunlar, çeşitli dogmaların etkisiyle yapılan yorumlar olmanın ötesinde bilimsel bir anlam taşıma-

maktadır. Daha önce de vurguladığımız ve pek çok önde gelen evrimci tarafından da kabul edildiği gibi, elde edilen kalıntılar toplumsal yaşam hakkında bizlere kesin bilgiler veremez. Ancak bu bulgular ön yargıların olumsuz etkisinden kurtularak değerlendirilirse, gerçeğe daha yakın yorumlar yapılabilir. Yüz binlerce yıl öncesine ait bir toplumdan geriye; bu toplum görkemli ahşap köşklerde yaşıyor, camdan zemini olan estetik villalar inşa ediyor, en estetik iç dekorasyon malzemeleri kullanıyor olsa dahi, bunların yüz binlerce yıl boyunca maruz kalacağı rüzgarlar, yağmurlar, depremler, sellerle aşınmaları neticesinde net deliller kalmayacağı açıktır. Ahşabın, camın, bakırın, tuncun ve diğer çeşitli metallerin doğal koşullarda aşınması en fazla ortalama

İştar Kapısı, Bağdat

100-200 yıl sürmektedir. Yani, aradan geçen 150-200 yıl sonra evinizin beton veya ahşap duvarları aşınıp gidecek, içindeki malzemelerden ise geriye çok az iz kalacaktır. Depreme, sele veya fırtınaya maruz kalınması durumunda geriye kalan izler iyice yok olacaktır. Geriye ancak aşınması çok daha uzun zaman alan blok taş parçalar kalacaktır. Zira, küçük parçalara ayrılan taş malzemeler de ufalanıp gidecektir. Dolayısıyla salt bu taş bloklara dayanarak o dönemde yaşamış toplumların gündelik hayatları, sosyal ilişkileri, inançları, zevkleri, sanat anlayışları hakkında yapılacak yorumların kesinlik taşıması mümkün değildir.

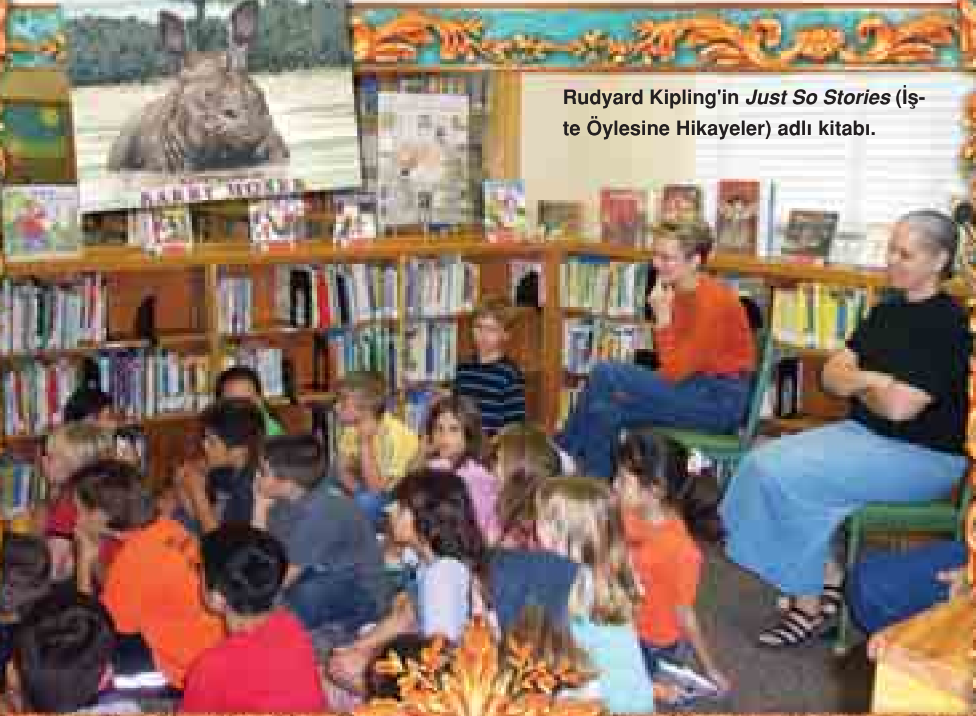
Ne var ki evrimciler mümkün olmayanı yapmaya çalışmakta, birtakım buluntuları hayali yorumlarla süsleyip, çeşitli senaryolar üretmektedirler. Gerçekleri saptırarak hikayeler üretmek, aslında bazı evrimciler tarafından da bizzat eleştirilen bir durumdur. Hatta bu yaklaşımın bir de ismi vardır: **"İşte öylesine hikayeler."** Bu isim, evrimci paleontolog Stephen Jay Gould'un, İngiliz öykü yazarı ve şair Rudyard Kipling (1865-1936) tarafından 1902 yılında yayınlanan aynı isimli kitaba atfen yaptığı eleştiriden gelmektedir. Kipling, çocuklara yönelik hikayelerini derlediği bu kitabında; canlıların çeşitli organlarını nasıl kazanmış olabileceğine dair hayal gücüne dayalı gelişimsel masallar anlatmıştı. Örneğin Kipling, filin hortumunu anlattığı hikayesinde şunları yazıyordu:

> Günün birinde bir yavru fil annesinin gerektiği kadar yakınında durmuyordu. Nehrin parlak sularını gördü ve meraklı bir şekilde kıyıya yanaştı incelemeye koyuldu. Suyun yüzeyinde çıkıntı yapan bir tümsek vardı ve bunun ne olduğunu merak eden fil yavrusu daha yakından bakmak için suya doğru eğildi. Birdenbire o tümsek yukarı fırladı ve küçük filin burnunu yakaladı. [Bu, bir timsahtı]… Sonra filin yavrusu kalçasının üzerine oturdu ve kendisini geri itmeye başladı, it-

ti, itti ve burnu giderek uzamaya başladı. Ve timsah çırpınarak kıyıya doğru çekildi ve kuyruğunun darbeleriyle suyu krema gibi beyaz yaptı; timsah da [filin burnunu] çekti, çekti ve çekmeye devam etti.[31]

Gould da bazı evrimci bilim adamlarını, literatürü yukarıdaki bu hikayeyle büyük paralellikler gösteren ve hiçbir şeyin kanıtı olmayan "işte öylesine hikayeler"le doldurmakla eleştirmiştir. Aynı durum evrim teorisiyle toplumların gelişimini açıklamaya çalışanlar için de geçerlidir. Kipling'in hikayeleri gibi, evrimci sosyal bilimcilerin işte-öylesine hikayeleri de sadece hayal gücüne dayanır. Ve aslında, önceleri sadece birtakım hırıltılar çıkararak kaba taş aletler kullanabilen, mağaralarda yaşayan, avcılık ve toplayıcılıkla geçinen, sonra geliştikçe tarımla uğraşmaya başlayan, daha sonra diğer madenleri kullanmaya başlayan ve gittikçe zihinsel gelişim göstererek topluluklar şeklinde yaşayıp

Rudyard Kipling'in *Just So Stories* (İşte Öylesine Hikayeler) adlı kitabı.

sosyal ilişkiler kuran sözde insanlık tarihi de suyun kenarında hortumu uzayan filin masalından farklı değildir.

Bu bilim dışı anlayışı Gould şöyle ifade eder:

> Bilim adamları bu masalların hikaye olduğunu bilirler; maalesef, bunlar profesyonel literatürde fazlasıyla ciddi ve gerçekçi gibi alınırlar. Daha sonra bunlar [bilimsel] 'gerçekler' haline dönüşür, popüler literatüre girerler.[32]

Gould ayrıca, bu hikayelerin evrim teorisi açısından hiçbir şeyin kanıtı olmadığını şu sözleriyle belirtmiştir:

> Evrimsel doğa tarihinin 'işte-öylesine hikayeler' geleneğindeki bu masallar, hiçbir şeyin kanıtı değildirler. Ancak bunların oluşturduğu ağırlık ve benzer birçok durum benim kademeli gelişim fikrine (gradualism) olan inancımı uzun bir süre önce öldürdü. Daha yaratıcı zihinler bunları hala idare edebilir, ancak sadece becerikli spekülasyonla kurtarılmış kavramlar bana fazla bir şey ifade etmiyor.[33]

Newgrange

MÖ 3200 yıllarında inşa edildiği kabul edilen Newgrange, Dublin yakınlarında bir anıt mezardır. Henüz Mısır medeniyetinin ortada olmadığı, Babil veya Girit medeniyetinin doğmadığı dönemde Newgrange vardı. Bu dönemde, dünyanın ünlü taş yapıtlarından biri olan Stonehenge dahi henüz inşa edilmemişti. Yapılan araştırmalar, Newgrange'in sadece bir mezar olmadığını göstermekte, bu anıtı inşa eden kişilerin kapsamlı bir astronomi bilgisine sahip olduklarını da ortaya koymaktadır. Newgrange'in astronomik özelliklerine geçmeden önce inşaat özelliklerine değinmekte yarar vardır. Çünkü Newgrange'i inşa edenlerin, üzerinde önemle durulması gereken bir mühendislik teknikleri ve mimari bilgileri vardır.

Newgrange, pek çok arkeolog tarafından teknik bir mucize olarak adlandırılmaktadır. Örneğin, yapının üzerindeki kubbe, başlı başına bir mühendislik harikasıdır. Alt tarafları ağır, üst tarafları hafif olan yekpare taşlar öylesine üst üste konulmuştur ki, her üste konan taş alttakinden biraz daha dışarı çıkık vaziyettedir. Bu şekilde, yapının üstünde orta kısımda 6 metre yüksekliğinde altıgen bir baca ortaya çıkmıştır. Bacanın sonunda istenildiğinde açılıp kapanan bir kapak taşı vardır.

Bu dev yapının, mühendislikten çok iyi anlayan, iyi hesap yapabilen, doğru planlama yeteneğine sahip, yük taşımacılığı yapan ve pratik inşaat bilgilerini iyi kullanan insanlar tarafından inşa edildiği

Dünyanın en ünlü taş yapıtlarından biri olan Newgrange, 93 megalitten oluşmaktadır.

açıkça görülmektedir. Evrimcilerin iddialarıyla böyle bir yapının nasıl inşa edildiği açıklanamaz. Çünkü evrimcilerin gerçek dışı yorumlarına göre bu dönemin insanları geri ve ilkel koşullara sahiptir. Ancak böylesine dev bir yapıtın ilkel koşullarla, mühendislik ve inşaat bilgisi olmayan insanlar tarafından inşa edilmiş olması imkansızdır.

Yapının astronomik özellikleri de hayret vericidir. Bu dev anıt öyle bir şekilde inşa edilmiştir ki, Güneş'in dönüm günlerinde yapının içinde çok etkileyici bir ışık oyunu meydana gelmektedir. Kış güneşinin dönüm gününde, yani yılın en kısa gününün gün doğumundan kısa bir süre sonra, güneş ışığı doğrudan Newgrange'in mezar odasına düşmektedir. Bundan sonra çeşitli koridor kapılarına ve dev taşlara yansıyarak ilerlemekte ve en son olarak arka duvara kadar ulaşmaktadır. Ve bu esnada mükemmel bir ışık oyunu meydana getirmektedir. Dikkat çekici bir husus, ışığın yapının içine koridordan değil, koridor kapısının çatısının üzerinde özel olarak yapılmış dar delikten girmesidir. Ve yerleştirilen tüm blok taşlar da ışığın değip yansıyabileceği açıdadır. Zaten, ışık oyununu görkemli kılan unsurlardan biri de budur.

Dolayısıyla bu dev yapıyı inşa edenlerin, mühendislik bilgilerinin yanı sıra, gün dönümlerini ve Güneş'in hareketini hesaplayacak astronomi bilgisine de sahip oldukları ortaya çıkmaktadır.

Newgrange, bölgede o dönemden geriye kalan pek çok taş yapıdan sadece birisidir. Bu yapıya bakılarak yapılması gereken yorum, söz konusu yapıtın köklü bir bilgi birikimine sahip insanlar tarafından, gelişmiş inşaat teknikleri ve araçları kullanılarak yapılmış olduğudur. Dönemin insanlarının nasıl bir hayat sürdüklerine dair yapılması gereken yorum ise, böylesine bir yapıyı inşa edebilecek insanların kendi yaşadıkları ortamların da konforlu ve gelişmiş olabileceğidir. Astronomi bilgileri, uzayı gözlemleyebilecek teknolojiye

ve gözlemlerini doğru şekilde yorumlayabilecek bilgi birikimine sahip olduklarını işaret etmektedir. Uzayı gözlemleyip elde ettikleri bulguları doğru şekilde yorumlayabilen insanların, günlük yaşamları da bu birikimle doğru orantılı olarak, medeni olmalıdır. Belki de son derece konforlu konaklarda oturan, bakımlı bahçeleri olan, iyi hastanelerde tedavi olma imkanına sahip, ticari faaliyetlerde bulunan, sanata, edebiyata önem veren, geniş bir kültür birikimine sahip bu topluluktan geriye sadece bu taş yapıt kalmıştır. Bunların hepsi, arkeolojik bulgular ve tarihsel verilere dayanılarak, bu taş yapıt ve bu yapıtı inşa edenler hakkında yapılabilecek gerçekçi yorumlardır. Ne var ki evrimciler, sadece materyalist kalıplar içinde düşünmeye alıştıklarından, akla ve bilime uygun bu yorumlar yerine, belirli dogmaların ürünü olan hikayeleri anlatıp dururlar. Ancak bu hikayeler hiçbir zaman kesin bir gerçeği ifade edemez.

Resimde Newgrange'den bir kesit görülmektedir. Newgrange'in yapımında kullanılan taş blokların nasıl taşındığı, inşaatın hangi tekniklerle yapıldığı günümüzde halen tam olarak anlaşılamamıştır.

Stonehenge

Stonehenge çember halinde yerleştirilmiş, büyük taş bloklardan oluşan bir yapıttır. Ortalama 4.5 metre yüksekliğinde, her biri ortalama 25 ton ağırlığında yaklaşık 30 adet taş bloğun biraraya gelmesiyle oluşmuştur. İngiltere'de bulunan bu yapıt araştırmacıların çok ilgisini çekmektedir. Yapımı ve yapılış amacı hakkında pek çok teori ortaya atılmıştır. Burada üzerinde durulması gereken bu teorilerden hangilerinin doğruluk içerdiği değildir. Önemli olan bu yapıtın, evrim teorisinin insanlık tarihini açıklamak için öne sürdüğü iddiaları geçersiz kılan örneklerden biri olmasıdır.

Yapılan araştırmalar Stonehenge'in üç inşaat aşamasında meydana geldiğini ortaya koymaktadır. Birçok kaynağa göre, Stonehenge'in en eski dönemi MÖ 2800 yılına dayanmaktadır. Yani Stonehenge'in tarihi bundan yaklaşık 5000 yıl öncesine kadar uzanmaktadır. Tarihi kaynaklar, ilk inşaat sırasında arazide dev taşlardan küçük bir çember yapıldığını ve bu çemberin dışına da bir topuk taşı yerleştirildiğini ortaya koymaktadır. Daha sonra, yine dev taşlarla ikinci bir çember oluşturulmuş, bundan sonra da çemberlerin iç kısmına "mavi taş" denilen taş bloklar yerleştirilmiştir.

Bu yapının en dikkat çekici yönlerinden biri, burada kullanı-

lan mavi taşlardır. Çünkü Stonehenge'in yakınında herhangi bir mavi taş kaynağı yoktur. Yapılan araştırmalar, bu taşların Prescelly dağlarından, yapıtın olduğu yere getirildiğini ortaya koymuştur. Burada ise karşımıza yine olağanüstü bir durum çıkmaktadır. Çünkü, söz konusu mavi taş kaynağı, Stonehenge'den yaklaşık 380 km (kara yoluyla) uzaklıktadır. Eğer dönemin insanları evrimci hikayelerde anlatıldığı gibi, ilkel koşullarda yaşayan, ellerindeki tek malzeme ağaçtan kaldıraçlar, kütükten yapılmış sallar ve taş baltalar olan insanlar olsaydı, tonlarca ağırlığındaki bu taşlar Stonehenge'in olduğu bölgeye nasıl getirilmiş olacaktı? İşte bu, evrimcilerin hayal ürünü senaryolarıyla, cevaplanması mümkün olmayan bir sorudur.

Stonehenge ahşap bir binanın temel taşları olarak yapılmış olabilir. Bunun üstüne kurulacak ahşap bir bina rüzgardan ve fırtınadan etkilenmez. Muhtemelen binanın sadece temelleri kalmış olabilir. Nasıl ve ne şekilde yapılmış olduğu halen tartışılmakta olan Stonehenge'in bilim adamlarınca ortaya çıkarılan bir diğer önemli özelliği de, astronomiyle olan bağlantısıdır. Elde edilen bulgular, bu yapıtı inşa edenlerin mühendislik bilgilerinin yanı sıra, astronomi bilgilerinin de gelişmiş olduğunu göstermektedir.

Bir grup araştırmacı, o dönemin koşullarını canlandırarak mavi taşları Stonehenge'e kadar taşımaya çalışmışlardır. Bunun için ağaçtan kaldıraçlar kullanmışlar, üç sandalı birbirine bağlayarak benzer büyüklükteki taşların sığabileceği bir sal meydana getirmişler, ağaçtan sırıkları kullanarak salı nehir yukarı taşımaya çalışmışlar, daha sonra da kabaca hazırlanmış tekerlekler üzerinde taşları tepeye doğru çıkarmaya uğraşmışlardır. Ancak tüm bu uğraşıları sonuçsuz kalmıştır. Bu, mavi taşların Stonehenge'in olduğu yere nasıl taşındığını anlayabilmek için yapılan denemelerden sadece biridir. Daha pek çok deneme yapılmış ve dönemin insanlarının nasıl bir nakliye imkanı kullandığı anlaşılmaya çalışılmıştır. Ancak evrimci ön yargıların ışığında yapılan bu araştırmalar neticeye ulaşmaktan hep uzak kalmışlardır. Çünkü tüm bu denemeler, Stonehenge'in yapıldığı dönemde yaşayanların sadece taş ve ağaç gibi kaba malzemeler kullandıkları ve geri bir medeniyete sahip oldukları yanılgısı ışığında yapılmaktadır.

Burada üzerinde durulması gereken bir husus daha vardır. Söz konusu denemeler yapılırken gemi tersanelerinde yapılan çeşitli modellerden yararlanılmakta, gelişmiş fabrikalarda üretilen halatlar kullanılmakta, detaylı hesaplar ve planlamalar yapılmaktadır. Yani günümüz teknolojisinin imkanlarından faydalanılmaktadır. Buna rağmen sonuç elde edilememektedir. Bundan yaklaşık 5000 yıl önce yaşayan insanlar ise, tonlarca ağırlığındaki bu taşları taşımışlar, coğrafi konumlarını hesaplayarak bir çember haline getirmişlerdir. Tüm bunları taş baltalar, kütükten yapılmış sallar, ağaçtan inşa edilmiş kaldıraçlarla yapmadıkları açıktır. Stonehenge ve diğer pek çok megalit, belki de bizim dahi tahmin edemeyeceğimiz bir teknoloji kullanılarak inşa edilmiştir.

Tiahuanaco Şehrindeki Hayret Verici Kalıntılar

Bolivya And dağları üzerinde, Bolivya ile Peru arasında, deniz seviyesinden yaklaşık 4 bin metre yükseklikte bulunan tarihi Tiahuanaco şehri, görenleri hayrete düşüren pek çok kalıntı ile doludur. Bu bölge Güney Amerika'nın arkeolojik harikalarından biri olarak kabul edilmektedir. Tiahuanaco'da bulunan en şaşırtıcı kalıntılardan biri, ekinoksları, mevsimleri, ayın her saatteki durumunu ve hareketlerini gösteren bir takvimdir. Bu takvim, söz konusu bölgede yaşayan insanların çok ileri bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını gösteren delillerdendir. Tiahuanaco'daki diğer şaşırtıcı eserler ise, bazıları 100 ton ağırlığını bulan taş bloklardan oluşan yapıtlardır.

Reader's Digest Tiahuanaco şehrindeki anıtlar ve taş kalıntılar hakkında, "... Günümüzün en iyi mühendisleri, hala kendilerine bu kadar büyük kaya kütlelerini kesip taşıyarak bir şehir imar edip edemeyeceklerini sormaktadırlar. Devasa bloklar sanki bir metal kalıp kullanılarak kesilmiş gibi..." yorumunu yapmaktadır. (Simone Waisbard, in The World's Last Mysteries, (2nd edition) p. 138, Reader's Digest, 1978)

Tiahuanaco şehrindeki taş yapıtlardan bir örnek. Buradaki tonlarca ağırlığındaki taşların, çelik halatlar ve vinç benzeri inşaat makineleri kullanılmadan taşınması mümkün değildir.

Örneğin bu şehirde duvarlar 100 ton ağırlığındaki kumtaşı blokları üzerine 60 tonluk başka bloklar konularak inşa edilmiştir. Bu duvarların yapılması için büyük ustalık isteyen taş işçiliği kullanılmıştır. Büyük kare taşlar, pürüzsüz oluklarla birleştirilmişlerdir. 10 ton ağırlığındaki taş bloklarda, 2.5 metre uzunluğunda delikler açılmıştır. Kalıntıların çeşitli yerlerinde 1.80 metre uzunluğunda ve yarım metre genişliğinde su kanalları vardır. Bu kanallar, günümüzde dahi eşine az rastlanır bir düzgünlüktedir. Bu insanların, -evrimci yalanlarda öne sürüldüğü gibi- teknolojik imkanları olmadan bu eserleri meydana getirmiş olmaları mümkün değildir. Zira evrimcilerin öne sürdüğü sözde ilkel koşullarda, bu eserlerden tek bir tanesinin dahi oluşturulması için bir insanın ömründen daha uzun bir süre gereklidir. Bu durumda Tiahunaco'nun meydana getirilmesi yüzlerce yıl sürerdi, ki bu da evrimci tezlerin doğru olmadığını göstermektedir.

Tiahuanaco'da en dikkat çekici yapıtlardan biri de Güneş Kapısı'dır. Yekpare taştan meydana getirilen bu eser, 3 metre yüksekliğinde ve 5 metre genişliğindedir. Ağırlığının yaklaşık 10 ton olduğu tahmin edilmektedir. Kapının üzeri çeşitli çizimlerle süslenmiştir. Bu bölgede yaşayanların Güneş Kapısı'nı, nasıl bir yöntem kullanarak inşa ettikleri hala açıklanamamaktadır. Böyle görkemli bir kapının inşasında nasıl bir teknoloji kullanılmıştır? 10 ton ağırlığında kayalar, taş ocaklarından nasıl çıkarılmışlar, nereden hangi tekniklerle taşınmışlardır? Bütün bu işler yapılırken, evrimcilerin iddia ettiği gibi, basit araçlar ve gereçler kullanılmadığı açıktır. Tiahuanaco'nun kurulmuş olduğu bölgenin coğrafi koşulları düşünüldüğünde, herşey çok daha şaşırtıcı bir hal almaktadır. Şehir, normal yerleşim alanlarından kilometrelerce uzakta ve yaklaşık 4 bin metre yükseklikte kurulmuştur. Şehrin bulunduğu yüksek platoda, atmosfer ba-

sıncının deniz seviyesinden neredeyse yarı yarıya düşmesi, oksijen oranının da çok azalması nedeniyle, insan gücü gerektiren işleri yapmak çok daha zor hale gelmektedir.

Tüm bu bilgiler, dünyanın pek çok bölgesinde olduğu gibi burada da geçmişte çok ileri medeniyetlerin yaşadığını dolayısıyla da insanlık tarihinin ileri doğru evrimleştiği iddiasının geçersiz olduğunu göstermektedir.

Ağırlığının yaklaşık 10 ton olduğu tahmin edilen Güneş Kapısı'nın, evrimcilerin iddia ettiği gibi teknolojik imkanları olmayan bir toplum tarafından inşa edilmiş olması imkansızdır. Bu yapıtlar, evrimcilerin insanlık tarihinin ileri doğru evrimleştiği iddiasını geçersiz kılmaktadır.

11 BİN YIL ÖNCE GÖBEKLİ TEPE'DE YAŞAYAN TAŞ USTALARI

Aşağıda soldaki resimlerde görülen taş işçiliği bundan 11 bin yıl önce yaşamış olan insanlara aittir. Bu detaylı şekiller, kendilerini işleyen ustaların sanat zevkini göstermektedir. Ama daha da önemlisi bu sanatçıların o dönemde çeşitli metal aletler kullanarak bu taşları yontmuş olmalarıdır. Bir insanın eline başka bir taş alıp, taşı taşa sürterek resimlerde görülen işlemeleri yapması mümkün değildir. Bu ince işçilik ancak eğe, levye, rende gibi günümüzde de taş işlemeciliğinde kullanılan metall aletler yardımıyla yapılabilir. Alt sağdaki resim de günümüzde taş işlemeciliği yapan bir kişiyi göstermektedir. 11 bin yıl önce yaşamış olan sanatçılar da ancak benzer yöntemler kullanarak bu sanat eserlerini meydana getirmiş olabilirler.

İNKALARIN 20 BİN TON AĞIRLIĞINDAKİ DEV İNŞA TAŞLARI

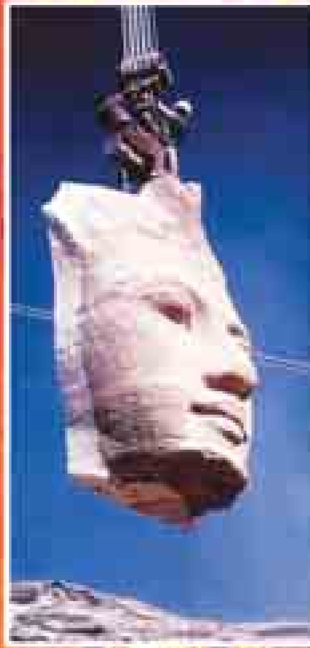
Peru'da Cuzco şehri yakınlarında bulunan antik Sacsahuamán şehrinde, İnkalar tarafından inşa edilmiş bir duvar bulunmaktadır. Duvar özellikle, farklı büyüklük ve şekilde taş bloklar kullanılarak oluşturulmuştur. Bu taş bloklar tonlarca ağırlığındadır ve bunlar yan yana o kadar düzenli yerleştirilmişlerdir ki bugün bile blokların arasına bir parça kağıt sokmak mümkün değildir. Üstelik duvarların hiçbir noktasında sıva veya çimento gibi kaynaştırma maddesi bulunmamaktadır. Bloklar, büyük bir ustalıkla biraraya getirilmiştir. Bu derece büyük taş blokların, birbirlerine monte olabilecek şekilde nasıl kesilip biçimlendirildikleri, günümüz teknolojisiyle dahi anlaşılamamıştır.

Daha da şaşırtıcı olan ise, bu duvarın inşasında kullanılan diğerlerinden daha büyük bir taş bloktur. 5 katlı bir ev büyüklüğünde ve yaklaşık 20.000 ton ağırlığında olan bu taş bloğu, Sacsahuamán'ın kurucularının nasıl hareket ettirmeyi başardıkları halen anlaşılamamıştır. Günümüzün modern makineleriyle böyle şaşırtıcı bir ağırlığı kaldırmak mümkün değildir. Bugün dünyanın en büyük vinci bile bu derece ağır bir yükü kaldırmakta zorlanacaktır. Bu da bize, İnkalar döneminde muhtemelen bugün tahmin bile edemediğimiz ileri bir teknolojinin kullanılmış olabileceğini göstermektedir.

Mimaride Dev Taşlar Kullanmak Ustaca Bir Beceri Gerektirir

On binlerce tonluk taşların kullanılmasıyla meydana getirilen yapılar, günümüzde halen şaşkınlık uyandırmaktadır. Böylesine dev taşlar kullanarak inşaat yapmak için, çelik halatlar kullanan vinçler gibi gelişmiş inşaat makinelerine ihtiyaç vardır. Evrimcilerin iddia ettiği gibi ahşap kütükler, iri halatlar, çabuk kırılabilen bakırdan malzemelerle bu taşların ocaklardan çıkarılması, ne taşınması, yerleştirilmesi, işlenmesi mümkün değildir. Ortadaki küçük resimde, Ramses'in dev heykelinin baş kısmının ancak çelik halatlı büyük vinçlerle taşınabildiği görülmektedir.

Luksor'daki sıra sütunlar, III. Amenhotep tarafından yaptırılmış, Tutankhamon tarafından dekore ettirilmiştir.

Baalbek Jüpiter Tapınağı

Jüpiter Tapınağı olarak adlandırılan bu yapının inşasında da dev taş bloklar kullanılmıştır. Küçük resimde kırmızıyla işaretli olan blok taş, istinat duvarında kullanılan üç büyük bloktan biridir. Bu üç blok taşın her birinin yüksekliği yaklaşık 4.5 metre, genişliği yaklaşık 3.5 metre ve uzunluğu da yaklaşık 19 metredir. Üç taşın ortalama ağırlığı 800 ton civarındadır. Bu derece büyük bir ağırlığın madenden çıkarılıp taşınması, kullanılan inşaat makinelerinin gelişmişliğinin bir göstergesidir.

EVRİMCİLERİN AÇIKLAYAMADIĞI OBELİSKLER

Geçmiş medeniyetlerden günümüze kalan şaşırtıcı izlerden biri de obelisklerdir. Ortalama 20 metre uzunluğunda, tonlarca ağırlıkta olan bu dikili taşların, ocaklardan çıkarılmaları, taşınmaları, üzerlerinin işlenmesi ve bulundukları yerlere yerleştirilmeleri için ileri bir teknolojinin kullanılmış olması gereklidir. Bilinen en büyük obelisklerden biri, MÖ 1400'lü yıllarda Karnak (Mısır)'a dikilmiş olandır. 29.5 metre yükseliğinde, 1.62 metre genişliğinde ve 325 ton ağırlığındadır. Bu irilikte ve ağırlıktaki taşın, tek blok halinde, ocaktan çıkarılması da bulunduğu yere taşınmasıı da ustalık, teknik bilgi ve alt yapı gerektirir. Bunun için bakır ve bronz gibi kolay eğilip bükülen, çabuk kırılan aletlerin kullanılamayacağı, demir ve çelikten yapılmış aletlerin kullanılması gerektiği açıktır. Bu da evrimcilerin, söz konusu dönemde henüz demirin kullanılmadığı, pek çok metalin bilinmediği iddiasını yalanlamaktadır.

Resimde obeliskin tepe noktasında bulunduğu varsayılan kısım, bu dikili taşların paratoner olarak kullanılmış olabileceğine işaret etmektedir.

Resimde Asuvan yakınlarındaki granit ocağında bitirilemeden kalmış olan obelisk görülmektedir. Diğerlerinin iki katı olan bu obelisk, 41.75 metre uzunluğunda ve yaklaşık 1168 tondur. Böylesine dev bir yapının, ocaktan çıkarılıp taşınması için gelişmiş teknoloji kullanılması gereklidir.

PUMA PUNKU'DA EVRİMİ YALANLAYAN BULGULAR

Puma Punku'daki piramit kalıntısını meydana getiren taşların büyüklüğü, görenleri şaşkınlığa düşürmektedir. Piramitin en alt basamaklarını oluşturan bloklardan biri 60x50 metre genişliğinde ve yaklaşık 447 ton ağırlığındadır. Kullanılan diğer taşların da ağırlıkları 100-200 ton arasında değişmektedir. Bu dev taşların, evrimcilerin öne sürdüğü gibi, kütükler üzerinde kalın iplerle çekilerek taşındığı iddia etmek mantıklı bir yorum değildir.

Evrimci arkeolojinin Puma Punku'daki açıklayamadığı bulgulardan biri de, pek çok blok taşın birleşme noktasında bulunan izlerdir. Bu izler, metal mengene izini andırmaktadır. Uzun bir süre, T şeklindeki bu izlerin sıcak kalıpların taş blokların üzerine konularak yapıldığı düşünülmüştür. Ancak daha sonra elektron mikroskobuyla yapılan incelemeler, erimiş metal izlerini ortaya çıkarmıştır. Spektrografik incelemeler ise bu izlerin, % 2.05 arsenik, % 95.15 bakır, % 0.26 demir, % 0.84 silikon ve % 1.70 nikel alaşımından oluşan bir malzemenin izleri olduğunu göstermiştir. Tüm bunlar, geçmiş toplumların inşaatlarında gelişmiş araç gereçler kullandıklarının delilidir. (Graham Hancock, *Heaven's Mirror*, Three River Press, New York, 1998, s. 304)

Puma Punku'da sıkça rastlanan metal mengene izi

Ollantaytambo'daki blok taşlarda görülen metal mengene izi

Kamboçya, Angkor Wat'taki taş yapılardaki metal mengene izi

Sanat ve Bilim Yönünden Muhteşem Bir Medeniyet: Antik Mısır

Antik Mısır, insanoğlunun binlerce yıl önce kurduğu sanat ve bilim yönünden en etkileyici medeniyetlerden bir tanesidir. Eski Mısırlılar, ilkel bir toplumun devamı olamayacak kadar engin bir tecrübeye ve bilgi birikimine sahiptiler. Putperest sapkın bir dine mensup olan Mısırlılar arasında Hz. Nuh döneminden, Hz. İbrahim döneminden gelen sanat bilgisine sahip olan ustalar vardı. Bu Musevi ustalar, geçmiş peygamberler döneminden öğrendikleri bilgileri kullanıyorlardı.

Günümüzde dünyanın pek çok bölgesinde, Mısırlıların ulaşmış olduğu medeniyet seviyesine ulaşılamamıştır. Örneğin bugün Afrika'nın çeşitli bölgelerinde, Güney Amerika'nın bazı yörelerinde, Asya'nın çeşitli topraklarında Mısır da dahil olmak üzere pek çok bölgede, medeniyet seviyesinden çok geri bir yaşam sürülmektedir. Tıp, anatomi başta olmak üzere şehir planlamacılığında, mimaride, güzel sanatlarda, tekstilde çok başarılı olan Mısır medeniyeti, bugün büyük bir takdirle ve hayretle bilim adamları tarafından incelenmektedir.

Tıbbın Kökeni Antik Mısır'da

Eski Mısır'da tıbbın ulaştığı gelişmişlik düzeyi oldukça şaşırtıcıdır. Kazılarda ele geçen bulgular, arkeologların yanı sıra birçok ta-

rihçiyi de hayrete düşürmüştür. Çünkü hiçbir tarihçi MÖ. 3000'lerde yaşamış eski bir medeniyetten böylesine gelişmiş bir teknoloji beklemiyordu. Bugün X-ışınları kullanılarak, mumyalar üzerinde yapılan incelemeler sonucunda Antik Mısır'da beyin ameliyatlarının yapılmış olduğu anlaşılmıştır.[34] Üstelik bu ameliyatlar oldukça profesyonel yöntemler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Cerrahi operasyon geçirmiş mumyaların kafatasları incelendiğinde, ameliyat yerlerinin düzgünce kesilmiş olduğu görülmektedir. Hatta bu insanların ameliyattan sonra hayatta kaldıklarını ispatlayan, kaynamış kafatası kemiklerine rastlanmıştır.[35]

Diğer bir örnek ise bazı ilaçlarla ilgilidir. 19. yüzyılda oldukça hızlı bir ilerleme kaydeden deneysel bilim sonucunda tıp alanında da büyük gelişmeler oldu. Antibiyotiğin keşfi de bu yüzyıldaki gelişmelerden biridir. Aslında bunlara "keşfedildi" demek hata olur, çünkü bu tekniklerin büyük bir bölümü Antik Mısır'da zaten kullanılıyordu.[36]

Mısırlıların tıp ve anatomide ne kadar ileride olduklarını gösteren en önemli eserlerden biri de, kuşkusuz geride bıraktıkları mumyalardır. Mısırlılar mumyalama konusunda yüzlerce farklı teknik kullanmışlardır.

Cansız bedenin binlerce yıl bozulmadan saklanabilmesine olanak

Mısırlıların mumyalama teknikleri, oldukça gelişmiş tıp bilgisine sahip olduklarını gösteren örneklerden biridir.

sağlayan mumyalama işlemi, aslında oldukça karmaşık bir işlemdir. Bu konuda Mısırlıların kullandığı teknik özetle şu şekildedir: İlk önce ölünün iç organları dışarı çıkarılır, burundan beyin alınır, vücut sterilize edilir ve beden natron denilen bir madde ile sarılıp 40 gün bekletilirdi. (Natron; sodyum karbonat, sodyum bikarbonat ve sodyum kloridle, sodyum sülfatın karışımından oluşan bir maddedir.) Daha sonra bu madde vücuttan çıkarılır, kol ve bacaklar gibi vücudun eklemli yerleri çamur ya da kumla sarılır, sonra beden reçineye batırılmış ketenle, kokulu bir çeşit sarı sakızla ve tarçınla sarılırdı. Bir çeşit merhemin vücuda sürülmesinden sonra da ince bir keten tülle örtülürdü.[37]

Mısırlılar mumyalama tekniklerini sadece insanlarda değil, farklı hayvanlarda da denemişlerdir. Antik Mısır'da tıbbın oldukça gelişmiş olduğu, ele geçen arkeolojik buluntulardan ve özellikle mumyalama tekniklerinden açıkça anlaşılmaktadır. Ayrıca unutmamak gerekir ki, vücudun şeklini bozmadan, ölünün tüm iç organlarını çıkartarak mumyalamaları, bu işi yapan insanların, her organın yerini bilecek bir anatomi bilgisine sahip olduklarını göstermektedir.

Mumyalamanın dışında Mısırlılar tarafından 5000 yıl önce kullanılmış olan birçok tıbbi teknik ve alet de yapılan araştırmalarda gün ışığına çıkarılmıştır. Bu konuyla ilgili pek çok detay sıralayabiliriz:

-Mısır'da tıpla ilgilenen rahipler, tapınaklarda çeşitli hastalıkları tedavi ediyorlardı. Mısırlı doktorlar, günümüzdeki gibi farklı alanlarda uzmanlaşmışlardı. Her doktorun kendine ait bir branşı vardı. Göz doktorlarından, dişçilere kadar her konuda ihtisaslaşmış hekimler hizmet veriyordu.

-Mısır'da doktorlar, devlet denetimindeydiler. Eğer hastası iyileşmezse, yahut ölürse devlet bu hatanın sebeplerini soruşturur ve doktorun kullandığı yöntemin kurallara uygun olup olmadığını öğrenirdi. Tedavi sırasında bir ihmalkarlık yapılmışsa, bu durum tespit edilir ve doktora kanunlar çerçevesinde ceza verilirdi.

-Tapınakların her biri, ilaçların hazırlandığı ve depolandığı tam teçhizatlı bir laboratuvara sahipti.

-Bilinen ilk eczacılık uygulamaları, bandaj ve kompres kullanımı örneklerine Mısır'da rastlanmıştır. Smith Papirüsü'nde, keten bezinden yapılan yapışkan bantların yaraları kapamada ne şekilde kullanıldığından bahsedilmektedir. Keten bez, bunun dışında bandaj için de uygun bir malzemeydi.

-Arkeolojik bulgulardan, Mısır'daki tıbbi uygulamaların tamamına ait detaylı bir tablo ele geçmiştir. Bununla beraber, her biri kendi alanında ihtisaslaşmış 100'den fazla doktorun ismi ve ünvanı da bulunmuştur.

-Ayrıca Kom Ombo'daki bir başka tapınak duvarındaki rölyefin içine oyuk açılmış ve buraya cerrahi aletlerin kutusu yerleştirilmiştir. Bu kutunun içinde büyük metal bir makas, cerrahi bıçaklar, testereler, sondalar, spatulalar, küçük kancalar ve pensler mevcuttu.

-Teknikler çok sayıda ve çok çeşitliydi. Kırıklar, çatlaklar tam olarak oturtuluyor, kırık tahtaları kullanılıyor ve yaralar dikişle kapatılıyordu. Mumyaların çoğunda çok başarılı bir biçimde tedavi edilmiş kırıklara rastlamak mümkündür.

-Mumyalarda herhangi bir cerrahi dikiş izine rastlanmamasına rağmen yara dikilmesi ile ilgili Smith Papirüsü'nde (bu papirüsün tamamı tıpla ilgilidir) on üç referans mevcuttur. Bu, Mısırlıların estetik yara dikimini de başarmış olduklarına işaret etmektedir. Yara dikiminde keten iplik kullanılıyordu. İğneler ise muhtemelen bakırdandı.

-Mısırlı doktorlar, steril yaralar ile enfeksiyonlu yaraları ayırt edebiliyorlardı. Enfeksiyonlu yaraların temizlenmesinde keçi yağı, köknar yağı ve ezilmiş bezelyeden oluşan bir karışım kullanıyorlardı.

-Penisilin ve antibiyotiğin bulunuşu oldukça yenidir. Fakat Eski Mısırlılar bu tür tedavilerin ilk organik versiyonlarını kullanıyorlardı. Ayrıca, Mısırlılar antibiyotiğin farklı çeşitlerini biliyorlardı.

Belli türdeki hastalıklara uygun reçeteleri yazıyorlardı.[38]

Görüldüğü gibi Mısır medeniyeti tıp konusunda oldukça önemli adımlar atmış, tedavi yöntemleri geliştirmiş, uzman doktorlar yetiştirmiştir. Yapılan kazılarda, tıp alanında sağlanan bu önemli başarıların yanı sıra, Mısırlıların şehir planlamacılığı ve mimari gibi konularla da çok ilgili oldukları ortaya çıkmıştır.

Mısır Firavunu Tutankhamun'un cesedi, içiçe geçen iki tabut içinde muhafaza ediliyordu.

Smith papirüsü - Bu papirüste, Antik Mısırlıların, ketenden yapılmış yara ve sargı bantları kullandıkları anlatılmaktadır.

Eski Mısır'da Gelişmiş Metalurji

Metalurji en genel anlamıyla, gerekli hammaddeler kullanılarak metal ve alıaşımlarının üretilmesi, saflaştırılması, şekillendirilmesi ve korunmasını içeren bilim ve teknoloji dalıdır. Eski Mısır medeniyeti incelendiğinde, bundan yaklaşık 3000 - 3500 yıl önce, Mısırlıların başta altın, bakır, demir olmak üzere çeşitli maden ve metallerin çıkarılması ve işlenmesi konusunda uzman oldukları görülmektedir. Metalurjinin gelişmiş olması, Antik Mısırlıların, cevherlerin bulunması, çıkarılması, işlenmesi alanlarında ileri bir teknolojiye ve aynı zamanda gelişmiş bir kimya bilgisine sahip oldukları anlamına da gelmektedir.

Yapılan arkeolojik çalışmalar MÖ 3400 yıllarında Mısırlıların bakır cevherleri hakkında detaylı çalışmalar yaptıklarını ve metal alaşımları meydana getirdiklerini ortaya koymuştur. Dördüncü Hanedanlık döneminde (MÖ 2900 yılları), madenlerin araştırma ve işletmesinin en yüksek düzey yetkililer tarafından takip edildiği ve Firavunların oğulları tarafından denetlendiği bilinmektedir.

Bakırın yanı sıra, eski Mısırlıların sıkça kullandıkları madenler ve metaller arasında demir de vardı. Bronzun üretimi için tin, camların renklendirilmesinde de kobalt kullanılıyordu. Mısır'da bulunmayan metaller ise başta İran olmak üzere diğer bölgelerden getirtiliyordu.

Antik Mısırlıların en çok kullandıkları ve değer verdikleri maden ise altındı. Mısır'da ve Antik Mısır'ın sınırları içinde olan bugünkü Sudan'ın belli bölgelerinde, eski Mısırlılara ait olduğu tahmin edilen yüzlerce altın maden yatağı bulunmuştur. Apollinopolis yakınlarındaki bir altın madeninin planının bulunduğu MÖ 14. yüzyıla ait bir papirüs, eski Mısırlıların altın madenleri konusundaki profesyonelliklerini ortaya koymuştur. Papirüste yer alan bilgilere göre, maden çevresinde sayısı 1300'den fazla evin yalnızca madende çalışanların konaklaması için inşa edildiği anlatılmaktadır. Antik Mısır'da

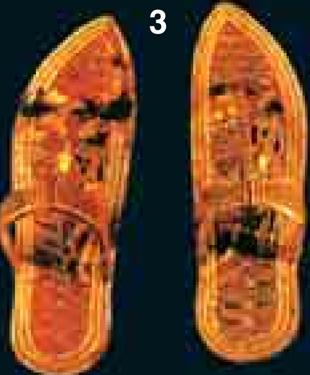
altın işlemeciliği ve mücevher sanatının önemi, bu bilgilerden anlaşılmaktadır. Nitekim arkeolojik kazılarda bulunan, yüzlerce altından yapılmış, kullanım ve süs eşyası da, eski Mısırlıların altın madenciliği ve işlemeciliği konusundaki uzmanlıklarının bir göstergesidir.

Tüm bu bilgiler eski Mısırlıların maden yataklarını tespit edebilecek, bu yataklardan madeni çıkarabilecek, çıkan madeni işleyebilecek, ayrıştırabilecek ve yeni metaller oluşturabilecek bilimsel bilgiye ve teknolojiye sahip olduklarını göstermektedir.

1

(1,2) Altın, gümüş ve yarı değerli taşlardan yapılmış çok ince işlemeli kralın göğüs zırhları.

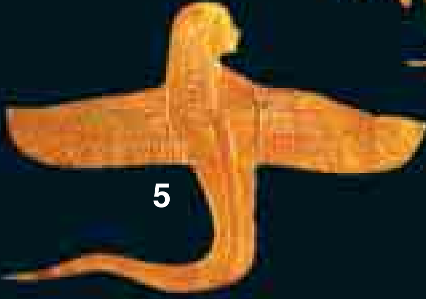

2

3

(3) İnce işlemeli sandalet

4

(4) Sert altından yapılma, uzun uçlu küçük ibrik, sağlamlığını ve parlaklığını halen korumaktadır.

(5) Tutankhamun mumyasının boynunda bulunan bu kolyenin üzerinde çok ince altın işçiliği vardır. Bunun yanı sıra firavunun mumyasında, 150 tane mücevher ve kolye daha bulunmaktaydı.

(6) Kalın altın varakla kaplanmış ve gümüş varaklı bir kızağın üzerine yerleştirilmiş tahta muhafaza.

(7) Tanis'te bulunan altın, lacivert taşı ve turkuazdan yapılmış göğüs zırhı.

Mücevherlerdeki ince işçilik, profesyonel altın işleme malzemelerinin kullanıldığını göstermektedir. Gerekli araç gereç olmadan bu derece ince işlemecilik yapılamaz. Mısırlıların altın işçiliğinin kalitesinin ve inceliğinin, günümüz işlemeceliğinden hiçbir farkı yoktur.

Şehir Planlamacılığı ve Alt Yapının Eski Mısır'daki Önemi

Mısır'ın kuru bir iklime sahip olması, bugün bize bu medeniyetten geriye pek çok ipucu bırakmıştır. Arkeolog Arthur Evans, MÖ 1600'de donanmasıyla denizlere hükmeden bir hükümdar yaşadığını ve bu dönemde genel refahın bir hayli yüksek olduğunu, estetiğin öneminin oldukça arttığını, giyim kuşamın bir zevk ve incelik haline dönüştüğünü saptamıştı. Evans, bulduğu şeylerin tümünü "modern" sıfatıyla nitelendiriyordu. Yine modern olarak tanımladığı saray büyüklüğündeki bir binada, yeraltı su yolları, lüks yıkanma yerleri, havalandırma tertibatı,

Antik Mısırlıların gelişmiş medeniyetinin en önemli göstergelerinden biri de hiç şüphesiz mimari ve mühendislik bilgileriydi.

kanalizasyon şebekesi ve süprüntü kuyuları bulmuştu. Bunların günümüz şehir planlamacılığından hiçbir farkı yoktu.

Kuşkusuz böyle bir plan ve bina yapısı, gelişmiş bir mimari ve mühendislik bilgisini gerektirir. Yer altından yol yapıldığında statiğin ölçülmesi, nerelere kirişler konması gerektiğinin saptanması, ne kadar derine inileceğinin ve ne kadar uzunlukta yol alınacağının belirlenmesi, havalandırmanın nerede, nasıl etkili olacağının hesaplanması, temiz ve kirli suların birbirine karışmadan nakledilebilmesi gibi birçok detayın ince ince düşünülmesi ve en önemlisi de bunların yapımında hiçbir hatanın meydana gelmemesi gerekir. Tüm bu teknikleri Mısırlılar biliyorlardı. Elimize ulaşan bilgiler bu gerçeği açıkça kanıtlamaktadır.

MÖ 3000'lerde Mısırlıların kullandıkları mimari teknikleri ve altyapı sorununa yaklaşımları, son derece profesyonel ve sorunları çözmeye yöneliktir. Kurak bir ülke olan Mısır için suyun önemi çok büyüktür. Nitekim bu konuda da kalıcı çözümler bulmuşlardır. Alt yapıyla ilgili olarak, Mısırlıların geliştirdikleri en önemli projelerden birisi suyu korumak için inşa ettikleri depolardır.

Kızıldeniz'e varıldığı zaman Fayyum vahasındaki bataklıkta, büyük bir su deposunun varlığı keşfedilmiştir. Bugünkü Kahire'nin seksen kilometre güneyindeki Moris Gölü, Mısırlılar tarafından, Nil'in suyunu bir kanal aracılığıyla depolamak amacıyla yapılmıştır. Bu su haznesinin yakınlarına ise ev ve mabetler inşa edilmiştir.[39] Antik Mısır'da hayatın belli bir bölgede sürekliliğini sağlayabilmek için suni göletler inşa edilmiştir. Bu sayede Nil'in suyu bu göletlerde biriktirilerek Mısır çöllerinde ileri bir medeniyet inşa edilebilmiştir.

Mısırlıların tıbbi bilgileri, şehir planlaması, mühendislik bilgileri ve uygulamaları son derece ileri bir medeniyete sahip oldukla-

rını gösteren önemli delillerden birkaçıdır. Bu bilgi ve uygulamalar, evrimcilerin iddia ettiği, "toplumların ilkelden medeniye doğru ilerledikleri" tezini bir kez daha yerle bir etmektedir. Günümüzden yaklaşık 5000 yıl önce yaşayan bir toplum, günümüzdeki çeşitli toplumlardan, hatta günümüzde bu topraklarda yaşayan bazı topluluklardan dahi daha ileri bir medeniyet seviyesine sahiptir ve bu durumun evrimle açıklanabilmesi mümkün değildir. Kuşkusuz, Mısırlıların bu yüksek medeniyeti yaşadığı dönemde, dünyanın farklı bölgelerinde daha geri medeniyetler, daha ilkel koşullarda yaşayan insanlar da var olmuştur. Ancak bunların hiçbiri, ne daha az insan özelliklerine sahiptir, ne de sözde maymunsu özelliklere. Antik Mısırlılar da, Antik Mısırlılarla aynı dönemde ilkel koşullarda yaşayan insanlar da, bundan yüz binlerce yıl önce var olmuş insan toplulukları da, günümüz insanı da tüm özellikleriyle hep insan olarak var olmuşlardır. Kimi toplumların daha ileri kimilerinin ise daha geri koşullarda yaşamış olmaları, Darwinistlerin iddia ettikleri gibi, onların asla hayvanlardan meydana gelen bir tür olduğunu veya birinin diğerinden evrimleştiğini göstermez. Bu bilime, akla ve mantığa aykırı bir yorumdur.

Antik Mısırlıların Tekstildeki Başarıları

Eski Mısır'da keten kumaşı dokuması yapılırdı. MÖ 2500'den kalan kumaş parçalarından anlaşıldığına göre, o dönemde gerek iplik bükümü, gerekse dokuma tarzı bakımından çok kaliteli kumaşlar üretilmiştir. Fakat her şeyden önemlisi bu kumaşların dokumasındaki detaylardır. Günümüzde teknoloji yardımıyla donatılmış makinelerde üretilebilen ince iplikleri Mısırlılar, MÖ 2500 tarihlerinde üretmiş ve keten iplikten dokunmuş kumaşları, mumyalama işle-

minde kullanmışlardır. Bu kumaşlardaki ince dokuma, antik Mısırla ilgilenen bilim adamlarını hayrete düşürmüştür. Büyüteçle sayılabilen dokumalardaki ipliklerin inceliği, bugün makine ile dokunan ipek kumaşlar ayarındadır.[40] Günümüzde dahi bu kumaşların kalitesi meşhurdur ve Mısır keteni günümüzdeki ününü MÖ 2000'lerde yaşamış olan Antik Mısır halkından almıştır.[41]

Antik Mısır dönemine ait, keten üzerine yapılmış resimlerden örnekler.

Matematikte İleri Seviye

Mısır'da rakamlar çok eski zamanlardan itibaren kullanılıyordu. MÖ 2000 yılına ait birtakım aritmetik problemlerini açıklayan papirüsler ele geçmiştir. Bu dokümanlar, Kahun, Berlin ve Rhind papirüsleri diye bilinmektedir. Bu belgelerde, ölçülerin ne gibi esaslara göre yapılacağı örneklerle belirtilmiştir. Mısırlılar, Pisagor Teoremi'ni, ölçüleri 3-4-5 olan bir üçgenin dik üçgen olduğunu biliyor ve bundan inşa ölçümlerinde faydalanıyorlardı.[42]

Rhind papirüsü

Ayrıca Mısırlılar, yıldızlarla gezegenler arasındaki ayrımı da biliyorlardı. Astronomi ile ilgili çalışmalarına görülmesi çok zor olan yıldızları da eklemişlerdi.

Diğer taraftan Mısırlıların hayatı, Nil'in yükselme ve alçalmasına bağlı olduğundan, bu durumu daima ölçmeleri ve kontrol etmeleri gerekliydi. Hükümdar, Nil'in yükselme ve alçalmasını kaydettirmek için, bir "Nilometre" yaptırmış ve bu işle uğraşmak üzere memurlar tayin etmişti.[43]

Sırlarla Dolu İnşa Teknolojisi

Antik Mısır'da inşa edilen ve günümüzde hala büyük bir hayranlıkla izlenen en önemli eserler gizemli piramitlerdir. Bu piramitlerin en ihtişamlısı olan "Büyük Piramit" şimdiye kadar dünya üzerinde inşa edilmiş en büyük taş yapı olarak kabul edilir. Bu piramitin nasıl inşa edildiği konusunda Herodot zamanından itibaren bir-

çok tarihçi ve arkeolog, çeşitli teoriler ortaya atmıştır. Kimileri bu piramitin yapımı sırasında kölelerin çalıştırıldığını ve rampa tekniğinden basamaklı piramite kadar birçok yöntemin kullanıldığını savunmuştur. Bu yöntemlerin karşımıza çıkan manzarası şöyledir:

-Bu piramidi kölelerin inşa etmiş olma ihtimali durumunda, çalışan köle sayısının 240.000 gibi olağanüstü bir rakam olması gerekirdi.

-Eğer inşa tekniği olarak rampa yöntemi kullanılmış olsaydı, piramitin yapımı bittikten sonra bu rampanın yıkılması için yaklaşık 8 yıl gerekirdi. Mısır bilimcisi Garde-Hansen'e göre bu, oldukça saçma bir teoriydi. Çünkü bu rampanın yıkılmasından sonra geride kalan dev moloz artıklarını bir yerlerde görmemiz gerekirdi. Ama böyle bir delile hiçbir yerde rastlanmamıştır.[44]

Garde-Hansen, diğer teorisyenlerin önemsemediği bazı yönleri ele almış ve şunları söylemiştir:

> Piramidi ziyaret ettiğinizde şaşırtıcı görüntüleri gözünüzün önüne getirmeye çalışın: 5000 yıl önceki taş ocağı işçisi, günde, piramitlerin inşasında kullanılan 330 taş blok üretiyor. Suyun bastırdığı mevsimde, günde 4000 blok Nil nehrinin üzerinde taşınıyor ve Giza platosuna gelindiğinde bu taşlar platodan yukarıya taşınarak, piramidin inşa edileceği bölgeye ulaştırılıyor. Eğer bu şartlar altında taşıma işlemi gerçekleşiyor olsaydı, dakikada 6.67 blok taşınması gerekirdi. Bu sonuç, sunulan teorinin geçersizliği için yeterli bir rakamdır.[45]

-Tüm bunların yanında, piramidin bir yüzeyinin alanının yaklaşık olarak 2.5 hektar olduğu düşünülürse, her bir yüzeyin yaklaşık olarak 115.000 kaplama taşıyla kaplanmış olması gerekir. Bu taşlar da öylesine itinayla yerleştirilmiştir ki, taşlar arasında bırakılan mesafe bir kağıdın geçmesine olanak vermeyecek derecede dardır.[46]

Tüm bunlar piramitlerin yapımlarıyla ilgili sırların günümüz bilim ve teknolojisiyle dahi çözülemediğini gösteren bilgilerden bazılarıdır.

GİZE'DEKİ PİRAMİTLERLE İLGİLİ ÇARPICI BİLGİLER

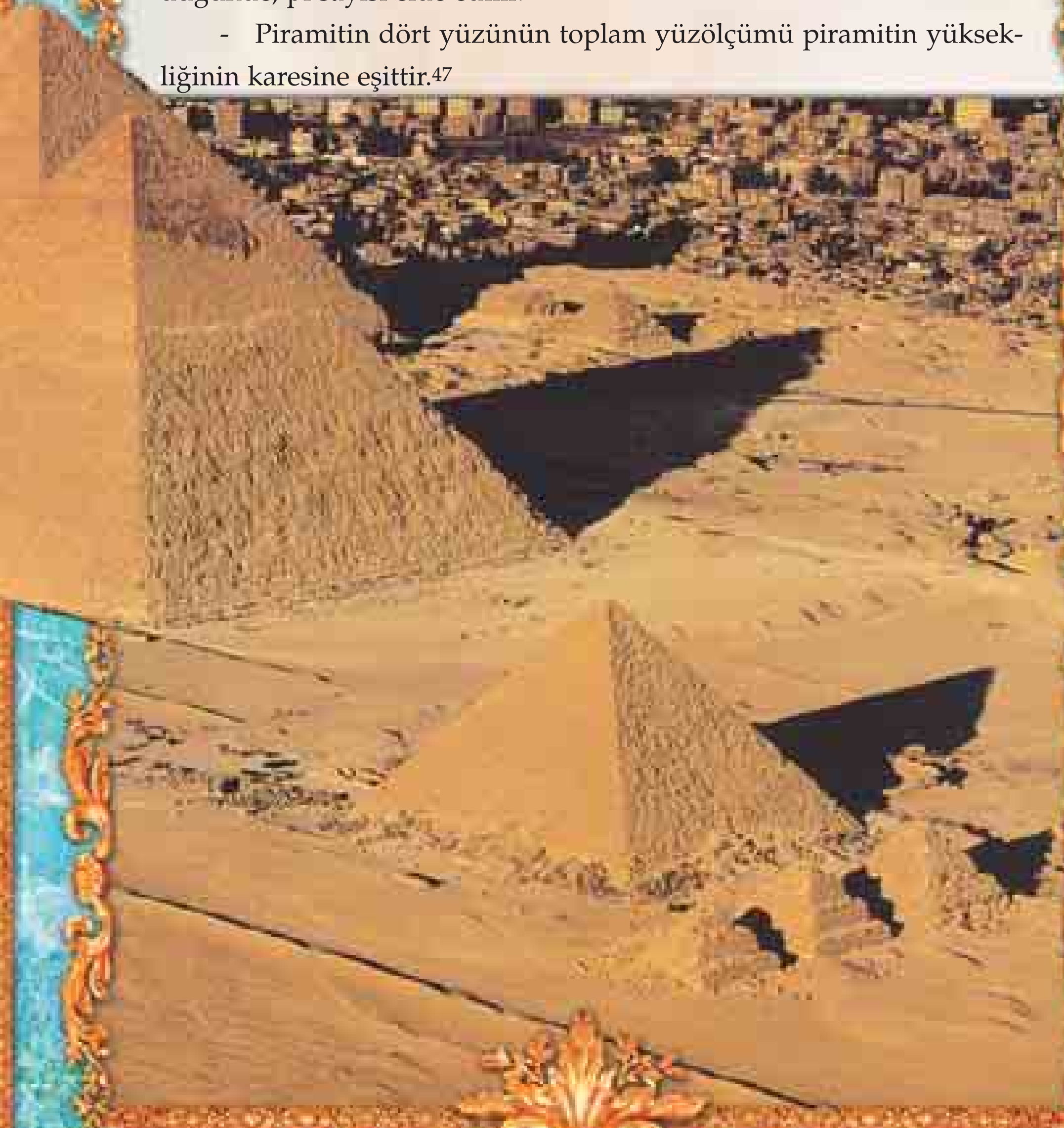
Gize'deki piramitlerle ilgili yapılan bazı matematiksel araştırmalar, eski Mısırlıların çok gelişmiş bir matematik ve geometri bilgileri olduğunu göstermektedir. Bu hesaplamalara göre, piramitleri planlayanların matematik ve geometri bilgisi dışında, dünyanın ölçüleri, çevresi, ekseni ve bu eksenin eğimi gibi bilgilere de sahip olmaları gereklidir. MÖ yaklaşık 2500'lü yıllarda inşasına başlanan piramitlerle ilgili bu bilgiler, büyük matematik bilginleri Pisagor, Arşimet ve Öklid'den dahi 2000 yıl önce bu piramitlerin inşa edildiği göz önünde bulundurulursa, çok daha çarpıcı bir hal almaktadır:

- Piramitin açıları Nil deltasını iki eşit yarıya böler.
- Gize'nin üç piramiti aralarında, bir Pisagor üçgeni oluşturacak biçimde düzenlenmişlerdir. Bu üçgenin kenarlarının birbirlerine oranları 3:4:5'tir.
- Piramitin yüksekliğiyle çevresi arasındaki oran bir dairenin yarı çapıyla çevresi arasındaki orana eşittir.
- Piramit dev bir güneş saatidir. Ekim ortasıyla Mart başı arasında düşürdüğü gölgeler mevsimleri ve yılın uzunluğunu gösterir. Piramiti çevreleyen taş levhaların uzunluğu, bir günün gölge uzunluğuna eşittir.
- Piramitin dikdörtgen biçimindeki tabanının normal kenar uzunluğu 365,342 Mısır endazesine (dönemin ölçü birimi) denk gelir. Bu sayı

günümüzde de kullanılan güneş yılının günlerinin sayısına oldukça yakındır. (Günümüzde güneş yılının gün sayısı 365,224 olarak hesaplanmaktadır.)

- Büyük Piramitle dünyanın merkezi arasındaki uzaklık, Kuzey Kutbuyla piramitin arasındaki uzaklığa eşittir.
- Piramitin tabanının yüzeyi, anıtının yarısının iki katına bölündüğünde, pi sayısı elde edilir.
- Piramitin dört yüzünün toplam yüzölçümü piramitin yüksekliğinin karesine eşittir.[47]

Piramitler Tekrar İnşa Edilmek İstense...

1978'de Amerika'daki, Indiana Limestone Institute of America Inc. (dünyada kireçtaşı ocakları konusunda en büyük ve en uzman kuruluş), bugün Büyük Piramit gibi bir piramit inşa edilmek istense, insan gücü ve materyallerin ne olması gerektiği hakkında bir araştırma yapmıştır. Sonuç oldukça düşündürücüdür; şirket yetkilileri, piramitlerin inşasındaki zorluğu şöyle açıklamaktadırlar:

> Eğer mümkün olan gücü maksimuma çıkartsak, bu da bugünkü üretimi üç katına çıkartmak anlamına gelir ki, bu kadar kireçtaşını ocaktan çıkarmak ve transfer etmek ancak 27 yıl sürer. Üstelik tüm bu çalışmalar Amerika'nın üstün teknolojisiyle yani hidrolik çekiçler, elektronik kristal başlı testereler kullanılarak yapılabilir. Bu büyük çaba, sadece kireçtaşını madenden çıkarmak ve onu taşımak için kullanılacaktır. Ve buna, Büyük Piramit'in inşası için gerekli olan laboratuvar testleri ve bunun gibi ön çalışmalar dahil değildir.[48]

Keops Piramiti ortalama 2.5 milyon taş bloktan oluşmaktadır. Günde on bloğun üst üste konulduğu varsayılırsa -ki bu işçilerin olağanüstü bir çaba göstermelerini gerektirecektir- 2.5 milyon taşın 664 yılda yerlerine konulduğu ortaya çıkar. Oysa, söz konusu piramitin ortalama 20-30 yıl içinde yapılmış olduğu düşünülmektedir. Bu basit hesap dahi, Mısır piramitlerinin yapımında tahmin edilenden farklı ve üstün bir teknolojinin kullanıldığını ortaya koymaktadır.

Peki Antik Mısır'da bu dev piramitler nasıl inşa edilmiştir? Kayalık taraçalar hangi güçle, hangi makinelerle, hangi teknikle düzleştirilmiştir? Kaya mezarları hangi imkanlarla kazılmıştır? İnşaat sırasında aydınlatma nasıl sağlanmıştır? (Piramitlerin ve mezarların duvarlarında ve tavanlarında, herhangi bir kararma ve is izine rastlanmamıştır.) Taş bloklar taş ocaklarından nasıl çıkarılmış, farklı şekillerdeki taşların kenarları nasıl düzleştirilmiştir? Tonlarca ağırlığındaki bu taşlar nasıl taşınmış ve birbirlerine santimetrenin binde biri gibi bir yakınlıkta nasıl birleştirilmiştir? Bu sorular daha da artırılabilir. Peki bu sorular evrimcilerin insanlık tarihi yanılgısıyla akılcı ve mantıklı bir şekilde cevaplanabilir mi? Elbette hayır.

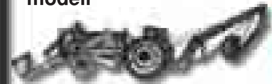
Antik Mısır'da, sanatıyla, tıbbıyla, mimarisi ve kültürüyle dev bir medeniyet kurulmuştur. Mısırlıların geride bıraktıkları eserler, kullandıkları tedavi yöntemleri, sahip oldukları bilgi birikiminin ve tecrübenin en önemli delillerindendir. Bugün bazı bilim adamları, tarihin evrimi iddiasına göre piramitleri yapması oldukça zor olan Mısırlıların eserlerinin, uzaylılar tarafından yapıldığını dahi iddia edebilmektedirler.

Geçmiş toplumların dev taş bloklar kullanarak inşa ettikleri binalar, günümüzün modern inşaat makinelerine benzer makinelerin o dönemlerde de kullanılmış olduğuna işaret etmektedir. Altından yapılmış olan bu süs eşyasının da inşaat makinelerine olan benzerliği dikkat çekicidir. Bu parça, 1920'lerde Panama'da bulunmuştur. Kolye ucu olarak kullanıldığı tahmin edilmektedir. Bu ve benzeri bulgular, evrimcilerin geçmiş toplumların tamamen ilkel oldukları yönündeki iddialarını yalanmaktadır. Tarih boyunca teknolojide ilerleme ve bilgi birikimi olduğu açıktır, ancak bu geçmişte hayvani koşullarda yaşandığı anlamına gelmemektedir. Geçmiş toplumlar da ihtiyaçlarına uygun keşifler yapmışlar, cihazlar geliştirmişler, makineler kullanmışlardır.

Dönemin muhtemel vinç modeli

Günümüz vinç modeli

Elbetteki "piramitleri uzaylılar inşa ettiler" iddiası, demagoji ile bile bir açıklama yapamadıklarında evrimcilerin sığındıkları son derece akıl ve mantık dışı bir iddiadır. Her şeyden önce buna dair en ufak bir bilgi veya delil dahi bulunmamaktadır. Evrimciler tesadüflerle veya hayali evrimsel süreçle açıklama yapamayacaklarını anladıkları zaman hemen "uzaylılara" sığınmaktadırlar. Nitekim canlılığın yapı taşını oluşturan ilk proteinin ve hücrenin çekirdeğindeki DNA'nın, tesadüfen cansız maddelerden meydana gelemeyecek kadar kompleks ve olağanüstü bir yapıya sahip olduğunu anladıklarında şöyle gülünç bir iddiada bulunmuşlardır: "İlk canlı organizmayı dünyaya uzaylılar getirip bıraktılar." Bazı evrimci bilim adamları tarafından savunulan bu iddianın saçmalığı elbette ki evrimcilerin içine düştükleri çaresizliğin göstergelerindendir.

Mısır'da kurulan medeniyet ve tarih boyunca kurulan diğer tüm medeniyetlerin her biri akıl ve irade sahibi insanlar tarafından kurulmuştur. Üstelik bunlar çok eski dönemlere ait medeniyetlerdir. Bugün Mısır'ın MÖ 3000 yılındaki eserlerini inceleyerek hayranlığımızı dile getiriyoruz ve bilim adamları ve konuyla ilgili uzmanlar bu eserlerin nasıl meydana getirilmiş olabileceğini tartışıp araştırıyorlar. Ancak şu nokta çok önemlidir; Mısır'da bugün izlerine rastlanan 5000 yıl önceki medeniyet, elbette ki binlerce yılın tecrübe ve bilgi birikimi ile oluşmuştur. Yani bu medeniyetin kökleri daha da öncesine dayanmaktadır. Dolayısıyla evrimcilerin ve tarihin evrimine inananların iddia ettikleri gibi ilk çağlarda ilkel ve konuşma yeteneğinden yoksun, sadece hayvan avlayarak geçimini sağlayabilen, yarı hayvan insanlar yoktu. İnsan ilk yaratıldığı günden bu yana, günümüz insanının sahip olduğu zeka, estetik anlayışı, kavrayış, bilinç ve ahlak gibi tüm insani özelliklere sahipti.

Tutankhamun döneminden bir kesit. Eser Kahire'deki Mısır Müzesi'nde sergileniyor.

ANTİK MISIR MEZARLARINDA BULUNAN PLANÖR MODELİ

Pek çok medeniyetin geride bıraktığı izlerde, hava ulaşımının bilinenden çok daha eski dönemlerde kullanıldığı anlaşılmaktadır. Mayaların kalıntılarında, Mısır piramitlerindeki resimlerde, Sümer yazıtlarında bu durum açıkça görülmektedir. Kalıntılardan anlaşıldığı kadarıyla bundan binlerce yıl önce de insanlar, planörler, uçaklar, helikopterler benzeri araçları yapmakta ve kullanmaktaydılar.

ARKADAN GÖRÜNÜŞ

YANDAN GÖRÜNÜŞ

ÜSTTEN GÖRÜNÜŞ

MÖ 200 yılına ait olduğu tahmin edilen ahşap planör modeli.

Kuran-ı Kerim ayetlerinde de geçmiş dönemlerde hava ulaşım aletlerinin kullanılıyor olabileceğine işaret edilmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik)... (Sebe Suresi, 12)

Bu ayet-i kerimede ulaşılması oldukça uzak olan mesafelere, Hz. Süleyman döneminde kısa sürede ulaşılabildiğine dikkat çekiliyor olması muhtemeldir. Bu ulaşım, günümüzdeki uçak teknolojisine benzer bir teknoloji kullanılarak, rüzgarla hareket eden vasıtalar meydana getirilmesiyle gerçekleşmiş olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Geçmiş medeniyetlerinin hava ulaşımını kullandıklarına işaret eden delillerden biri, Mısır'da bulunan planör modelidir. 1898 yılında arkeologlar tarafından bulunan bu planör

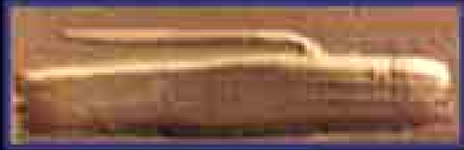

modelinin MÖ 200 yıllarında yapılmış olduğu ortaya çıkarılmıştır. Bundan yaklaşık 2200 yıl öncesine ait bir planör modelinin ortaya çıkarılması elbette olağanüstü bir durumdur. Bu, evrimci tarih anlayışını temelden sarsan arkeolojik bir buluştur. Söz konusu modelin teknik özellikleri incelendiğinde ortaya çok daha ilginç bir manzara çıkmaktadır. Bu ahşap model, günümüzün en ileri teknolojisiyle yapılan Concorde uçaklarda olduğu gibi, hızdan minimum kayıpla maksimum yük taşıyabilecek şekilde tasarlanmıştır. Bu durum, Antik Mısırlıların çok iyi aerodinamik bilgisine sahip olduklarını da göstermektedir.

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terk edilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir).
(Hac Suresi, 45)

ANTİK MISIR'DA ELEKTRİK VAR MIYDI?

Dendera'daki Hathor Tapınağı'nda bulunan bazı duvar resimleri, Antik Mısırla ilgili oldukça ilginç bir bilgiyi gün yüzüne çıkarmıştır. Resimde yer alan figürler, Antik Mısırlıların elektriği bildiği ve kullandığı ihtimalini gündeme getirmiştir. Söz konusu resim dikkatlice incelendiğinde, tıpkı günümüzdeki gibi yüksek voltaj yalıtımının o günlerde de kullanıldığı görülür: Ampul görünümündeki şekil dikdörgen bir sütun (bu sütun izolatör olarak kullanıldığı tahmin edilen ve ced sütunu olarak adlandırılan bir sütundur) tarafından desteklenmektedir. Resim-

Dendera'daki Hathor Tapınağı'nın duvarlarında bulunan bu resimlerde görülen figürlerin günümüzde kullanılan ampullerle olan benzerliği bilim adamlarını hayrete düşürmüştür.

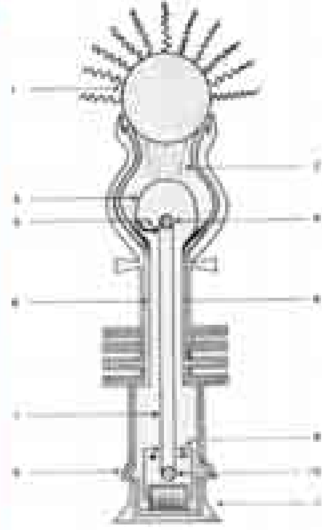

Mısır hiyerogliflerinde sıkça rastlanan ced sütunu, bir tür elektrik malzemesini sembolize ediyor olabilir. Ced sütunu, jenaratör görevi görüyor ve bu şekilde aydınlatma sağlanıyor olabilir.

deki şeklin günümüz elektrik lambalarıyla olan bu şaşırtıcı benzerliği, çok dikkat çekicidir. Tunsten ışığının kaşifi olan Dr. Colin Fink, Mısırlıların bundan yaklaşık 4300 yıl öncesinden, zıt kutupla bakıra elektrik kaplamayı bildiklerini söylemektedir. Bu kaplama, kendisinin 1933 yılında sülfürü kullanarak denediği bir yöntemdir.[49]

Resimde tarif edilen bu sistemin ışık yayıp yaymadığı, bilim adamları tarafından denenmiştir. Avusturyalı elektrik mühendisi Walter Garn, kabartmada yer alan resmi çok detaylı olarak incelemiş, resimdeki ampulü, yılanlı teli, duyu, ced sütunu olarak kullanılan izolatörün aynısını yapmıştır. Ve ortaya çıkan sistem etrafı aydınlatmış, yani ışık yaymıştır.[50]

Mısır'da elektriğin kullanılmış olabileceğini gösteren delillerden biri de piramitlerin iç duvarlarında hiç is izinin bulunmamasıdır. Eğer evrimci arkeologların iddia ettiği gibi, aydınlatma için meşale ve benzeri malzemeler kullanılmış olsaydı duvarlarda mutlaka is olması gerekirdi. Ancak piramitlerin en içteki dehlizlerinde dahi böyle bir is izi yoktur. Gerekli aydınlatma sağlanmadan, inşaatın devam etmesi, daha da önemlisi duvarlardaki gösterişli resimlerin yapılabilmesi mümkün değildir. Bu da Mısır'da elektriğin kullanılmış olma ihtimalini güçlendirmektedir.

Sümer Medeniyeti

Darwinist bilim adamları insanlık tarihinin sözde evrimini anlatırlarken, çok önemli bir konuda daha aciz kalmaktadırlar. Bu da insanlığın üniversiteler, hastaneler, fabrikalar, devletler kurmasına, besteler yapmasına, olimpiyatlar düzenlemesine, uzaya gitmesine vesile olan, kısaca insanı insan yapan en önemli özelliklerinden biri olan "akıldır."

Evrimciler insan aklının, sözde yaşayan en yakın akrabası şempanzelerle ayrıldıktan sonra yaşanan süreçte evrimleşerek bugünkü halini aldığını iddia ederler. Aklın sözde evriminde var olduğunu iddia ettikleri sıçramaları ise beyinde meydana gelen rastlantısal değişimlere ve alet yapımı yeteneğinin geliştirici etkisine dayandırırlar. Bu iddialarını televizyon belgesellerinde, dergi ve gazete yazılarında sık sık karşımıza çıkarır ve önce taştan bıçak, sonra da mızrak yapmayı öğrenen maymun adamların hikayesini anlatırlar. Ancak bu propaganda geçersizdir. İnsanlara aktarılan senaryolar bilimsel gösterilmeye çalışılmalarına karşın tamamen bilim dışıdır ve tek kaynakları Darwinist ön yargılardır. Ve kuşkusuz en önemlisi, insan aklının maddeye indirgenemez oluşudur. Bu gerçek materyalizmin geçersizliğini belgeleyerek aklın evrimi iddialarını temelinden yıkmaktadır.

Gerçekte aklın evrimle ortaya çıktığını iddia eden evrimciler, ilkel bir akıl seviyesine sahip olmanın neye benzediğini kişisel olarak tecrübe etme ve sözde evrimsel süreçteki şartları tekrarlama imkanına sahip değildirler. Evrimci yayınlarıyla bilinen *Nature* dergisinin editörü Henry Gee, bir evrimci olmasına karşın bu tür iddiaların bilim dışı olduğunu açıkça kabul etmektedir:

> Mesela, insanın evriminin, vücudun duruşu, beyin hacmi ile ateş, alet kullanımı gibi teknolojik başarılar ve lisanın ortaya çıkmasını sağlayan el-göz koordinasyonundaki gelişmelere bağlı olarak geliştiği söylenir. Ancak bu gibi senaryolar subjektiftir. Deneylerle asla test edilemezler, öyleyse bilimsel değildirler. Genelde kullanımda olmaları, bilimsel testlere değil, sahiplerinin iddia ve otoritesine dayanır.[51]

Bu tür senaryolar bilim dışı olmalarının yanı sıra mantıksal açıdan da tutarsızdırlar. Evrimciler sözde evrimle ortaya çıkan akıl sayesinde alet kullanımının ortaya çıkıp geliştiğini; alet kullanımı sayesinde de aklın geliştiğini savunmaktadırlar. Oysa böyle bir gelişim ancak insan aklı zaten mevcutken mümkündür. Bu anlatıma göre ilk olarak teknolojinin mi yoksa aklın mı sözde evrimle ortaya çıktığı sorusu cevapsızdır.

Phillip Johnson

Darwinizm'in en etkili eleştirmenlerinden Phillip Johnson bu konuda şunları yazar:

> Aklın ürünü olan bir teori, teoriyi üreten aklı uygun bir şekilde asla açıklayamaz. Mutlak doğruyu keşfeden üstün bilimsel aklın hikayesi ancak ve ancak aklı verilmiş bir yetenek olarak kabul ederseniz tatmin edicidir. Aklı kendi icatlarının bir ürünü olarak açıklamaya çalıştığımız anda, çıkışı olmayan aynalı bir koridora girmişizdir.[52]

Darwinistlerin insan aklını açıklamakta aciz kalmaları, insanlığın kültürel ve sosyal tarihi hakkında öne sürdükleri iddiaların da geçersiz olduğunu gözler önüne serer. Nitekim buraya kadar incelediğimiz bütün bilgiler ve bulgular da Darwinist bilim adamlarının, "tarihin evrimi" iddiasını tam anlamıyla geçersiz kılmaktadır.

İnsanlık tarihi, eski dönemlerde yaşayanların -evrimcilerin iddialarının aksine- tahmin edilenden çok daha üstün bir teknoloji ve medeniyete sahip olduklarını gösteren yüzlerce delil ve bulguyla doludur. Bunlardan biri de Sümer medeniyetidir. Sümerlerin geriye bıraktığı eserler, insanoğlunun binlerce yıl önce sahip olduğu bilgi birikiminin delillerindendir.

İleri Bir Medeniyet: Sümerler

Mezopotamya, Yunancada "nehirler arasında" anlamına gelir. Bu bölge, dünyadaki en verimli topraklardan biridir ve bu özelliğiyle büyük medeniyetlerin geliştiği bir bölge olmuştur.

Bu toprakların güneyinde bulunan ve bugün Kuveyt ve Kuzey Suudi Arabistan olarak bilinen bölgeden çıkan bir grup insan, diğer topluluklardan farklı bir dil konuşuyor, şehirlerde oturuyor, hukuki düzene dayalı bir monarşi ile yönetiliyor ve yazıyı kullanıyorlardı. Bu toplum Sümerlerdi. MÖ 3000'den itibaren büyük şehir devletleri kurarak gittikçe genişlemiş, geniş kitleleri kontrol altına almışlardı.[53]

Sümerler ilerleyen tarihlerde, Akad toplumu tarafından yenilgiye uğratılarak kontrol altına alınmışlardır. Ancak Akadlar, Sümerlerin kültürünü, dinini, sanatını, hukukunu, yazısını, devlet yapısı-

Sümerler MÖ 3000'den itibaren büyük şehir devletleri kurarak sürekli genişlemiş ve geniş kitleleri kontrol altına almışlardı.

nı ve edebiyatını benimseyerek, Mezopotamya uygarlığının devam etmesini sağlamışlardır.

Sümerler döneminde teknolojiden sanata, hukuktan edebiyata kadar tüm alanlarda önemli gelişmeler yaşanmıştır. Sümerlerin gelişmiş ticaretleri ve güçlü bir ekonomileri vardı. Tunç metalurjisi, tekerlekli araçlar, tekneler, heykeller ve anıtsal yapılar bu dönemdeki hızlı gelişimin günümüze ulaşan kanıtlarından birkaçıdır. Ayrıca Sümerlerin, günümüze kadar ulaşamamış olan birçok el sanatına da sahip olduğu bilinmektedir. Mezopotamya kentleri için önemli bir dış satım malı olan yün dokumaların dokunup boyanması da, gelişmiş yan sanatlara örnek olarak verilebilir.[54]

Sümerlerin toplumsal alanda da gelişmiş bir yapılanması vardı. Sümer devleti monarşik bir yapıya sahipti. İktidarda bulunan

Geçmiş toplumların inşa etmiş oldukları köklü medeniyetler, Darwinistlerin sözde "ilkelden medeniye doğru ilerleme" tezinin gerçeği yansıtmadığını göstermektedir. Sümer medeniyeti de bu durumun örneklerinden biridir.

Aşağıdaki resimde görülen Asur arabasının herhangi bir çekici güç olmadan gitmesi dikkat çekicidir. Askerlerin giydikleri zırhlı giysiler, o dönemde zırh sanatının ne kadar geliştiğini gösteriyor. Kıyafetler, tamamen zırhla kaplanmıştır ve bu sayede kişilerin hem rahat hareket etmeleri mümkün olmakta hem de vücutları baştan sona korunmaktadır. Arabanın, güç savaş şartlarına ve darbeye dayanıklı olduğu görülmektedir. Ayrıca arabanın uç kısmından, kale kapısı kırmada da kullanıldığı anlaşılmaktadır. Bu anlamda kullanılan malzeme ve arabanın gücü dikkat çekicidir. (MÖ 2000-MÖ 612)

rahip-kral, devleti bir dizi bürokratlar yardımıyla yönetiyordu. Yardımcıları, hasattan sonra, ürünleri halk arasında paylaştırır, toprakları gezip gözlem yaparlardı. Sümerlerin sahip olduğu yönetim sisteminin temelini bürokrasi oluşturmaktaydı. Her bölgedeki rahip, orada yaşayan halkın sorumluluğunu üstüne alır ve özellikle büyük şehirlerde gıda paylaşımının dikkatli bir şekilde yapılmasını sağlardı. Rahiplerin bu çalışmaları kaydedilerek saklanırdı.

Günümüzden yaklaşık 5000 yıl önce yaşamış olan Sümerlerin sosyal, sanatsal, bilimsel ve ekonomik alandaki yaşantıları, evrimcilerin öne sürdükleri sözde "ilkelden gelişmişe doğru ilerleyen insan" modeliyle tamamen çelişmektedir. Sümerlerin inşa etmiş olduğu büyük medeniyet hem kendi devrinde son derece ileridir, hem de günümüzde dahi pek çok toplumla kıyaslandığında oldukça gelişmiş bir medeniyettir. Evrimcilerin iddialarıyla, sözde maymunsuluktan bir müddet önce kurtulmuş, hırıltılar çıkarmaktan konuşmaya geçeli kısa bir süre olmuş, daha yeni sosyalleşmeye başlamış, hayvan yetiştirmeyi, tarımla uğraşmayı yeni öğrenmiş insanların nasıl olup da bu derece gelişmiş bir kültür inşa ettikleri açıklanamaz. Açıkça görülmektedir ki, tarihin her döneminde insan zihniyle, yetenekleriyle, zevkleriyle, sosyal ilişkileriyle insan olarak var olmuştur. Evrimcilerin çeşitli yayın organlarında sıkça gündeme getirdikleri, ateş başında oturan, mağaralara sığınmış, kaba taştan aletler yaparak günlerini geçiren yarı maymun-yarı insan çizimleri ise hayal ürünü olmaktan öteye gitmeyen, tarihsel, arkeolojik ve bilimsel bulgularla hiçbir şekilde uyuşmayan hikayelerden ibarettir.

Sümerler ve Bilim

Sümerler, matematikte sayı sistemini uygulamışlardır. Günümüzde kullanılan 10 sayısına dayalı matematik sistemi yerine, 60 sayısına dayalı bir matematik sistemi kullanmışlardır. 60 sayısı, halen bazı hesaplamalarda önemli bir yer tutar, bir saatin 60 dakikadan, bir dakikanın 60 saniyeden oluşması ya da dairede 360 derece olması gibi... Bu nedenledir ki, geometri ve cebirin de ilk formüllerini ortaya koyan Sümerlerin matematik bilgileri, günümüz matematiğinin temeli olarak kabul edilir.

Ayrıca Sümerler, astronomide oldukça ileri bir düzeye ulaşmış, ay, yıl, gün hesaplarını günümüzle neredeyse aynı şekilde yapmışlardır. 12 aydan oluşan bir takvime sahip olan Sümerlerin takvimini, Antik Mısırlılar, Yunanlılar ve bazı Semitik toplumlar da kullanmıştır. Bu takvime göre, bir yıl kış ve yaz olmak üzere iki mevsimden oluşmaktaydı. Yaz mevsimi ilkbahardaki gün dönümünde, kış mevsimi ise sonbahardaki gün dönümünde başlıyordu.

Sümerler, "Ziggurat" adını verdikleri kulelerde uzayı da incelemişlerdir.[55] Güneş ve Ay tutulmalarını önceden saptayabildikleri, çeşitli kayıtlarda açıkça görülmektedir. Sümerlerin bir diğer astronomik bulgusu da, pek çok takımyıldızın haritasını çıkarmış olmalarıdır. Güneş ve Ay'ın yanı sıra, Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter ve Satürn'ün de hareketlerini takip edip kaydetmişlerdir. Bundan 5000 yıl önce Sümerlerin uzayla ilgili yaptıkları bilimsel saptamalar, bugün uzay araçlarından gönderilen görüntülerle doğrulanmaktadır.

Sümerler 12 aydan oluşan bir takvime sahiplerdi. Ayrıca pek çok takımyıldızın haritasını çıkarmışlardı ve Merkür, Venüs, Jüpiter gibi gezegenlerin hareketlerini de takip edebiliyorlardı. Sümerlerin tespitlerinin doğruluğu, günümüzdeki bulgularla da doğrulanmaktadır.

Sümerler yaptıkları gözlemlere dayanarak Güneş Sistemimiz'de 12 gezegen olduğunu düşünüyorlardı. Sümerlerin elde ettiği bu sayıya Güneş ve Ay da dahildi. Sümerlerin 12. gezegen ya da bazı kaynaklarda Nibiru olarak adlandırdıkları bu gezegen, yakın zamanda pek çok bilim adamı tarafından varlığı kabul edilen ve Gezegen X olarak adlandırılan 10. gezegendir.

Aşağıdaki resimde Sümerlerin Güneş Sistemi çizimleri görülmektedir. Buna göre Güneş ortada yer almakta ve gezegenler de Güneş'in etrafında dönmektedirler.

Hiç şüphesiz bu durum, tarihin evrimi iddialarıyla tamamen çelişmektedir. Ortada, günümüzün dev teleskopları, gelişmiş bilgisayarları, her türlü teknik alt yapıya sahip gözlem merkezleri sayesinde ancak yeni elde edilmiş bilgileri, bundan 5000 yıl önce keşfetmiş bir topluluk vardır. Bu durumda evrimci bilim adamlarının yapması gereken, ön yargılarını bir kenara bırakarak, bilimsel ve tarihsel bulguların onlara gösterdiği gerçeğe göre hareket etmektir. Ve bu gerçek, Darwinistlerin iddia ettiği gibi, medeniyetlerin sürekli ilkelden gelişmişe doğru ilerlediği, toplumların ve kültürlerin evrim geçirdiği tezinin bilimsel ve tarihsel bir geçerliliği olmadığını göstermektedir. Medeniyetler kuran, besteler yapan, sanat eserleri meydana getiren, görkemli yapılar inşa eden, uzayla ilgili araştırmalar yapıp önemli veriler elde eden, bilimsel gelişmelere imza atan, teknolojik buluşlar ortaya koyan insanın tarihini sözde evrimsel bir süreçle açıklamaya çalışmanın temelinde yatan neden, birtakım ideolojik kaygılardır. Bilim adamlarına yakışan tavır ise ideolojik kaygılara göre değil, deneylere, bulgulara, gözlemlere kısaca bilimsel verilerin ortaya koyduğu delillere göre davranmaktır.

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah, herşeye güç yetirendir.
(Al-i İmran Suresi, 189)

Ziggurat

Nemrud Merceği

1850 yılında arkeolog John Layard'ın elde etmiş olduğu bir bulgu, "Merceği aslında ilk olarak kim kullandı?" sorusunu gündeme getirmiştir. John Layard, şimdiki Irak topraklarında yaptığı kazıda, günümüzden 3000 yıl öncesine ait mercek görünümünde bir parça bulmuştur. Halen İngiliz Müzesi'nin arşivinde yer alan bu parça, bilim dünyasında bilinen ilk merceğin Asurlular döneminde kullanıldığını göstermiştir. Roma Üniversitesi'nden Prof. Giovvani Pettinato da, bilim tarihinin belirlenmesi konusunda önemli bir buluş olarak nitelendirdiği bu parçanın, Asurluların kapsamlı astronomi bilgisinin kaynağını da açıkladığını söylemektedir. Asurlular, Satürn gezegenini ve bu gezegenin etrafındaki halkaları tespit etmiş bir toplumdu.[56]

Günümüzden yaklaşık 3000 yıl öncesine ait, mercek görünümündeki parça , "bilim tarihinin belirlenmesi konusunda önemli bir buluş" olarak nitelendirilmektedir. Bilim tarihi insanın, ilk ortaya çıktığı andan itibaren zihniyle, yetenekleriyle, zevkleriyle insan olarak var olduğunu göstermektedir.

Bu merceğin hangi amaçla kullanılmış olduğu elbette tartışılabilir bir konudur, ancak açık bir gerçek vardır, o da geçmiş toplumların hepsinin evrimci bilim adamlarının öne sürdüğü gibi basit bir hayat yaşamadıklarıdır. Geçmişteki toplumlar da, bilimi ve teknolojiyi kullanmış, köklü medeniyetler inşa etmiş, gelişmiş bir yaşam sürmüşlerdir. Nasıl bir yaşam sürdüklerine dair günümüze son derece kısıtlı bilgi ulaşmıştır. Ama ulaşan bilgilerin hemen hepsi bu toplumların evrim geçirmediğini açıkça göstermektedir.

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır. (Ankebut Suresi, 44)

Bağdat Pili

1938 yılında Alman arkeolog Wilhelm Konig tarafından bulunan vazo görünümündeki bir parça, "Bağdat Pili" olarak adlandırılmaktadır. Peki yaklaşık 2000 yıllık bir geçmişi olduğu hesaplanan bu parçanın pil olarak kullanıldığı sonucuna nasıl varılmıştır? Zira, eğer bu parçanın pil olarak kullanıldığı doğruysa –ki yapılan araştırmalar doğru olduğunu göstermektedir- medeniyetin sürekli ileri gittiği, geçmişteki toplumların ise geri koşullarda yaşadığına dair tüm teoriler yerle bir olmaktadır. Ağız kısmı asfaltla kapatılmış olan bu toprak kabın iç kısmında bakır bir şerit bulunmakta, bu da bir tüp içinde durmaktadır. Alt kısmından bakır bir diskle kapalı olan bu tüp, daha çok asfaltın kullanıldığı bir ortam içindedir. Kısa bir demir çubuk üst taraftaki asfalt kapak aracılığıyla tutturulmuş ve bakır tüpün içine doğru sallanır pozisyondadır. Ancak hiçbir noktayla temas etmemektedir.

Kabın asitli bir sıvıyla doldurulması durumunda ise, akım üreten bir pil elde edilmiş olunur. İşte bu, elektrokimyasal reaksiyon olarak bilinen olaydır ve günümüzde kullanılan pillerin işleyiş mekanizmasından hiçbir farkı yoktur. Bağdat piliyle yapılan denemelerde 1.5-2 volt arasında enerji elde edilmiştir.

Bu durumda önemli bir soru daha gündeme gelmektedir: Bundan 2000 yıl önce pil, ne için kullanılmaktadır? Ortada bir pil olduğuna göre, pille kullanılan birçok da cihaz ve alet olması gerektiği açıktır. Ve bu durum, bundan 2000 yıl önce yaşayan insanların bilinen ve tahmin edilenden çok daha gelişmiş yaşam standartlarına sahip olduklarını bir kez daha göstermektedir.

Resimde görülen, 2000 yıl öncesine ait "Bağdat pili" olarak adlandırılan bu parçayla ilgili araştırmalar, bunun akım üreten bir pil olarak kullanıldığını kanıtlamaktadır.

Tarihin Evrimi İddialarını Çürüten Bir Başka Medeniyet: Mayalar

Evrimci yayınların hemen hepsinde ortak bir nokta vardır. Bu yayınlarda bir canlıya ait biyolojik yapı veya özelliğin niçin evrimleşmiş olabileceğine dair hayali senaryolara yer verilir. Dikkat çekici olansa, evrimcilerin hayal gücüyle ürettikleri hikayelerin bilimsel gerçeklermiş gibi anlatılmasıdır. Oysa bu yayınlarda anlatılanlar "Darwinist masallar"dan başka bir şey değildir. Evrimciler kendi zihinlerinde kurguladıkları senaryoları, topluma sözde bilimsel kanıt gibi sunmaya çalışmaktadırlar. Oysa bu anlatımlar tümüyle aldatıcıdır. Darwinist masallar, herhangi bilimsel bir değer taşımazlar; evrimci iddialar için de asla kanıt oluşturmazlar.

Evrimci literatürde sıkça rastlanılan hikayelerden biri de, sözde maymunsu varlıkların insana dönüşmesi ve ilk başlarda sözde ilkel olan insanın da belirli bir süreç içerisinde sosyalleşerek gelişmesidir. Hiçbir bilimsel kanıtı olmamasına rağmen, yarı dik yürüdüğü, hırıltılar çıkardığı varsayılan "mağara adamları"nın ailesiyle birlikte gezerken ya da ellerindeki kaba aletlerle avlanırken veya bir ateş başında otururlarken resmedildiği sözde ilkel insan canlandırmaları da bu hikayenin en bilinen parçalarıdır.

"İnanın ve böyle olduğunu hayal edin" anlamına gelen bu canlandırmalar, evrimcilerin, insanları somut gerçeklerle değil de hayali masallarla iknaya çalıştıklarının en önemli göstergelerindendir. Çünkü bunlar bilimsel kanıtlara değil, sahibinin kabullerine ve ön yargılarına dayalı hikayelerdir.

Evrimciler bu hikayeleri anlatmanın yanlışlığını bile bile bunları profesyonel literatürde tutmakta, topluma bilimsel gerçekler gibi sunmakta bir sakınca görmemektedirler. Ancak evrimcilerin sık sık anlattığı bu senaryolar evrim teorisine hiçbir bilimsel destek oluşturmamaktadır. Çünkü insanın maymunsu atalardan türediği iddiasını destekleyen bir tek bilimsel bulgu dahi bulunmamaktadır. Aynı şekilde, toplumların ilkelden gelişmişe doğru evrimleştiğini gösteren hiçbir arkeolojik ve tarihsel bulgu da yoktur. İnsan var olduğu ilk günden beri insandır ve her dönemde farklı medeniyetler, kültürler inşa etmiştir. Bu medeniyetlerden biri de, geride bıraktığı izlerle büyük hayranlık uyandıran Maya medeniyetidir.

Tarihi kaynaklarda, bu bölgede yaşayan toplumlara gelen, uzun boylu, beyaz kıyafetli bir kişiden bahsedilmektedir. Yazıtlarda yer alan bilgiye göre, kısa bir dönem için, tek İlah inancının yayıldığı ve bilimde, sanatta gelişme kaydedildiği belirtilmektedir.

Bazı evrimci bilim adamları, Mayaların metal eşya kullanmadıklarını iddia ederler. Ancak, Maya kalıntılarındaki taşların üzerinde yer alan detaylı taş işlemeciliğinin nasıl yapıldığını açıklayamazlar. Yoğun nemli bir ortam olan Amazon ormanlarının yüksek bölgelerinde, metal eşyalar çok kısa sürede okside olup çürürler. Dolayısıyla günümüze Mayaların kullandıkları metal eşyaların izleri kalmamış olabilir. Ama kalan taş yapılar, metalin bilindiğini ve kullanıldığını göstermektedir. Çünkü bu derece ince ve detaylı işlemenin sadece taş aletlerle yapılması mümkün değildir.

Eski Maya kentlerinden Uxmal'deki bir bina kalıntısı

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler...

El Mirador, Guetamela, Klasik öncesi döneme ait Maya kentinin rekonstrüksiyonu.

... toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi...
(Rum Suresi, 9)

Kral Hanab Pakal döneminde
inşa edilmiş olan tapınak

Matematik Uzmanı Mayalar

MÖ 1000 yıllarında Orta Amerika'da, diğer medeniyetlerden oldukça uzakta yaşayan Mayalar, tıpkı Mısır, Yunan veya Mezopotamya'daki uygarlıklar gibi gelişmiş bir medeniyet oluşturmuşlardır. Mayaların en önemli özelliği ise, astronomi ve matematik alanındaki çalışmaları ve oldukça karmaşık yazı dilleriyle bilime öncülük etmiş olmalarıdır.

Mayaların zaman, astronomi ve matematik alanlarındaki bilgileri, kendi dönemlerinin Batı dünyasının bilgisinden bin yıl ilerideydi. Mesela Dünya'nın bir yıllık dönüşü hakkındaki hesapları, bilgisayar icat edilmeden önce yapılan hesaplardan daha kesin ve hatasızdı. Matematikte sıfır kavramı, Avrupalı matematikçilerin keşfetmesinden bin yıl önce Mayalar tarafından kullanılıyordu. Matematikte kendi çağdaşlarından çok daha gelişmiş rakamlar ve işaretler kullanmışlardı.

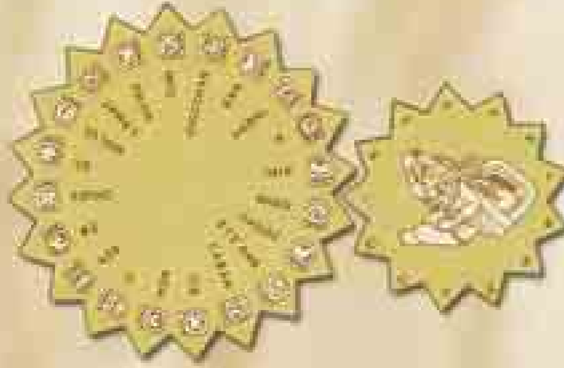
Taş üzerindeki detaylı işleme, Mayaların taş işçiliği için gerekli teknik alt yapıya sahip olduklarını göstermektedir. Çelik eğeler, levyeler ve benzeri aletler olmadan bu işçiliğin yapılması neredeyse imkansızdır.

Cichen Itza'daki Savaşçılar Tapınağı

Rosalila yapıtının Batı binasının üst kısmı

Maya Takvimi

Mayaların kullandığı takvim de, ileri medeniyetlerini gösteren delillerden biridir. Mayalar tarafından kullanılan "Haab takvimi" 365 günden oluşmaktadır. Ayrıca Mayalar, bir yılın 365 günden biraz daha uzun olduğunu da hesaplamışlardır. Mayaların yaptıkları hesaplamalara göre bir yıl 365.242036 günden oluşmaktadır. Günümüzde kullanılan Gregoryen takvimi ise 365.2425 günden oluşmaktadır.[57] Görüldüğü gibi iki rakam arasında çok küçük bir fark bulunmaktadır. Bu da, Mayaların matematik ve astronomi konusundaki uzmanlıklarını gözler önüne seren bir başka delildir.

Gün	Sembol	İsim	Gün	Sembol	İsim	Gün	Sembol	İsim	Gün	Sembol	İsim
1		Imix	6		Cimi	11		Chuen	16		Cib
2		Ik	7		Manik	12		Eb	17		Caban
3		Akbal	8		Lamat	13		Ben	18		Etznab
4		Kan	9		Muluc	14		Ix	19		Cauac
5		Chicchan	10		Oc	15		Men	20		Ahau

Maya takvimi, günümüzde kullanılan 365 günlük Gregoryen takvimiyle neredeyse aynıdır. Mayalar, bir yılın 365 günden biraz daha uzun olduğunu hesaplamışlardı. (Yan sayfada altta).
Azteklerin taşa oydukları takvimleri görülmektedir. (Sağda)

Mayaların Astronomi Bilgileri

Mayalardan günümüze gelen ve Kodeks olarak isimlendirilen üç kitapta, Mayaların yaşantılarına ve astronomi ilimlerine dair önemli bilgiler bulunmaktadır. Madrid Kodeksi, Paris Kodeksi ve Dresden Kodeksi olarak adlandırılan bu üç kitaptan, Dresden Kodeksi Mayaların astronomi hakkında ne kadar çok bilgiye sahip olduklarını göstermesi açısından çok önemlidir. Mayalar oldukça karmaşık bir yazı stiline sahiptirler ve bugüne kadar Maya yazısının %5-%30'luk kısmı çözülebilmiştir. Bu bile, Mayaların ne kadar ileri bir bilim seviyesine sahip olduklarını göstermek için yeterli olmuştur.

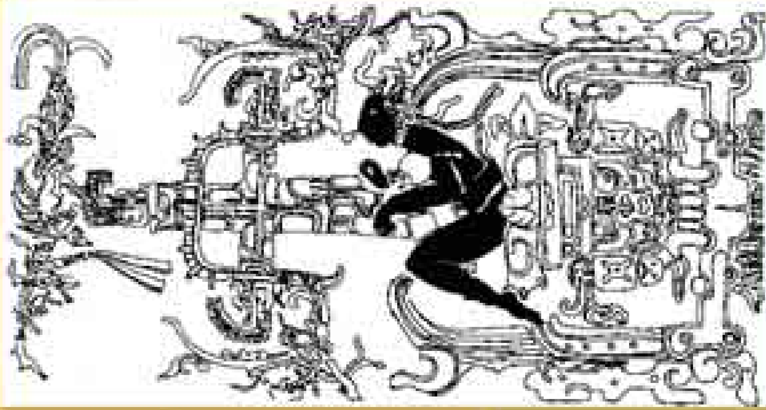
Örneğin Dresden Kodeksi'nin 11. sayfasında Venüs gezegenine dair bilgiler bulunur. Mayalar bir Venüs yılını 583.92 gün olarak hesaplamışlar ve bu rakamı yuvarlayarak 584 gün olarak kabul etmişlerdir. Bununla birlikte binlerce yıllık Venüs devrelerini çizimleriyle ortaya koymuşlardır. Aynı kodekste iki sayfa Mars'a, dört sayfa Jüpiter ve uydularına ait bilgilere, sekiz sayfa da Ay'a, Merkür'e, Satürn'e ayrılmıştır. Bu sayfalarda, sözü edilen gezegenlerin Güneş et-

rafındaki dönüşleri, Güneş'le birlikte hareketleri, gezegenlerin birbirleriyle ilişkileri, Dünya'yla ilişkileri gibi oldukça karmaşık hesaplamalarla belirlenen bilgileri açıklamışlardır.

Mayalıların astronomi bilgisi, Venüs yörüngesinin her 6000 yılda bir gün geri alınmasının gerekli olduğunu tespit edecek kadar mükemmeldir. Böyle bir bilgi birikimini nasıl edindikleriyse, günümüzde halen astrologlar, astro-fizikçiler ve arkeologlar tarafından tartışılmaktadır. Günümüzde böyle karmaşık hesaplar bilgisayar teknoloji-

Venüs yörüngesinin her 6000 yılda bir gün geri alınmasının gerekli olduğunu tespit edecek kadar mükemmel bir astronomi bilgisi, geçmişte yaşamış insanların nasıl bir medeniyete sahip olduklarını göstermesi bakımından önemli bir örnektir.

Maya medeniyetine ait yan sayfadaki resim, Maya yöneticilerinden Pakal'ın mezarının kapağında yer almaktadır. Pakal'ın üzerinde oturduğu araç bir tür motorsikleti andırmaktadır. Bu, Mayalar döneminde kullanılan, o devre ait motorlu bir araç olabilir.

sinin yardımıyla yapılabilmektedir. Bugünün bilim adamları uzay hakkında bilgilerini, her türlü teknolojik ve elektronik cihazla donatılmış gözlem merkezlerinde ve üslerde edinmektedirler. Mayalar ise bundan 2000 yıl önce günümüz teknolojisiyle ulaşılan bilgi ve hesaplamalara sahiptirler. Bu durum bir kez daha, toplumların sürekli olarak sözde ilkellikten medeniyete doğru ilerledikleri tezini geçersiz kılmaktadır. Tarihte yaşamış pek çok toplum, günümüz toplumları kadar hatta bazılarından çok daha ileri bir medeniyet seviyesine sahiptir. Ve günümüzde de geçmişte yaşamış toplumların seviyesine dahi ulaşamamış gerilikte yaşayan birçok toplum bulunmaktadır. Kısaca, medeniyet kimi zaman ileri, kimi zaman geri gitmekte, kimi zaman da hem ileri hem geri medeniyetler aynı dönem içerisinde yaşayabilmektedir.

Eski Maya Şehri Tikal'deki Yol Ağı

Tikal, en eski Maya şehirlerinden biridir. MÖ 8. yüzyılda kurulmuştur. Vahşi bir orman arazisinin içine kurulmuş olan Tikal şehrinde yapılan arkeolojik kazılarda şimdiye kadar, evler, saraylar, piramitler, tapınaklar, toplantı alanları ortaya çıkarılmıştır. Tüm bu alanların birbirleriyle yollar aracılığıyla bağlantılı olduğu görülmüştür. Hatta uçaktan çekilen bazı radar fotoğraflarında, komple bir kanalizasyon sisteminin yanı sıra şehrin her alanını kapsayan bir de sulama sistemi olduğu anlaşılmıştır. Ne deniz ne de nehir kenarında bulunan Tikal'de sulamanın gerçekleşebilmesi için yaklaşık on tane de dev su deposu kullanıldığı açığa çıkarılmıştır.

Tikal'den ormana doğru uzanan beş ana cadde vardır. Bunlar ar-

Darwinistler hiçbir bilimsel delilleri olmamasına rağmen, insanın geçmişte ilkel bir canlı olduğunu, ilkel bir şekilde yaşadığını ve zaman içinde zeka seviyesinin geliştiğini öne sürerler. Arkeolojik bulgular ise bu iddiaların geçersizliğini ortaya koymaktadır. Örneğin eski Maya şehirlerinden biri olan Tikal'de yapılan kazılarda mühendislik ve planlama harikası eserler ortaya çıkarılmıştır. Hava fotoğrafları Maya şehirlerinin geniş bir yol ağıyla birbirlerine bağlı olduklarını göstermektedir. Tüm bunlar tarihin her döneminde ileri medeniyetlerin var olduğunu göstermektedir.

keologlar tarafından merasim yolları ya da seramoni caddeleri olarak adlandırılmaktadır. Havadan çekilmiş olan fotoğraflar ise, Maya şehirlerinin geniş bir yol ağıyla birbirlerine bağlı olduklarını göstermektedir. Yaklaşık toplam 300 km uzunluğundaki bu yollar, detaylı bir mühendislik çalışması yapıldığını ortaya koyar niteliktedir. Tüm yollar, kırılmış kayalardan yapılmış ve üzerleri açık renk dayanıklı bir tabakayla kaplanmıştır. Cetvelle çizilmiş gibi düzgün bir hatta sahip olan bu yolların nasıl inşa edilmiş olduğu, yollar inşa edilirken Mayaların yönlerini nasıl belirlemiş oldukları, hangi araç ve gereçlerden yararlanmış oldukları cevaplanması gereken önemli sorulardır. Evrimci anlayışla bu sorulara akılcı ve mantıklı cevaplar verilmesi mümkün değildir. Çünkü mühendislik harikası, kilometrelerce uzunluktaki yollar söz konusudur. Gayet açıktır ki, bu yollar ince hesaplamaların, ölçümlerin, yön tayininin, gerekli araç ve gereçlerin kullanımının eseridir.

Mayaların Kullandığı Dişli Çarklar

Mayaların yaşamış oldukları bölgelerde yapılan araştırmalar, dişli çark mekanizmasına sahip aletler yaptıklarını göstermektedir.

Mayaların önemli kentlerinden biri olan Copan'da çekilmiş olan arka sayfadaki fotoğraf, bu durumun delillerinden biridir. Dişli çark mekanizmasını kullanan bir toplumun makine mühendisliği bilgisine sahip olması, kuvvet ve hareketin etkileşimlerini bilmesi şarttır.

Bu bilgilere sahip olmayan birinin dişli çark mekanizmasını meydana getirmesi mümkün değildir. Örneğin sizden, bu resimdekine benzer bir mekanizma oluşturmanızı isteseler, gereken eğitimi almadan bu mekanizmayı meydana getirmeniz ve kusursuz işlemesini sağlamanız olanaksızdır.

Oysa Mayalar bunu başarmıştır. Bu da Mayaların bilgi se-

Copan'da bulunan Maya dişli çarkları

viyesinin önemli bir göstergesi, evrimcilerin iddia ettiği gibi "geçmişte yaşayanların geri" olmadıklarının ispatıdır.

Buraya kadar ele alınan bilgiler bize geçmişte yaşamış olan toplumların ileri medeniyet seviyelerinden birkaç küçük örnek sunmaktadır. Bu örnekler, oldukça önemli bir gerçeği göstermektedir: Yıllardır evrimci zihniyetle telkin edilen, geçmişte yaşamış toplumların geri, ilkel ve basit bir yaşamları olduğu tezi doğru değildir. Tarihin her döneminde farklı medeniyet seviyelerinde, farklı kültürlere sahip toplumlar yaşamıştır. Ancak hiçbiri diğerinden evrimleşmemiştir. Bundan 1000 yıl önce bazı geri medeniyetlerin yaşamış olması, tarihin evrimleştiğini, toplumların ilkelden gelişmişe doğru ilerlediğini gösteren bir durum değildir. Çünkü bundan bin yıl önce bu geri toplumlarla beraber, bilim ve teknolojide ilerlemiş, köklü medeniyetler inşa etmiş, son derece ileri toplumlar da yaşamıştır. Toplumların ilerlemesinde, kültürlerin birbirlerinden olan etkileşimleri, nesillerin birbirlerine aktardıkları bilgi birikimi, kuşkusuz önemli bir rol oynar. Ama bu bir evrimleşme değildir.

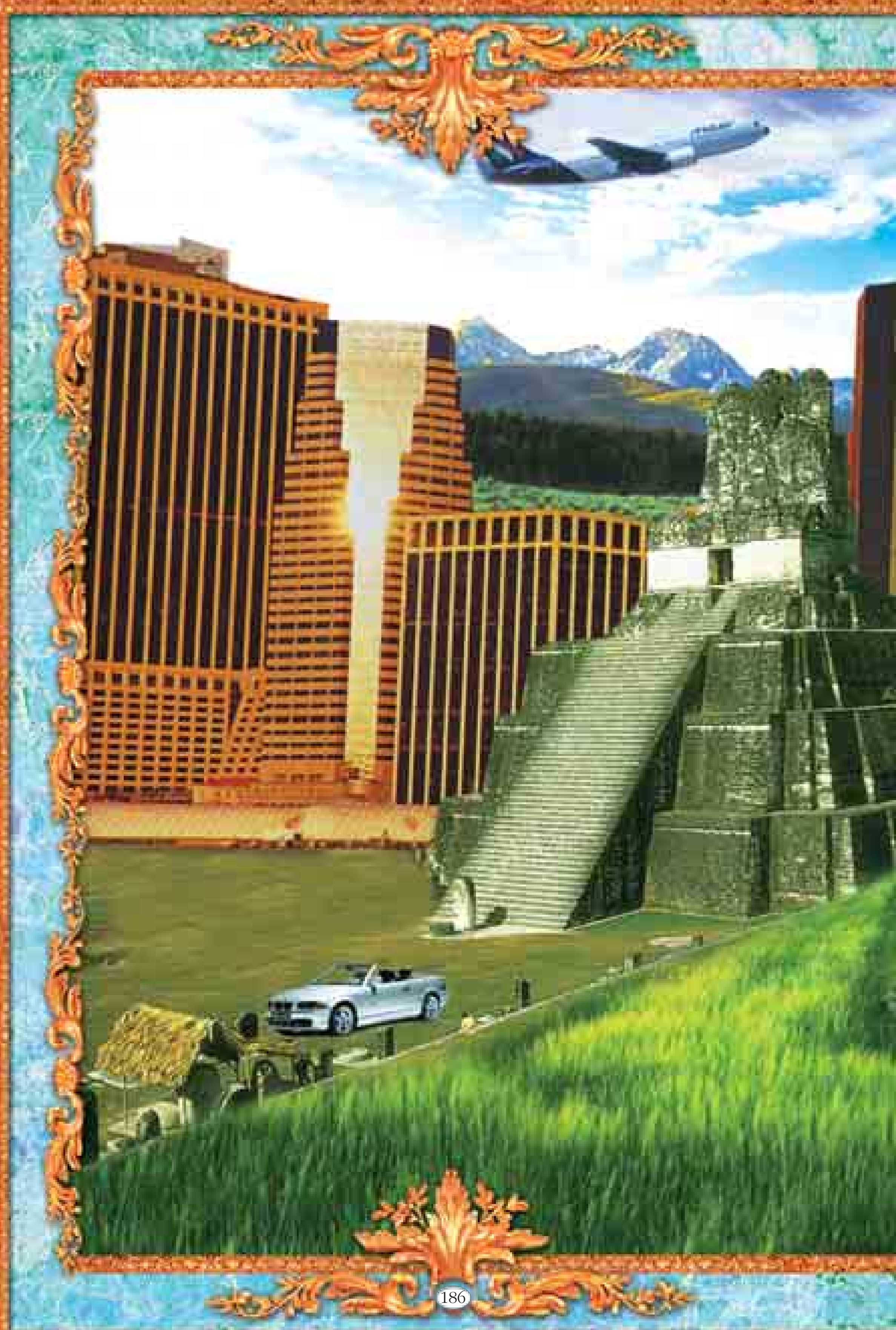
Kuran-ı Kerim'de de geçmişte yaşamış toplumlardan örnekler verilirken, bunların bazılarının ileri bir medeniyet inşa etmiş oldukları haber verilir:

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler... (Mümin Suresi, 21)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kendilerinden (sayıca) daha çoktu ve yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba karşı) onlara hiçbir şey sağlayamadı. (Mümin Suresi, 82)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terk edilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (Hac Suresi, 45)

Kuran'da haber verilen bu gerçekler, arkeolojik bulgularla da desteklenmektedir. Yeryüzündeki pek çok arkeolojik bulgu ve geçmiş toplumların yaşama alanları incelendiğinde, gerçekten de, bu toplumların çoğunluğunun günümüzdeki bazı toplumlardan dahi ileri bir seviyede yaşadıkları, inşaat teknolojisinde, astronomide, matematikte, tıpta çok büyük aşamalar kaydettikleri görülür. Bu da Darwinistlerin, tarihin ve toplumların evrimi masalını bir kez daha geçersiz kılmaktadır.

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir.

(Fatır Suresi, 44)

Hala Açıklanamayan Nazca Çizgileri

Peru'nun Liman şehrinde yer alan Nazca çizgileri, bilim adamlarının açıklayamadıkları bulgulardan biridir. 1939 yılında New York Üniversitesi'nden Dr. Paul Kosok'un söz konusu bölgeyi havadan incelemesiyle ortaya çıkan bu çizgiler oldukça şaşırtıcıdır. Kilometreler boyunca uzanan bu çizgiler, kimi zaman bir havaalanını, kimi zaman çeşitli kuşları, kimi zaman maymunları, kimi zaman da örümcekleri andırmaktadır. Çizgilerin Peru'nun bu çorak çöl arazisinde kim tarafından, ne amaçla ve nasıl çizilmiş olabileceği hala meçhuldur. Çeşitli bilim adamları bu konuda farklı tezler ortaya atmış, ancak bu tezlerden hiçbiri henüz doğrulanmamıştır. Öte yandan, kilometrelerce uzanan, belli şekiller oluşturan bu çizgileri yapan insanların, bazı bilim adamları tarafından öne sürüldüğü gibi, ilkel bir yaşamları olmadığı da açıktır. Bu insanlar, ancak belli bir yükseklikten görülebilen ve ne olduğu anlaşıbilen şekilleri kusursuz bir düzen içerisinde meydana getirmişlerdir. Elbette bu, üzerinde düşünülmesi gereken şaşırtıcı bir durumdur.

45 metre uzunluğunda örümcek resmi (1) ve insan figürü (2), Büyük sinekkuşu resmi (3),145 metre uzunluğunda. Uzunluğu 58 metre genişliği 93 metre olan büyük maymun resmi (4), kertenkele (5), köpek figürü (6)

3

4

5

6

Elbette tarihsel süreç içerisinde her alanda büyük ilerlemeler kaydedilmiş, bilim ve teknolojide büyük gelişmeler sağlanmıştır. Fakat bu değişimleri evrimcilerin ve materyalistlerin iddia ettiği gibi bir "evrim" süreci olarak tanımlamak akılcı ve bilimsel bir yaklaşım değildir. Kültür ve tecrübe birikimi sayesinde teknoloji ve bilim gibi alanlarda sürekli bir gelişim söz konusudur. Ancak burada önemli olan nokta şudur; günümüz insanı ile binlerce yıl önce yaşayan bir kişi arasında, nasıl fiziksel özellikler açısından bir fark yoksa, zeka ve yetenek açısından da bir fark yoktur. 20. yüzyıldaki insanların beyin kapasitesi ve zekası daha çok geliştiği için daha ileri bir uygarlığa sahip oldukları düşüncesi, evrim teorisinin telkinleri sonucunda oluşturulmuş yanlış bir bakış açısıdır.

Dilin Evrimi Açmazı

Tarihin evrimi hikayesini anlatırken evrimcilerin karşılarına çıkan pek çok önemli sorun vardır. Bunlardan biri, insan bilincinin nasıl ortaya çıktığı, diğeri de konuşmanın ilk olarak nasıl meydana geldiğidir. Bu iki konu, insanı diğer canlılardan ayıran önemli özelliklerdir.

Bizler konuşurken düşüncelerimizi dil sayesinde düzenli kalıplar ve karşı tarafın anlayacağı şekilde anlamlı ifadelerle aktarırız. Tüm bunlar son derece özelleşmiş kas hareketleri ve söz dizimi gerektirdiği halde biz bunları dikkate bile almayız. Biz sadece konuşmayı "dileriz". 100'e yakın kasın uyumlu şekilde kasılıp gevşeyerek sesler, heceler ve kelimeler çıkarması ve özne, yüklem, zamir gibi ögelerin uygun sırada dizilmesiyle karşı tarafın anlayacağı cümleler ortaya çıkar. Bu kadar kompleks aşamalara dayalı bir yeteneği kullanmak için bizim 'dilemek' dışında neredeyse hiçbir şey yapmıyor oluşumuz, konuşmanın biyolojik yapılarla sınırlı bir yetenek olmadığını açıkça göstermektedir.

İnsanın konuşma becerisi, evrim sürecinin hayali gereklilikleriyle veya hayali mekanizmalarıyla açıklanamayan son derece kompleks bir yetenektir. Evrimciler, uzun çalışmalarına rağmen, son derece kompleks bir yetenek olan konuşmanın, basit hayvansı iletişim şekillerinden evrimleştiği yönündeki iddialarına kanıt göstermede tamamen başarısız olmuşlardır. Pennsylvania Üniversitesi'nden David Premack'in, "İnsan dili, evrim teorisi için bir utançtır"[58] şeklindeki sözleri bu başarısızlığı net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Ünlü dilbilimci Derek Bickerton, 'utancın' sebeplerini şöyle özetlemiştir:

Yeryüzünde birbirinden farklı diller konuşan pek çok farklı ırk vardır ve mevcut tüm diller son derece komplekstirler. Bu kompleksliğin kademeli olarak nasıl kazanılmış olabileceği evrimcilerce hayal dahi edilememektedir.

> Konuşma insan öncesi bir nesilden gelmiş olabilir mi? Hayır. Hayvan iletişimi yapılarına benzeşmekte midir? Hayır... Hiçbir maymun, yoğun eğitime rağmen, dilbilgisi kurallarının köklerine vakıf olamamıştır. Kelimeler nasıl ortaya çıktı, sözlerin dizilişi nasıl ortaya çıktı? Bu problemler konuşmanın evriminin kalbinde yatmaktadır.[59]

Yeryüzünde mevcut tüm diller komplekstir ve bu kompleksliğin kademeli olarak nasıl kazanılmış olabileceği evrimcilerce hayal dahi edilememektedir. Evrimci biyolog Richard Dawkins'e göre, en

ilkel olarak bilinen kabile dilleri de dahil olmak üzere, dünya üzerindeki her dil yüksek derecede komplekstir:

> Bu konuda en açık örnek konuşmadır. Hiç kimse nasıl başladığını bilmemektedir... Anlambilim, yani kelimeler ve anlamlarının kökeni de eşit derecede belirsizdir... Dünya üzerindeki binlerce dilin hepsi de çok komplekstir. Bunun kademeli olarak geliştiğini düşünmeye eğilimliyim, fakat böyle olması gerektiği tam olarak açık değildir. Bazıları, belli bir yer ve belli bir zamanda tek bir zeka tarafından icat edildiğini ve aniden başladığını düşünür.[60]

W. K. Wilkins ve J. Wakefield adlı iki evrimci beyin araştırmacısı ise bu konuda şunları söylemektedirler:

> Dil evriminin geçiş aşamalarıyla ilgili delil yoktur. Buna rağmen, alternatif fikirleri kabul etmemiz zordur. Eğer türe özgü bazı özellikler parçalara ayrılmış bir şekilde evrimleşmiyorsa, bu durumu açıklamak için iki yol gözüküyor. Ya henüz keşfedemediğimiz bir güç, belki de İlahi bir müdahaleyle, olması gerektiği gibi yerleştirilmiştir. Ya da türlerin gelişiminde nispeten ani bir değişikliğin, belki de bir tür spontane ve yaygın mutasyonun sonucudur... Ama böyle tesadüfi bir mutasyonun rastlantısal doğası, bu iddiayı şüpheli bir hale getiriyor. Daha önce belirtildiği gibi (Pinker and Bloom, 1990), dil gibi kompleks ve görünüşe göre görevlerine bu kadar ideal bir şekilde uygun bir sisteme yol açacak mutasyonun ihtimali yok denecek kadar düşüktür.[61]

Dilbilimci Noam Chomsky de konuşma yeteneğinin kompleksliği karşısında düşüncelerini şu şekilde ifade eder:

> Konuşmanın oluşumu ile ilgili olarak buraya kadar hiçbir şey söylemedim. Sebebi ise, söylenebilecek çok az şey olması. Dışarıdan görünen birkaç husus dışında, konuşmak büyük ölçüde bir sırdır.[62]

Evrimci ön yargılara saplanıp kalmayan birisi için ise konuşma becerisinin kaynağı çok açıktır. Bu yeteneği insana veren Yüce

Allah'tır. Allah insanlara konuşmayı ilham eder ve onları konuşturur. Bu gerçek bir Kuran ayetinde şöyle haber verilir:

... Dediler ki: "Her şeye nutku verip-konuşturan Allah, bizi konuşturdu. Sizi ilk defa O yarattı ve O'na döndürülüyorsunuz." (Fussilet Suresi, 21)

Evrimciler, dilin dayandığı biyolojik yapıların kompleksliğini açıklayamadıkları gibi, dili mümkün kılan bilincin kökenini de açıklayamamaktadırlar. Maddeye hiçbir şekilde indirgenemeyen insan bilinci ve dildeki komplekslik, dili üstün bir aklın yarattığını göstermektedir. Bu üstün aklın sahibi Rabbimiz olan Yüce Allah'tır.

HAK DİN TARİHİN İLK GÜNÜNDEN BERİ VARDIR

Tarihin ve toplumun evrimleştiği aldatmacasını öne sürenlerin bir diğer yanılgıları da, toplumların en önemli değeri olan dinin de evrim geçirdiği iddiasıdır. Bu iddia, 19. yüzyılda ortaya atılmış, materyalistler ve ateistler tarafından hararetle savunulmuş, ancak bu iddiayı destekleyen hiçbir arkeolojik bulgu elde edilemediği için, bir spekülasyon olarak kalmıştır.

İnsanlığın daha eski çağlarda sözde "ilkel", yani çok-tanrılı ve kabilesel dinlere inandığı, tek Allah'a inanma ve tüm insanlığa hitap etme esasına dayalı hak dinin -ki bu din, ilk insan olan Hz. Adem'den bu yana Rabbimiz'in insanlığa vahy ettiği Hak Din'dir- sonradan ortaya çıktığı iddiasının hiçbir dayanağı yoktur. Ne var ki

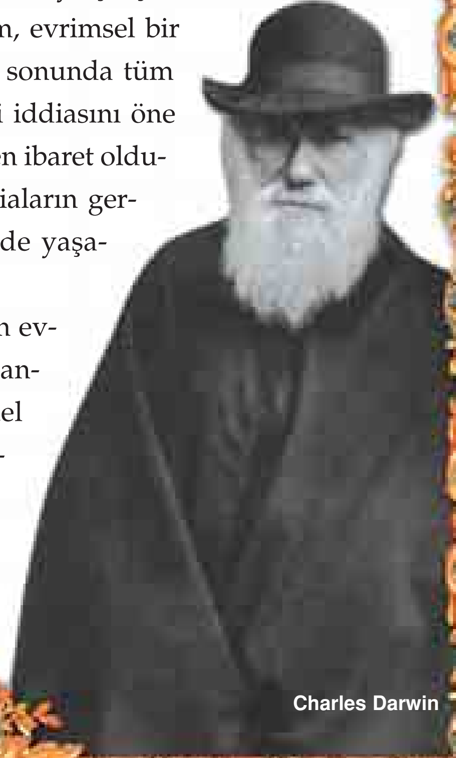
bazı evrimciler, bu iddiayı sanki kanıtlanmış tarihsel bir gerçekmiş gibi göstermeye çalışmakta, ancak bu tutumlarıyla büyük bir hata yapmaktadırlar. Darwin'in biyolojik evrim teorisi nasıl bir aldatmaca ise, ondan ilham alınarak geliştirilen dinlerin evrimi teorisi de bir aldatmacadır.

Dinlerin Evrimi Yanılgısı Nasıl Gelişti?

Günümüzden yaklaşık bir buçuk asır önce, Charles Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabının henüz ilk baskısının yapıldığı dönemde, evrim kavramı materyalist ve ateist çevrelerden destek almaya başlamıştı. Çağın bazı düşünürleri, insanın çevresinde olup biten herşeyin evrimle açıklanabileceğini sanıyorlardı. Bu yanılgıya göre herşey, sözde ilkelden ve basitten başlıyor, daha sonra gelişerek en mükemmel olana ilerliyordu.

Bu yanılgı pek çok alana uygulanmaya çalışıldı. Örneğin ekonomi alanında Marksizm, evrimsel bir ilerlemenin kaçınılmaz olduğunu ve sonunda tüm milletlerin komünizmi kabul edeceği iddiasını öne sürüyordu. Bunun sadece bir hayalden ibaret olduğu ve Marksizm'in öne sürdüğü iddiaların gerçekleri yansıtmadığı zaman içerisinde yaşanan tecrübelerle kanıtlandı.

Psikoloji alanında Freud, insanın evrimsel olarak ileri bir tür olduğunu, ancak psikolojik olarak hala sözde ilkel atalarının sahip olduğu güdülerle hareket ettiğini söylüyordu. Bu büyük yanılgı, yapılan psikoloji araştırmalarıyla bilimsel olarak tamamen çü-

Charles Darwin

rütüldü. Freudizm'in temel varsayımlarının hemen hiçbir bilimsel dayanağı olmadığı ortaya çıktı.

Aynı şekilde sosyoloji, antropoloji, tarih gibi bilim dallarında da evrim teorisinin etkisi olmuş, ancak son yüzyılda elde edilen bilgiler ve bulgular bu etkinin ne derece yanlış olduğunu göstermiştir.

Tüm bu evrimsel teorilerin ortak noktası ise Allah inancına karşı olmalarıydı. Dinlerin evrimi yanılgısı da bu amaçla ve bu felsefi temeller üzerinde ortaya atıldı. Bu yanılgının önde gelen savunucularından Herbert Spencer'ın gerçek dışı iddialarına göre, insanlığın ilk dönemlerinde hiçbir dini inanç yoktu. Sözde ilk dinler ise ölülere tapınmayla başlamıştı. Dinlerin evrimi aldatmacasını savunan başka antropologlar daha farklı hikayeler öne sürdüler. Kimisine göre dinin kaynağı animizme (doğaya canlılık atfetme, onda ruh olduğuna inanma), kimilerine göre ise totemizme (sembol olarak seçilen bir insan, grup ya da eşyaya tapma yanılgısı) dayanıyordu. Bir diğer antropolog olan E. B. Taylor'a göre, tarih içinde sırayla animizm (tabiata canlılık atfetme), manizm (atalar kültü), politeizm (çok tanrıcılık) ve son olarak da monoteizm (tek tanrıcılık) geliyordu.

Oysa 19. yüzyılın ateist antropologları tarafından masa başında yazılan senaryolarla ortaya atılan ve sonra da sürekli gündemde tutulan bu teori, bir aldatmacadan başka bir şey değildi. Arkeolojik ve tarihsel bulguların da gösterdiği gibi, söz konusu kişilerin öne sürdüklerinin aksine, tarihin ilk gününden beri Allah'ın, peygamberleri aracılığıyla insanlara vahyettiği hak din var olmuştur. Ancak hemen her dönemde hak dinle birlikte, batıl ve sapkın inanışlar da var olagelmiştir. Günümüzde de, Allah'ın Bir ve Tek olduğuna iman eden, Rabbimiz'in indirdiği dine uyan insanlar olduğu gibi, taştan, tahtadan yapılmış putlara, birtakım ruhlara, şeytana, çeşitli hayvanlara, atalarına, Güneş'e, Ay'a, yıldızlara tapma yanılgısına düşen insanlar da vardır. Üstelik bunların önemli bir kısmı da, geri değil tam tersine son derece gelişmiş koşullarda yaşayan kimselerdir.

Öte yandan, tarih boyunca Allah'ın indirdiği hak dinlerin emirlerini, uygulamalarını ve ahlaki değerlerini bozmaya çalışan insanlar da olmuştur. Kuran'da, bazı insanların birtakım batıl inanış ve uygulamaları dine dahil etmeye çalıştıkları, dolayısıyla kendilerine gönderilen hak dini değiştirip bozdukları haber verilmiştir:

Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah Katındandır" diyenlere. Artık vay, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına. (Bakara Suresi, 79)

Bu durum Allah'ın varlığına ve birliğine inanan ve Rabbimiz'in bildirdiği hükümlere uyan bazı insanların, zaman geçtikçe hak dinden uzaklaşma ve sapkın inanışlara, batıl uygulamalara yönelmelerine neden olmuştur. Böylece, birtakım sapkın inanışlar ve batıl uygulamalar ortaya çıkmıştır. Diğer bir deyişle, bazı kimselerin öne sürdüğü gibi "dinlerin evrimi" diye bir süreç asla yaşanmamış, ancak hak dinin belli dönemlerde insanlar tarafından bozulmasıyla sapkın dinler ortaya çıkmıştır.

Hak Dinin Tahrif Edilmesi

20. yüzyılda dinlerin kökeni hakkında ciddi araştırmalar yapılmaya başlandı. Bu sayede dinlerin evrimi iddialarının hiçbir bilimsel değeri olmayan, hayal ürünü senaryolar olduğu çok geçmeden ortaya çıktı. Andrew Lang, Wilhelm Schmidt gibi antropologların önderliğinde dünya üzerindeki dinlerin incelenmesi ile ortaya çıkan sonuçlar, dinlerin evrim geçirmediklerini, aksine zaman zaman tahrif edildiklerini gösterdi. Schmidt'in önderliğinde yayınlanan ve dinlerin kökeni konusunu ele alan *Anthropos* isimli dergide bu bilgiler çok ayrıntılı olarak incelendi.

Özellikle 1900-1935 yılları arasında yapılan çalışmalarda dinlerin evrimi iddialarının tamamen yanlış olduklarının anlaşılması, birçok antropoloğun evrimci fikirlerini terk etmesine yol açtı. Ancak tüm bu bilimsel ve tarihsel gerçeklere rağmen, bazı radikal ateistler bu çökmüş senaryoyu savunmaya devam ettiler.

Mezopotamya ve Mısır'da Elde Edilen Arkeolojik Bulgular

Mezopotamya ovası tarihsel kaynaklarda "uygarlıkların beşiği" olarak nitelendirilir. Mezopotamya ovasına çok da uzakta olmayan bir yerde ise Antik Mısır medeniyeti bulunmaktadır.

Bu uygarlıklarla ilgili yapılan arkeolojik çalışmalarda dikkat çeken hususlardan biri, bu toplulukların dini inançlarına dair elde edilen bulgulardı. Elde edilen yazıtlarda sayısız sahte ilahların yaptıkları işler anlatılıyordu. Daha çok bulgu ele geçtikçe ve araştırmacılar bunları çözmekte daha başarılı yöntemler buldukça bu uygarlıkların inançlarıyla ilgili bazı detaylar ortaya çıkmaya başladı. Dik-

kati çeken en önemli nokta ise bu kavimlerin inandığı batıl ilahların hepsinin üstünde tek bir İlah inancının bulunuyor olmasıydı. Elde edilen tarihi kayıtlar ve bulgular, tarih boyunca hak dinin var olduğunu göstermekteydi. İlerleyen sayfalarda inceleyeceğimiz Mezopotamya, Mısır, Hint, Avrupa medeniyetlerinin yanı sıra Aztek, İnka, Mayalar gibi Amerika medeniyetlerinin de tek İlah inancını bildiklerini, kendilerine hak dini tebliğ eden uyarıcıların geldiğini gösteren deliller elde edilmiştir.

Çok tanrılı inancın içinde tek Tanrı inancının gizli olduğunu bulan araştırmacılardan ilki, Oxford Üniversitesi'nden Stephan Langdon'du. Langdon, 1931 yılında elde ettiği bulguları bilim dünyasına duyururken, elde ettiği bilgilerin çok beklenmedik olduğunu söylüyordu, çünkü bu bulguların daha önceki evrimci açıklamalarla tamamen çelişmekte olduğunun farkındaydı. Langdon bulgularını şöyle açıklıyordu:

> Benim görüşüme göre insanın en eski tarihi, tek tanrı inancından çok sayıda (sözde) tanrının ve kötü ruhların varlığının inancına doğru çok çabuk bir bozulmayı gösteriyor…[63]

Langdon 5 yıl sonra, *The Scotsman* adlı dergide ise şunları yazıyordu:

> **… Tüm deliller, kesinlikle başlangıçta bir "tek Tanrı" inancının bulunduğunu gösteriyor.** Semitik kökenli halkların arkeolojik ve edebi kalıntıları da en es-

Yandaki resimde, Sümerlerin sahte ilahlarından biri olan "şimşek tanrısı" görülmektedir. Bu sahte ilahlar, hak olan tek İlah inancının zaman içinde insanlar tarafından bozulmasıyla ortaya çıkmıştır.

ki zamanlarda bile bir "tek Tanrı" inancının var olduğunu gösteriyor. **Yahudi dininin ve diğer Semitik kökenli dinlerin, totemistik, putlara dayanan bir kökeni olduğu teorisinin tamamen geçersiz olduğu bugün anlaşılmış durumda.**[64]

Günümüzde Tell-Esmar olarak isimlendirilen MÖ 3000 yılına ait bir Sümer şehrinde yapılan kazılarda da Langdon'un söylediklerini tamamen doğrulayacak bulgular elde edildi. Kazı çalışmalarını yöneten Henry Frankfort resmi raporunda şöyle diyordu:

> Kazılarımız, tüm değerli bulgulara ek olarak Babil dinleri hakkında çok önemli bazı gerçekleri daha ortaya çıkardı. Bir sosyal sistem içinde dinsel değerlerin nasıl yerleştirilmiş olduğuna ilk defa şahit oluyoruz.
>
> Bir tapınak ve bu tapınakta ibadet etmekte olan kişilerin evlerinin kalıntıları bulundu. Bu sebeple tek başına bir anlam ifade etmeyen bulguları bir bütün olarak değerlendirebilmekteyiz.
>
> Örneğin, mühürlerin üzerindeki resimlerde genel olarak ilahlara yapılan tapınmalar resmediliyor. Ancak bu resimlerin tümünde bu tapınakta sadece tek bir Tanrı inancının olduğu görülmekte. **Bu sebeple, en eski zamandaki Sümer-Akad inanç sistemi içinde, bu tek İlah'ın değişik sıfatlarının ayrı ilahlar olarak görülmediği anlaşılıyor.**[65]

Frankfort'un bulguları çok önemli bir gerçeği gösteriyordu: Batıl, çok tanrılı inanç sisteminin ortaya çıkış şekli. Birden çok ilaha tapınma sapkınlığı, dinlerin evrimi teorisinin iddia ettiği

Sümer tabletlerinin tercüme edilmesiyle ortaya çıkan gerçek, Babil inanç sistemi içindeki çok sayıdaki sahte ilahın, insanların zaman içerisinde tek bir İlahın sıfatlarını yanlış yorumlamalarından meydana geldiğidir.

gibi insanların doğa güçlerini temsil eden bazı kötü ruhlara tapınmalarıyla ortaya çıkmamıştı. **Bir ve tek olan İlah'ın farklı sıfatları çeşitli insanlar tarafından zaman içinde değişik yorumlanmışlar ve bir İlah inancında bozulmalar meydana gelmişti.** Tek bir İlah'ın değişik sıfatları, zaman içinde birçok ilah inancına dönüşmüştü.

Langdon'un Sümer tabletlerinin tercümelerini yayınlamasından bir süre önce, Friedrich Delitzch isimli araştırmacı da benzer bir keşifte bulunmuştu. Bu araştırmacı, Babil inanç sistemi içindeki çok sayıdaki ilahın, gerçekte o dönemde Marduk olarak adlandırılan tek bir İlahın farklı özelliklerinden türediğini ortaya çıkarmıştı. Yapılan araştırmalar, Marduk inancının da hak olan tek İlah inancının zaman içinde bozulmasıyla türediğini gösteriyordu.

Marduk olarak adlandırılan tek İlah'ın çeşitli isimleri vardı. Bunlardan bazıları "Ninib", yani "Güç Sahibi", "Nergal" yani "Savaş Tanrısı", "Bel" yani "Tek İlah", "Nebo" yani "Mesaj Getiren İlah", "Sin" yani "Geceyi Aydınlatan", "Shamash" yani "Adalet Tanrısı", "Addu" yani "Yağmur Tanrısı"ydı. Zaman içinde Marduk'un bu özellikleri, sanki Marduk'tan bağımsız güçlermiş gibi değişik tanrılara dönüştürülmüştü. Aynı şekilde Güneş tanrısı, Ay tanrısı gibi birçok batıl ilahlar hayal gücünün etkisiyle üretilmişlerdi. Görüldüğü gibi, hem Marduk inancı hem de bu sahte ilahın diğer isimleri, bu inancın aslında Allah inancının zaman içinde bazı insanlar tarafından bozulmasıyla ortaya çıktığını göstermektedir.

Babil inanç sisteminde Marduk olarak adlandırılan sahte ilah.

Benzer bir bozulmanın izlerini Antik Mısır'da da görmek mümkündür. Araştırmacılar Antik Mısır'ın başlangıçta tek Tanrılı bir inanç sistemine sahip olduğunu, daha sonra bu tek Tanrılı inancın bazı kimseler tarafından tahrif edilerek Güneş'e tapan "Sabiilik"e dönüştüğünü bulmuşlardı. Antropolog Le Page Renouf bu konuda şunları söyler:

> Mısır dininin oluşumu, çok sayıda tanrının elenerek tek Tanrıya dönüşmesiyle olmamıştı. Aksine, Mısır dininin tek Tanrı inancına yakın olduğu zamanlar bu uygarlığın şahit olunan en eski zamanlarına

Mısır Kralı Akheneton tek Tanrı'ya inandığını açıklamış ve tüm putları kırdırmıştır. Allah'a olan inancını şu şekilde dile getirmiştir: *Tanrı uludur, birdir, tektir. Ondan başkası yoktur. Bir tanedir, O'dur her varlığı yaratan. Bir ruhtur Tanrı, görünmeyen bir ruh... Ta başlangıçta vardı Tanrı, Tek varlıktı O. Hiçbir şey yokken O vardı. Herşeyi O yarattı...*

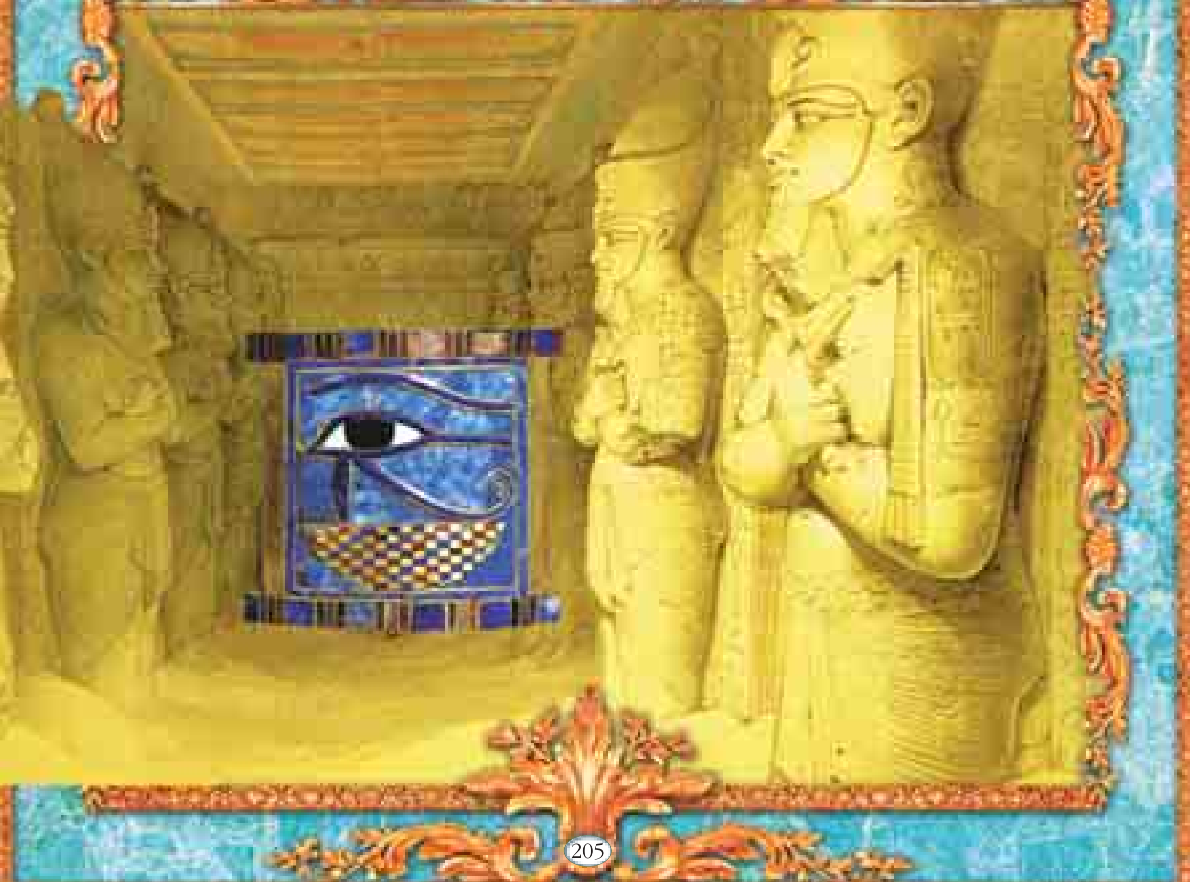

Antropologların yaptıkları araştırmalar, çok tanrılı batıl inanışların tek Tanrılı tevhid inancını taşıyan dinlerin zaman içinde tahrif edilmesiyle ortaya çıktığını göstermektedir. Bu da evrimcilerin iddia ettiği gibi dinlerin evrimi diye bir sürecin yaşanmadığının açık delillerindendir.

denk geliyordu. Mısır dininin son aşamaları ise tüm Mısır dininin en çok bozulmuş hali olmuştur.[66]

Antropolog Sir Flinders Petrie de, çok tanrılı batıl inanışların tek Tanrılı tevhid inancını taşıyan dinlerin zaman içinde tahrif edilmesiyle ortaya çıktığını söylemektedir. Üstelik bu bozulma süreci, sadece geçmişte yaşamış topluluklarda değil, günümüzde de gözlemlenmektedir. Petrie şöyle demektedir:

> Eski zamanlardaki dinlerde birçok sınıfta tanrıya rastlanır. Ancak günümüzdeki pek çok kültürde de böyle bir yaklaşım sergilenir. Örneğin bir Hindu, sayıları gittikçe artmakta olan tanrı ve tanrıçalar arasında yaşamaktan zevk duyar... Diğerleri ise tanrılara bile tapmazlar, animistik ruhlara, şeytanlara tapınırlar...

Eğer ruhlara tapmak tek bir İlah'a tapmaya uzanan bir evrim sürecinin ilk basamağı olsaydı, bu durumda çok tanrılılığın gittikçe tek tanrılılığa evrimleşmesinin kanıtlarını görmemiz gerekirdi... Bunun tam aksine tek görebildiğimiz, tek Tanrı inancının her zaman ilk basamak olduğudur...

Çok tanrı inancını ilk oluşumuna kadar izleyebildiğimiz her yerde, bunun tek Tanrı inancının bir çeşitlemesi olduğunu görüyoruz...[67]

Hindistan'da Batıl Çok Tanrılı İnancın Kökeni

Hint kültürü, Ortadoğu kültürleri kadar eski olmasa da, dünyanın eski medeniyetlerden birisi sayılmaktadır.

Hindistan'daki batıl inanışlarda tapılan sözde ilahlar neredeyse sayısızdır. Bu batıl dinleri inceleyen araştırmacılardan bir tanesi ise Andrew Lang'dir. Lang, uzun araştırmaları sonucunda, çok tanrılı dinlerin Ortadoğu'da çıkış sürecinin bir benzerinin Hindistan'da da yaşanmış olduğunu ortaya koymuştur.

Edward McCrady de, Hintlilerin *Veda* isimli kitaplarını incelerken, Hint kültürünün erken dönemlerinde tanrıların, tek bir üstün İlah'ın değişik özellikleri olarak yorumlandıklarını yazar.[68] *Veda* kitabındaki ilahilerde de, açık olarak tek Tanrılı tevhid inanışının bozuluşunun izlerini görmek müm-

Batıl Hindu dini pek çok sahte ilaha sahiptir. Ancak yapılan araştırmalarda Hint kültürünün erken dönemlerinde tek bir İlah inancının hakim olduğu anlaşılmıştır.

kündür. Konuyu inceleyen araştırmacılardan Max Müller, başlangıçta tek İlah inancının bulunduğunu kabul etmektedir:

> Veda'da tek Tanrı inancının çok tanrı inancından daha önce olduğunu görüyoruz. Çok uzun bir zaman geçtikten sonra bile sayısız tanrılar arasında tek bir sonsuz Tanrı inanışı, göğü bir sis gibi sarmış olan putperest anlayışın arasından, mavi göğün belirivermesi gibi ortaya çıkıyor.[69]

Bundan da bir kez daha anlaşılmaktadır ki, dinlerin evrimi değil, hak dine insanlar tarafından birtakım batıl inanışlar eklenerek veya bazı emirler ve yasaklar göz ardı edilerek dini inançların zaman içinde bozulması söz konusudur.

Avrupa Tarihinde Dinlerin Tahrif Edilmesi

Tarihi Avrupa toplumlarının inanışlarında da benzer bir bozulmanın izini görmek mümkündür. Örneğin Eski Yunan'ın batıl inançları üzerine araştırmalar yapmış olan Axel W. Persson, *Tarih Öncesi Yunan* isimli eserinde şöyle der:

> İlk baştan beri var olan tek Tanrı inancı, daha sonra Yunan dinsel mitlerinde gördüğümüz sayısız önemli önemsiz tanrısal kişiliklere dönüşmüştür. Benim görüşüme göre bu birçok ilahın varlığı, tek ve bir olan bir Tanrı'yı tanımlayan değişik isimlerin zamanla değişik yorumlanmasına bağlıdır.[70]

Aynı tahrifatın izlerini İtalya'da da takip etmek mümkündür. Arkeolog Rosenzweig, erken Etrüsk dönemine rastgelen "Iguvine Tabletleri" üzerinde yaptığı incelemelerde "ilahlar ilk olarak sıfatların, değişik özellikler olarak yorumlanmasından ortaya çıkmaktadır" demektedir.[71]

Kısacası yaklaşık bir yüzyıldır ele geçirilen tüm antropolojik ve arkeolojik bulgular, tarih boyunca toplumlarda önce tek Tanrı inancının var olduğunu, ancak bunun zamanla bozulduğunu göster-

Örneğin Eski Yunan'ın batıl inançları üzerine araştırmalar yapmış olan Axel W. Persson, *Tarih Öncesi Yunan* isimli eserinde; "İlk baştan beri var olan tek Tanrı inancı, daha sonra Yunan dinsel mitlerinde gördüğümüz sayısız önemli önemsiz tanrısal kişiliklere dönüşmüştür." der.

mektedir. Başlangıçta herşeyi yoktan var eden, herşeyi gören ve bilen, tüm alemlerin sahibi olan Allah'a inanan toplumlar, zamanla Rabbimiz'in sıfatlarını ayrı ayrı ilahlar olarak düşünme yanılgısına düşmüş ve birden fazla batıl ilaha tapınmaya başlamışlardır. Hak ve gerçek olan din, bir ve tek ilah olan Allah'a ibadet edilen dindir. Çok tanrılı dinler ise, Rabbimiz'in Hz. Adem'den beri insanlara vahy ettiği hak dinin insan eliyle bozulması sonucunda ortaya çıkmışlardır.

Allah'ın Vahy Ettiği Hak Din

Yeryüzünün farklı coğrafyalarında yaşayan veya yaşamış olan toplumların dini değerlerine ve kültürlerine baktığımızda, çok fazla ortak inanç içerdiklerini görürüz. Aralarında kültürel bir alışveriş ya-

şanmasının mümkün olmadığı toplumların dinlerinde, melek, cin ve şeytan gibi insanla aynı boyutta yaşamayan varlıklardan, ahiret inancına, insanın çamurdan yaratılmasından, yapılan ibadetlere kadar birçok ortak yön bulunmaktadır. Örneğin Nuh Tufanı ile ilgili bilgiler, Sümer kayıtlarından Galler inanışlarına, Çin yazıtlarından antik Litvanya inanışlarına kadar pek çok farklı kültürde bulunmaktadır.

Bu gerçek ise, din ahlakını bir ve tek olan Yüce bir İlah'ın, yani alemlerin Rabbi olan Allah'ın vahy ettiğini gösteren delillerden biridir. Dünyanın dört bir yanındaki farklı kültürler, aynı yüce makamdan gelen, eşi ve benzeri olmayan tek bir İlah'ın varlığını haber veren dinlerle eğitilmişlerdir. Rabbimiz, tarihin her döneminde seçkin ve üstün kıldığı bazı kulları aracılığıyla, Kendisi'ni insanlara tanıtmış ve insanlar için seçtiği dini bildirmiştir. Yüce Allah'ın son vahyi olan Kuran'da, **"her topluluk için bir hidayet önderi olduğu"** (Rad Suresi, 7) haber verilmiştir. Başka ayetlerde ise, Allah'ın her topluma bir uyarıcı gönderdiği şu şekilde bildirilmektedir:

> **Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. Hatırlatma (yapılmıştır); Biz zulmedici değiliz. (Şuara Suresi, 208-209)**

Bu mübarek elçiler, toplumlarına hep bir ve tek olan Allah'a iman ve kulluk etmeleri gerektiğini öğretmişler, iyiliği emredip kötülükten sakındırmışlardır. İnsanları kurtuluşa ulaştıracak olan da Rabbimiz Katında seçkin ve kutlu olan bu elçilere ve onların miras bıraktıkları İlahi kitaplara uymaktır. Rabbimiz'in alemlere rahmet olarak gönderdiği, son peygamber olan Hz. Muhammed (sav) ve İlahi kitapların sonucusu olan ve sonsuza kadar Yüce Allah'ın koruduğu Kuran-ı Kerim de insanlığın en doğru yol göstericisidir.

SONUÇ

Zamansızlık Gerçeğini Göz Ardı Etmemek

Kitap boyunca incelediğimiz tarihsel ve arkeolojik bulguların da açıkça gösterdiği gibi Darwinistlerin tarihin ve toplumların evrimi iddiası bir safsatadan ibarettir. Bilimsel hiçbir dayanağı olmayan bu iddiaların gündemde tutulmasının temelinde ise materyalizmi ayakta tutma kaygısı vardır. Bilindiği gibi materyalistler yaratılış gerçeğini reddetme yanılgısı içindedirler. Maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve sonsuza kadar da mutlak bir varlık olarak kalacağını zannederler. Diğer bir deyişle kendilerince maddeyi ilahlaştırırlar. (Allah'ı tenzih ederiz.) Oysa artık bugün bilimin ulaştığı son nokta, "evrenin yoktan var edildiği" yani yaratıldığı gerçeğini teyid

etmekte, materyalizmi ve materyalist görüşe dayalı tüm teori ve felsefeleri yalanlamaktadır.

Buna rağmen materyalistler, maddenin mutlak değil, yaratılmış olduğu gerçeğini bilimle çatışmak pahasına da olsa kabul edemezler. Oysa ön yargılarından ve dogmalarından bir an için uzaklaşsalar onlar da apaçık olan gerçekleri görebilecekler, materyalist telkinlerin üzerlerinde yaptığı büyü etkisinden kurtulabileceklerdir. Bunun için alışageldikleri bakış açısını bir kenara bırakıp, ideolojik taassuplardan kendilerini arındırarak samimi düşünmeleri yeterli olacaktır.

İlk olarak düşünülmesi gereken konulardan biri de zaman kavramının asıl niteliği olmalıdır. Zira materyalistler maddenin yanı sıra, zamanın da mutlak olduğunu sanırlar. Ve bu yanılgı pek çok gerçeği görmelerine engel olur. Modern bilim, maddenin olduğu gibi, maddenin bir türevi olan zamanın da maddeyle birlikte yokluktan var edildiğini ve zamanın da bir başlangıcı olduğunu ispatlamıştır. Aynı zamanda, zamanın izafi (göreceli) bir kavram olduğu, materyalistlerin yüzyıllardır zannettikleri gibi değişmez ve sabit olmadığı, değişken bir algı biçimi olduğu da bu yüzyılda ortaya çıkmıştır.

Zaman Kavramının Aslı

Zaman dediğimiz algı, aslında bir anı bir başka anla kıyaslama yöntemidir. Bunu bir örnekle açıklayabiliriz. Bir cisme vurduğumuzda bundan belirli bir ses çıkar. Aynı cisme tekrar vurduğumuzda yine bir ses çıkar. Kişi, birinci ses ile ikinci ses arasında bir süre olduğunu düşünür ve bu süreye "zaman" der. Oysa ikinci sesi duyduğu anda, birinci ses sadece zihnindeki bir hayalden ibarettir. Sadece hafızasında var olan bir bilgidir. Kişi, hafızasında olanı, yaşamakta olduğu anla kıyaslayarak zaman algısını elde eder. Eğer bu

kıyas olmasa, zaman algısı da olmayacaktır.

Ünlü fizikçi Julian Barbour, zamanın tarifini şöyle yapmaktadır:

Zaman eşyaların pozisyonlarını değiştirme ölçüsünden başka bir şey değil. Bir sarkaç sallanır, saatin kolları ilerler.[72]

Kısacası zaman, beyinde saklanan birtakım hayaller arasında kıyas yapılmasıyla var olmaktadır. Eğer bir insanın hafızası olmasa, beyni bu tür yorumlar yapmaz ve dolayısıyla zaman algısı da oluşmaz. Bir insanın "Ben otuz yaşındayım" demesinin nedeni, beyninde söz konusu otuz yıla ait bazı bilgilerin biriktirilmiş olmasıdır. Eğer hafızası olmasa, ardında böyle bir zaman dilimi olduğunu düşünmeyecek, sadece yaşadığı tek bir "an" ile muhatap olacaktır.

"Geçmiş" Kavramı Hafızamızdaki Bilgilerden İbarettir

Biz, bize verilen telkinden dolayı, geçmiş, şu an ve gelecek gibi bölümlere ayrılmış zaman dilimlerini yaşadığımızı zannederiz. Oysa, "geçmiş" gibi bir kavrama sahip olmamızın tek nedeni, -daha önce de belirttiğimiz gibi- hafızamıza bazı olayların verilmesidir. Örneğin, ilkokula kaydolduğumuz an hafızamızda bulunan bir bilgidir ve biz bu nedenle bunu geçmiş bir olay olarak algılarız. Gelecekle ilgili olaylar ise hafızamızda bulunmaz. Bu nedenle biz henüz haberdar olmadığımız bu olayları "yaşanacak", "gelecekte meydana gelecek" olaylar olarak kabul ederiz. Oysa geçmiş nasıl bizim için yaşanmış, tecrübe edilmiş, görülmüş olaylar ise, gelecek de aynı şekilde yaşanmıştır. Ancak bu olaylar bizim hafızamıza verilmediği için biz bunları bilemeyiz.

Eğer Allah, gelecekle ilgili olayları da hafızamıza vermiş olsaydı, o zaman gelecek de bizim için geçmiş olurdu. Örneğin, 30 yaşındaki

Zaman, beyinde saklanan birtakım hayaller arasında kıyas yapılmasıyla var olmaktadır. Eğer bir insanın hafızası olmasa, beyni bu tür yorumlar yapmaz ve dolayısıyla zaman algısı da oluşmaz. İnsan eğer hafızası olmasa, geçmişinde bir zaman dilimi olduğunu düşünmeyecek, sadece yaşadığı tek bir "an" ile muhatap olacaktır.

bir insanın hafızasında 30 yıllık hatıralar, olaylar bulunur ve bu nedenle bu insan 30 yıllık bir geçmişi olduğunu düşünür. Eğer bu insanın hafızasına 30 ile 70 yaş arasındaki geleceğine dair olaylar da verilecek olsa, o zaman 30 yaşındaki bu insan için hem 30 yılı hem de 30 ile 70 yaşı arasındaki "geleceği" geçmişi haline gelir. Çünkü, bu durumda geçmişi de geleceği de hafızasında mevcut bulunacak, her ikisi de onun için yaşanmış, görülmüş, tecrübe edilmiş olaylar olacaktır.

Ancak Allah, bize olayları belli bir sıra içinde, küçükten büyüğe doğru akacak şekilde, sanki geçmişten geleceğe akan bir zaman varmış gibi algılattığı için, bize geleceğimizle ilgili olayları bildirmez, bunların bilgisini hafızamıza vermez. Gelecek bizim hafıza-

mızda yoktur, ancak Allah'ın sonsuz hıfzında, tüm insanların geçmişleri ve gelecekleri bulunmaktadır. Bu, daha önce de belirtildiği gibi, bir insanın hayatını, zaten mevcut olan bir filmden izlemesi gibidir. Film, zaten çekilmiş ve bitmiştir. Ancak, bu filmi ileri sarma imkanı bulunmayan insan, kareleri teker teker seyrettikçe hayatını görür. Henüz seyretmediği karelerin ise geleceği olduğunu zannederek yanılır.

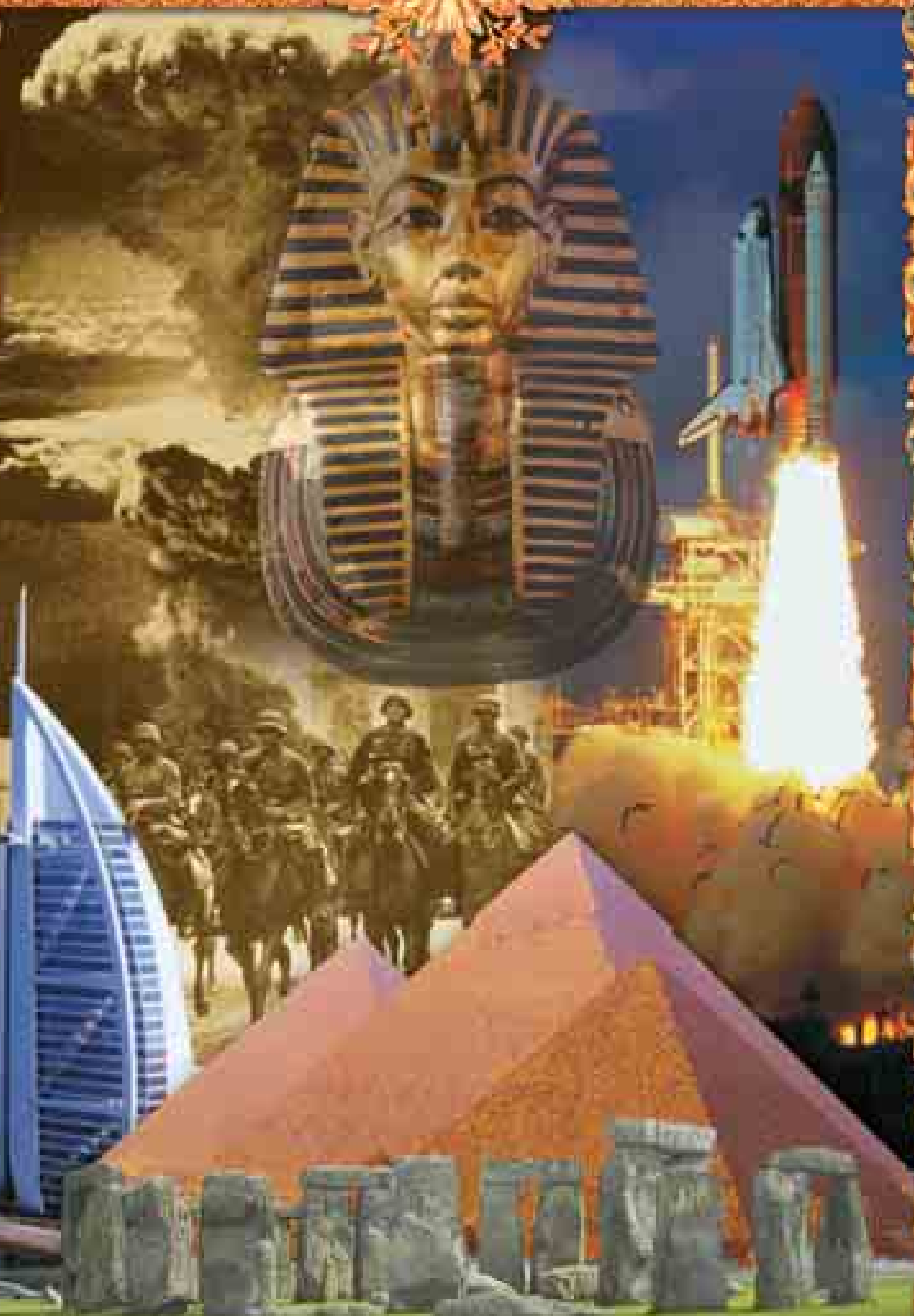
Dünya Tarihi de Göreceli Bir Kavramdır

Tüm bu gerçekler toplumsal yaşam ve tarih için de geçerlidir. Toplumların, dolayısıyla dünyanın tarihini de kendimizin sınırlı olduğu zaman ve mekan kavramları içinde algılayıp değerlendiririz. Bu göreceli algımıza göre, dünya tarihini dönemlere ayırır, inceleriz.

Biz 5 duyumuzla hisseder ve yaşarız. Beş duyumuzun izin verdiği şeyleri algılar, bunun dışına hiçbir zaman çıkamayız. İçinde yaşadığımız zamanı ve mekanı da böyle algılarız. Beynimiz 5 duyuyla bir varlığı tespit edemiyorsa, o varlık için "yok oldu" deriz. Buna bağlı olarak hafızamız hangi olayı ya da görüntüyü veya algıyı muhafaza ederse o bizim için vardır yani diridir, neyi de unutursa artık o bizim için yoktur. Diğer bir deyişle hafızamızda olmayan varlıklar ve olaylar bizim için ölmüştür, geçmiştir, yok olmuştur.

Fakat bu, yalnızca insanlar için geçerli bir durumdur; çünkü yalnızca insanların hafızası sınırlıdır. Allah'ın hafızası ise her şeyin üstündedir, sınırsız ve sonsuzdur. Ancak burada şunu da belirtmek gerekir: "Allah'ın hafızası" kavramının kullanılması yalnızca konuyu açıklayabilmek amaçlıdır, yoksa iki hafıza arasında herhangi bir kıyas ya da benzetme yapılması asla mümkün değildir. Allah, her şeyi yoktan var eden ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilendir.

Allah'ın hafızası sonsuzdur, o halde onda var olan hiçbir şey yok olmaz. Diğer bir deyişle Allah'ın yarattığı hiçbir canlı ölüp kay-

2. Dünya Savaşının başlangıcı ve bitişi, uzaya çıkmak için hazırlanan roketin ateşleme düğmesine ilk basıldığı an, Mısırlı ustaların piramitleri inşa etmek için ilk taşı yerleştirdikleri vakit, Stonehenge'i oluşturan tonluk taşların yerleştiriliş zamanı Allah Katında birarada mevcuttur.

bolmaz, hiçbir çiçek solup yok olmaz, hiçbir içecek bitmez, hiçbir süre geçmez, hiçbir yiyecek tükenmez... Allah Katında evren ilk toz bulutu olduğu haliyle durmakta, Stonehenge'in taşları taşınmakta, Mısır piramitleri inşa edilmekte, Sümerler gökyüzünü incelemekte, Neandertaller yaşamlarını devam ettirmekte, Lascaux Mağarasındaki sanatçı resmini yapmakta, Çatalhöyük'te günlük yaşam sürmekte, II. Dünya Savaşı devam etmekte, kısaca tarih boyunca yaşanmış her an Allah Katında olduğu gibi durmaktadır. Aynı şekilde bundan binlerce yıl sonra yaşayacak olan toplumlar da Allah Katında medeniyetlerini inşa etmekte, düzenlerini kurmakta, günlük hayatlarını devam ettirmektedir.

Her varlığın ve olayın yaratıldığı anda aslında onun için sonsuzluk da başlamıştır. Örneğin bir çiçek yaratıldığında aslında bir daha yok olmamak üzere yaratılmıştır. Bu varlığın ya da nesnenin insanın görüntüsünden çıkması, insanın hafızasından silinmesi onun yok olması, ölmesi anlamına gelmez. Önemli olan Allah'ın hafızasındaki, Allah'ın Katındaki halidir. Ve Allah'ın hafızasında bu canlının var oluşu da, yaşamı boyunca geçirdiği anlar da, ölümü de mevcuttur.

Samimi Düşünmek

Kuşkusuz tüm bunlar, bir insanın yaşamında ki en büyük ilimlerden biridir. Üstelik bunlar kesinlikle bir felsefe ya da bir düşünce biçimi değil, **reddedilmesi mümkün olmayan bilimsel sonuçlardır.** Zaman kavramının asıl mahiyetini, sonsuzluk kavramıyla ilgili bu gerçekleri çoğu insan ilk kez duyuyor, ilk kez düşünüyor olabilir.

Önemli olan şudur; Allah Kuran'da yalnızca **"içten Allah'a yönelen"** (Kaf Suresi, 8) kimselerin öğüt alabileceğini haber vermektedir. Yani samimi kalple Allah'tan yardım dileyen, O'nun sonsuz

Andolsun bunu, onların arasında öğüt alıp-düşünsünler diye çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip ayak direttiler. (Furkan Suresi, 50)

kudretini takdir etmeye çalışan, Rabbimiz'in büyüklüğünü kavramak için çaba gösteren insanlar burada anlatılan gerçeklerden de öğüt alacak ve bu gerçekleri kavramaya başlayacaklardır.

Bir insan hayatı boyunca materyalist telkinlerin etkisi altında kalmış olabilir. Bu telkinler nedeniyle gerçekleri samimi olarak düşünme fırsatı bulamamış olabilir. Ancak bu durum tüm hayatını yanılgılar içinde devam ettirmesini gerektirmez. Yapılması gereken, doğruyu gören bir insanın, vicdanının ve aklının sesine uyarak yanlış olanda ısrar etmemesidir. Her insanın, Kuran-ı Kerim'de bildirildiği gibi, vicdanıyla doğruyu gördüğü halde bundan kaçınan bir kişi olmaktan sakınması gerekir:

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (Neml Suresi, 14)

Doğruyu gören ve tasdik edenler ise Allah'ın izniyle hem dünyada hem de ahirette kurtuluşa kavuşanlar olacaktır:

Doğruyu getiren ve doğrulayanlara gelince; işte onlar muttaki (takva sahibi) olanlardır. (Zümer Suresi, 33)

NOTLAR:

1. L.S.B.Leakey, *İnsanın Ataları*, Türk Tarih Kurumu Yayınları: Ankara, 1988, sf.8
2. Abram Kardiner, *Posthumous Essays by Branislau Malinowski* isimli yazının özeti, Scientific American, June 1918, sf.58
3. Melville Herskovits, *Man and His Works*, Knopf: NY, 1950, sf. 467
4. Melville Herskovits, *Man and His Works*, Knopf: NY, 1950, sf.476
5. Edward A.Freeman, *Race and Language*, The Colonial Press, New York: 1900
6. Ahmad Thomson, *Making History*, Ta-ha Publishers Ltd, London, 1997, sf.4
7. Roger Lewin, *The Origin of Modern Humans*, W.H. Freeman and Company, New York, 1993, sf. 148
8. *BBC News*, 22 Şubat 200
9. Roger Lewin, *The Origin of Modern Humans*, W.H. Freeman and Company, New York, 1993, sf. 193
10. Roger Lewin, *The Origin of Modern Humans*, W.H. Freeman and Company, New York, 1993, sf. 193
11. *BBC News*, 10 January 2002
12. *National Geographic*, Ağustos 2001, sf. 156
13. *BBC News*, 9 Ağustos 200
14. http://www.goldenageproject.org.uk/108catalhuyuk.html
15. *Fenomen*, 15 Eylül 1997, sf. 45
16. Robbin Dennell, "The World's Oldest Spears", *Nature 385*, Feb. 27, 1997, sf. 767
17. Robbin Dennell, "The World's Oldest Spears", Nature 385, Feb. 27, 1997, sf. 767
18. Robbin Dennell, "The World's Oldest Spears", *Nature 385*, Feb. 27, 1997, sf. 767
19. Robbin Dennell, "The World's Oldest Spears", *Nature 385*, Feb. 27, 1997, sf. 767
20. Taş Devrinde Yaşam, Terra X Belgeseli, TRT
21. *Bilim ve Teknik*, Eylül 2000
22. *New Scientist*, 11 Nisan 2001
23. Glynn Isaac, Barbara Isaac, *The Archaeology of Human Origins,* Cambridge University Press: Cambridge, 1989, sf.71; C.B.M Mc Burney, Haua Fteah, Cambridge University Press: Cambridge, 1967, sf.90
24. Vadim N.Stpanchuk, "Prolom II, A Middle Palaeolithic Cave Site in the Eastern Crimea with Non-Utilitarian Bone Artefacts", *Proceedings of the Prehistoric Society 59*, 1993, sf. 17-37, sf. 33-34.)
25. Paul Mellars, *The Neandertal Legacy*, Princeton: University Press, 1996, sf. 17 ve Vadim N. Stpanchuk, "Prolom II, A Middle Palaeolithic Cave Site in the Eastern Crimea with Non-Utilitarian Bone Artefacts", *Proceedings of the Prehistoric Society 59*, 1993, sf. 17-37, sf. 17)
26. Neandertals Lived Harmoniously, *The AAAS Science News Service*, 3 April 1997
27. Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen", *Focus*, Cilt 39, 1996, s. 178
28. *Chi*, Nisan 2005, sf. 46
29. John Baines ve Jaromir Malek, *Eski Mısır Medeniyeti*, İletişim Yayınları, İstanbul, 1986, Giriş Bölümü
30. William Howells, *Getting Here: The Story of Human Evolution*, Compass Press, Washington, DC.,1993, sf 229
31. http://www.boop.org/jan/justso/elephant.htm
32. Stephen Jay Gould, Introduction, in Björn Kurtén, Dance of the Tiger: A Novel of the Ice Age (New York: Random House, 1980), xvii-xviii
33. Gould S.J., "The Return of the Hopeful Monster," in "The Panda's Thumb: More Reflections in Natural History," [1980], Penguin: London , 1990, reprint, sf.158
34. Moustafa Gadalla, *Historical Deception: The Untold Story of Ancient Egypt*, Basted Publishing, Erie, Pa.USA, 1996, sf.295
35. Interview with Dr.Zaki Hawass, Director of the Pyramids, http://www.pbs.org/wgbh/nova/pyramid/excavation/hawass.html
36. Moustafa Gadalla, *Historical Deception: The Untold Story of Ancient Egypt*, Basted Publishing, Erie, Pa.USA, 1996, sf.296
37.www.trms.ga.net/~jtucker/lessons/ss/ancegypt.html
38. Afet İnan, *Eski Mısır Tarihi ve Medeniyet*, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara: 1956, sf.318
39. Afet İnan, *Eski Mısır Tarihi ve Medeniyet*, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara: 1956, sf.87
40. Prof.Dr.Afet İnan, *Eski Mısır Tarihi ve Medeniyeti*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1956, sf.201
41. J.H.Breasted, *Ancient Times*, 1916, sf.64
42. Moustafa Gadalla, *Historical Deception, The Untold Story of Ancient Egypt*, Bastet Publishing, Erie, Pa. USA, 1996, sf.311
43. John Baines, Jaromir Baines, *Eski Mısır*, İletişim Yayınları, İstanbul: 1986, sf.69
44. Moustafa Gadalla, sf.115
45. Moustafa Gadalla, sf.116
46. Moustafa Gadalla, sf.116
47. *Sfenks'in Gözleri*, İnkılap Kitabevi, İstanbul, 1989, sf. 152
48. Nova Productions, W*ho Built the Pyramids*, www.pbs.org
49. http://www.pip.com.au/~paceman/ANCIENT%20ELECTRICITY.html
50. *Yüce Tanrı'nın İzinde*, Cep Kitapları, İstanbul, Nisan 1995, sf. 186
51. Henry Gee, *In Search of Deep Time: Beyond the Fossil Record to a New History of Life,* The Free Press, A Division of Simon & Schuster, Inc., 1999, sf. 5
52. Phillip E. Johnson, *Reason in the Balance: The Case Against Naturalism in Science,* Law & Education (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press,1995), sf. 62
53. *Temel Britannica*, Cilt 16, Ana Yayıncılık, İstanbul: Haziran 1993, sf.203
54. Georges Contenau, *Everday Life in Babylon and Assyrıa*, Edward Arnold Publishers, London, 1964
55. S.N.Kramer, *Tarih Sümer'de Başlar,* Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara: 1990, sf. 224-231
56. http://news.bbc.co.uk/1/low/sci/tech/380186.stm
57. http://webexhibits.org/calendars/calendar-mayan.html
58. Swisher III, Roger Lewin, *Java Man,* Abacus, London, 2002, sf. 205
59. Derek Bickerton, "Babel's Cornerstone," *New Scientist* (vol. 156, October 4, 1997), sf. 42
60. Richard Dawkins, *Unweaving the Rainbow* Boston, Houghton-Miflin Co., 1998, sf. 294
61. Wilkins, W.K. & Wakefield, J., *Brain evolution and neurolinguistic preconditions. Behavioral and Brain Sciences 18* (1): 161-226
62. Noam Chomsky, *Powers and Prospects*, sf.16
63. Stephen H. Langdon, "Semitic Mytology of All Races", Vol. V, *Archaeol. Instit. Amer.,* 1931, s. xviii
64. Stephen H. Langdon, *The Scotsman*, 18 Kasım 1936
65. H. Frankfort, Third Preliminary Report on Excavations at Tell Asmar (Eshnunna): Quoted by P.J. Wiseman in New Discoveries in Babylonia about Genesis, Marshall, Morgan and Scott, sf. 24.
66. P. Le Renouf, "Lectures on the Origin and Growth of Religion" as illustrated by the Religion of Ancient Egypt, Williams and Norgate, London, 1897, s. 90
67. Sir Flinders Petrie, *The Religion of Ancient Egypt, Constable*, London, 1908, sf. 3-4
68. Edward McCrady, *Genesis and Pagaan Cosmogonies,* Trans. Vict. Instit. 72 (1940), sf.55
69. Max Muller, *History of Sanskrit Literature:* Quoted by Samuel Zwemer, sf. 87
70. Axel Persson, *The Religion of Greece in Prehistoric Times*, University of California Press, 1942, sf. 124
71. Book review, *American Journal of Archaeology*, 43 (1939): sf. 170-171
72. Tim Folger, "Buradan Sonsuzluğa", *Discover*, Aralık 2000, sf. 54
73. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
74. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), sf.196
75. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, sf. 1328-1330
76. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, sf. 7
77. Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, sf. 40
78. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, sf. 78
79. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 189
80. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, sf. 184
81. B. G. Ranganathan, *Origins?,* Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
82. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sf. 179
83. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, sf. 133
84. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial,* New York: Pantheon Books, 1983. sf. 197
85. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, sf. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature,* c. 258, sf. 389
86. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American,* Aralık 1992
87. Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, sf. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sf. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, sf. 272
88. *Time,* Kasım 1996
89. S. J. Gould, *Natural History,* c. 85, 1976, sf.30
90. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, sf.19
91. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak 1997, sf. 28
92 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, sf.43